

ALEJANDRO
PEÑA ESCUSA

NEOMARXISTA Rt.

- A SAO PAULO FÓRUM VÁLASZTÁSI
CSALÁSSOROZATA DÉL-AMERIKÁBAN

CI
CHRISTIAN
DEMOCRATIC
INSTITUTE

ALAPJOGOKÉRT
KÖZPONT

„A progresszivismusnak való behódolás a Sao Paulo Fórum résztvevői számára rengeteg >>előnnyel<< jár: politikailag összeköti őket olyan hatalmas globalista erőkkel, amelyek velük azonos eszméket támogatnak. Ilyenek például az abortusz szélsőséges gyakorlata mellett kiálló Planned Parenthood Federation of America (Amerikai Felelős Szülők Szövetsége), a World Wildlife Fund környezetvédelmi egyesület, és a milliárdos George Soros Open Society alapítványa is” – részlet a könyvből.

Alejandro Peña Esclusa

NEOMARXISTA RT.

A SAO PAULO FÓRUM VÁLASZTÁSI CSALÁSSOROZATA DÉL-AMERIKÁBAN

CHRISTIAN
DEMOCRATIC
INSTITUTE

ALAPJOGOKÉRT
KÖZPONT

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Alejandro Peña Esclusa. 2023. *Los fraudes des electorales del Foro de Sao Paulo*.

Fordította: Exalon Fordítóiroda (looo Online Kft.)
Lektorálta és szerkesztette: Dr. Almadi Sejla
Borítót tervezte: Kobza Miklós, Nagy Attila

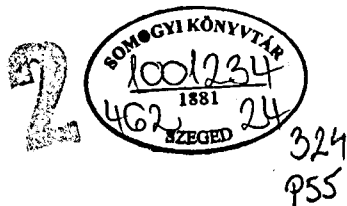
Copyright © Alejandro Peña Esclusa 2023
Hungarian Edition © Központi Kiadó Kft., 2024;
Kereszténydemokrata Intézet, 2024
Cover Design © Jogállam és Igazság Nonprofit Kft., 2024

Minden jog fenntartva.
A könyv – a kiadó írásos jóváhagyása nélkül – sem egészében,
sem részleteiben nem sokszorosítható vagy közölhető,
semmilyen formában és értelemben,
elektronikus vagy mechanikus módon.

KÖZPONTI KIADÓ KFT.
1121 Budapest, Budakeszi út 36/c.
Felelős kiadó: Gulyás Dóra

Nyomdai munkálatok: LAGenda Nyomda Kft.
Felelős vezető: Szutter Lénárd

ISBN (nyomtatott): 978-615-6476-20-3

Somogyi-könyvtár, Szeged

5000825391

Tartalom

<i>Andrés Pastrana Arango előszava</i>	9
<i>Németh Zsolt előszava</i>	13
<i>Szánthó Miklós könyvajánlója</i>	15
1. fejezet: BEVEZETÉS	19
2. fejezet: A SAO PAULO FÓRUM NYOMÁBAN	25
3. fejezet: A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB CSALÁSÁNAK FŐBB ELEMEI	33
4. fejezet: A VÁLASZTÓI NÉVJEGYZÉK MEGHAMISÍTÁSA	41
5. fejezet: MEGHAMISÍTOTT KÖZVÉLEMÉNY- KUTATÁSOK A VÁLASZTÓK MEGTÉVESZTÉSÉÉRT ...	47
6. fejezet: AZ ELEKTRONIKUS SZAVAZÁS BEFOLYÁSOLHATÓ	55
7. fejezet: A TASCÓN-FÉLE LISTA ÉS A VÁLASZTÓK MEGFENYEGETÉSE	63
8. fejezet: VENEZUELA 2004: MINDEN ÁTVERÉS SZÜLŐANYJA	69

9. fejezet: VENEZUELA 2006: A CSALÁS	
PÁRTFOGOLÁSÁRA MEGVÁLASZTOTT TAGOK	79
10. fejezet: BOLÍVIA 2018: A NAP, AMIKOR	
EVO MORALES MENEKÜLŐRE FOGTA.....	85
11. fejezet: CHILE ÉS KOLUMBIA: AZ ERŐSZAK	
MINT A VÁLASZTÁSI ZSAROLÁS ESZKÖZE.....	97
12. fejezet: PERU 2021: A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB	
CSALÁSÁNAK NEMZETKÖZI GÉPEZETE	103
13. fejezet: NICARAGUA 2021: ELLENZÉKIEK BEBÖR-	
TÖNZÉSE A VÁLASZTÁSOK MEGNYERÉSÉÉRT	111
14. fejezet: KOLUMBIA 2022: A CSALÁS, AMELY	
HAT ÉVVEL KORÁBBAN KEZDŐDÖTT	117
15. fejezet: MEXIKÓ 2022: LÓPEZ OBRADOR A	
SZABÁLYOK MEGVÁLTOZTATÁSÁRA TÖREKSZIK .	133
16. fejezet: A PROGRESSZÍV	
INTERNACIONÁLÉ SZEREPE.....	139
17. fejezet: A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB	
CSALÁSA ÉS A KULTÚRHARC	149
18. fejezet: JOGI HADVISELÉS	
A CSALÁS LELEPLEZŐIVEL SZEMBEN.....	157
19. fejezet: SÜRGŐSEN LÉTRE KELL HOZNI EGY NEM-	
ZETKÖZI VÁLASZTÁSI MEGFIGYELŐKÖZPONTOT..	163
20. fejezet: ZÁRÓ KÖVETKEZTETÉSEK:	
A DEMOKRÁCIA ÚJRAGONDOLÁSA.....	169

AJÁNLÁS

Nagyon kedves barátom, Alfredo Weil Reyna (Nyugodjék békében), az Esdata, a Venezuelai Választási Szakértők Egyesületének alapítója és elnöke emlékének.

Andrés Pastrana Arango

ELŐSZÓ

Latin-Amerikában a demokrácia ma ismert formájában eltűnőben van, mert a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport körül gyülekező puccsisták, egykori ellenállók, kábítószer-kereskedők és megvesztegetettek csoportja olyan kifinomult módszert dolgozott ki, amelyre támaszkodva csalások elkövetésével hatalomra juthat. És amikor sérül a választók joga és torzul a népek szándéka, a demokrácia elveszíti a lényegét.

Alejandro Peña Esclusa tanulmánya, melynek [eredeti] címe „A Sao Paulo Fórum választási csalásai”, részletekbe menően ismerteti, hogy melyek ezek a mechanizmusok és miként működnek. Olyan elemzést tár elénk, amelyet eddig még egyetlen kutató sem végzett el, mert lerántja a leplet a politikai baloldal által nem csupán egy országban, hanem az egész régióban elkövetett csalások összefüggéseiről. A szerző magyarázata szerint a módszer, amelyet a Fórum tagjai arra használnak fel, hogy hatalomra jussanak, és az elért pozícióikat állandósítsák, átültethető.

Kevesen ismerik úgy a Sao Paulo Fórumot, mint barátom, Peña Esclusa, aki immáron 28 éve folytat mélyreható kutatásokat a témában. Mindezért nagy árat fizetett, üldöztetés, börtön és száműzetés lett az osztályrésze. Előző könyve, „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja” több alkalommal megjelent már spanyolul, és lefordították angol, portugál, olasz, sőt szlovén nyelvre is. Remélem, hogy ez az új könyve hasonló népszerűségnek örvend majd.

Első kézből szereztem tudomást arról, hogy az ebben a beszámolóban leírtak igazak, mivel nemzetközi megfigyelőként részt vettem a különböző választási eljárásokban, és magam is meggyőződhettem – például Peruban – a választási hatóságok elfogultságáról, amelyeknek inkább szolgálta az az érdekét, hogy az általam tett panaszokat lesöpörjék az asztalról, mint hogy kivizsgálják a külföldi ügynökök 2021-es választási eredmények befolyásolására irányuló tevékenységét.

Hondurasban – egy újabb példa – tanúja voltam a Progresszív Internacionálé beavatkozásának a 2021-es elnökválasztások lefolytatásába, amikor is a szervezet hangadói azzal fenyegetőztek, hogy lángba borítják az országot, ha nem Xiomara Castro nyeri meg a választásokat. Mint tudjuk, a Castrót hatalomba segítő párt, a „Libertad y Refundación” (Szabadság és Átalakulás – röviden: Libre), a Sao Paulo Fórumhoz tartozik; míg férje, Manuel Zelaya pedig a Puebla Csoport tagja.

Ami hazámat, Kolumbiát illeti, a 2022-es választásokon elkövetett csalással kapcsolatos felvetéseimet a *Semana* folyóirat vezércikkében ismertette. Levelet írtam továbbá az akkori elnöknek, Iván Duque-nek, amelyben

figyelmeztettem, hogy államcsíny vette kezdetét egy választási csalás formájában. Ennek ellenére nem történtek meg a szükséges ellenintézkedések, és Kolumbia jelenleg ennek a hatalmas mulasztásnak a következményeit nyögi, mert Gustavo Petro tönkreteszi a nemzetünket, akárcsak Hugo Chávez tette ugyanezt Venezuelával.

Az e könyvben leírt helyzet súlyossága ellenére még nincs késő ahhoz, hogy lépéseket tegyünk és megmentjük a demokráciáinkat; a szerző e célból egy választási megfigyelőközpont felállítását javasolja olyan szakemberek részvételével, akik képesek semlegesíteni a Sao Paulo Fórum által alkalmazott csalás különböző formáit. Kétségtelen, hogy a feladat halaszthatatlan és elsődleges fontosságú, így a térség minden demokratikus körének részt kell vállalnia belőle az általa képviselt politikai hovatartozástól függetlenül.

Arra kérem az olvasókat, hogy ne veszítsék el a jövőbe vetett bizalmukat, mert a totalitárius rendszerek bár egy darabig győzedelmeskednek, idővel összeomlanak – ahogy ez történt a náci Németországgal és a kommunista Oroszországgal is. Ugyanez fog bekövetkezni a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport által ránk kényszerített neomarxista modell esetében is: előbb vagy utóbb a darabjaira fog hullani, és egy szabad, demokratikus, és népeink határozott fejlődésének irányába tekintő Latin-Amerikában fogunk élni.

Andrés Pastrana Arango,
Kolumbia korábbi elnöke

Németh Zsolt

ELŐSZÓ

A nemzetközi balodal nem vész el, csak átalakul. „Teljesen lényegtelen, hogy ki és hogyan fog szavazni, a lényeg az, hogy ki fogja megszámolni a szavazatokat” – szól az egykori személyi titkára által Sztálinnak tulajdonított mondás. Függetlenül attól, hogy a kommunista diktátor valóban mondott-e ilyet, az, ami a mai magyar olvasó számára csupán rossz tréfának vagy érdekes anekdotának tűnik, a világ egy tekintélyes részében még ma is a valóság.

A budapesti székhelyű Kereszténydemokrata Intézet vezető szakértője és az Alapjogokért Központ szenior kutatója, Alejandro Peña Esclusa – aki maga is szembeállt Hugo Chávez venezuelai elnökkel, amiért egy évet töltött a politikai foglyok hírhedt Helicoide börtönében, és az elsők között mutatott rá a Chávez és Fidel Castro kubai diktátor közötti szimbiotikus viszonyra – ebben a magyar nyelven megjelent könyvében történészhez illő alapossggal, a kezdetektől egészen a közelmúltig mutatja be a Sao Paulo Fórum nevű nemzetközi hálózat által

kidolgozott, az évek során szinte tökéletessé finomított választási családi know-how-t.

Bár a Sao Paulo Fórum neve az európai olvasó számára csaknem teljesen ismeretlen, az az internacionalista doktrína, amely a nemzeti kereteket elavultnak és ezért felülbírálandónak tartja, a témaválasztás, amely olyan „progresszív” kérdéseket helyez a középpontba, mint a gender, a migráció és az a Peña által részletekbe menően ismertetett működési mód, amely magában foglalja többek között az ezen ideológia mögötti erők feltétel nélküli és szinte korlátlan anyagi támogatását, a külföldi ágenseknek a demokrácia védelmezőiként való beállítást, egyszersmind a nemzeti-konzervatív erők populizmusának bélyegzését, nagyon is ismerős lehet.

Ez a könyv nemcsak annak a kutatónak szolgál alapvetően új perspektívával, aki meg akarja érteni Latin-Amerika elmúlt évtizedeit, de tanulságos mindenki számára, akit érdekel, hogy hogyan, milyen eszközökkel zajlik a gyakorlatban a szervezett külföldi beavatkozás a demokratikus választási folyamatokba. Ennek az ismerete elengedhetetlen feltétele annak, hogy az ilyen beavatkozási kísérletekkel szemben védekezni lehessen a világ bármely pontján. A könyv legfontosabb haszna mégsem ez, hanem hogy elvezet ahhoz a felismeréshez, hogy bár a személyek mások, a csomagolás friss, és a módszerek mindig alkalmazkodnak a korhoz és a helyhez, a progresszív (neo)marxizmus demokratikus választásokhoz való hozzáállásának lényege valójában a fent idézett sztálini mondás óta változatlan. Mert a nemzetközi balodal nem vész el, csak átalakul!

Németh Zsolt

Szánthó Miklós

KÖNYVAJÁNLÓ

Mi Magyarországon jól ismerjük a kommunistákat. Kiismertük őket azalatt a negyven év alatt, amikor a szovjet fegyverekkel fenntartott totalitárius diktatúrájukkal szenvedést és nyomort hoztak Magyarországnak és a magyar családoknak – ahogy ma ez céljuk Dél-Amerikában.

Nem akartak vörös diktatúrát sem a magyarok, sem Közép-Európa népei, de még a hatalom közelébe sem kívánták engedni őket, ha szabad választásokon dönthettek volna az országaik sorsáról. Ahhoz, hogy évtizedekre a történelem zsákutcáját jelentő marxista ideológia foglyaivá váltunk, két körülmény együttes fennállta kellett: választási csalás és a szovjet fegyverek. „Kékcédulás választás” – így ismeri a magyar történelem, amikor az 1947-es voksoláson a Magyar Kommunista Párt tömeges csalást követett el, közelebb kerülve ezzel a diktatúra kiépítéséhez – a kiépülést a választott, demokrata politikusok (és ártatlan százazrek) elhurcolása jelentette.

Amikor leomlott a berlini fal, amikor összeomlott a Szovjetunió, mi, magyarok, '56 hőseinek örökösei azt gondoltuk, végre és végleg legyőztük a kommunizmust. Úgy gondoltuk, a józan ész nem akarhat olyan szenvedést, amelyet az azt megelőző négy hosszú évtizedben át kellett élnünk, és jó érzésű ember nem akarhatja tönkre tenni a hazáját úgy, ahogy a diktatúra kiszolgálói tették például Magyarországgal. Tévedtünk: a kommunista kutyából nem lesz demokratikus szalonna.

Igen, a kommunisták neomarxistaként, a woke-ideológia aktivistáiként, „progresszívként” nemcsak ma is itt vannak, de sikerrel bevették a Nyugatot és dolgoznak maradék identitása lerombolásán. Ma is minden lehetőséget kihasználnak, hogy kormányra kerülve politikai-kulturális hatalmi hegemoniát építsenek ki. Az sem változott, hogy nem tisztelik a demokráciát és annak lényegét, az emberek akaratát, ezért ma sem riadnak vissza a választási csalástól sem. A kommunisták és a woke egyik bástyája ma Ibéroamerika, legfontosabb szervezeteik a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport. Egyfajta új „nar-ko-kommunista internacionálé” ez Latin-Amerikában.

Ne felejtsük el: a kommunisták gonoszak, a kommunisták veszélyesek – ma is. Latin-Amerikában különösen. Ma már nem „kékcéduláznak”, annál sokkal kifinomultabb technikákat alkalmaznak. Ebben a segítségükre vannak a high-tech algoritmusok (igen, az algoritmusnak is lehet ideológiája), de a fősodratú média szintén (annak van is). Nem meglepetés az sem, hogy ahol választási csalással kell a baloldalnak a hatalmat megszereznie vagy megtartania, ott tetten érhetjük a nagy nemzetközi „NGO-kórus” támogatását, a nyílt társadalom hálózatá-

nak kiterjedt ármánykodását és az értelmiségi társutasok pozitív zsűrizését.

Le kell őket lepleznünk! Ezt teszi ez a kötet is. Alejandro Peña Esclusa venezuelai politikus, szabadságharcos, akinek azért kellett otthagynia a hazáját, mert a szabadság és a demokrácia mellett állt ki. Ezt pedig a szélsőbaloldali Chávez/Maduro venezuelai rezsim sem tolerálja. Alejandro barátunk egész életében ellenük küzdött, ezért jól ismeri a latin-amerikai kommunistákat, hatalmi fortélyait, és amit ebben a kötetben bemutat: a csalási technikáikat. Aki meg akarja érteni, hogy a XXI. század húszas éveiben hogyan lehet kormányon az újbaloldal Latin-Amerika legtöbb országában, annak el kell olvasnia ezt a könyvet.

A kommunisták ma is velünk élnek, ma is csálnak. Leplezzük le őket! Ez az első lépés, hogy ismét legyőzhessük őket.

Szánthó Miklós,
az Alapjogokért Központ főigazgatója

1. fejezet

BEVEZETÉS

A Sao Paulo Fórum kétségtelenül Latin-Amerika legjelentősebb politikai erejét testesíti meg, mivel e sorok írásakor soraiban tizenegy hivatalban lévő elnököt találunk, ezt pedig eddig egyetlen nemzetközi fórumnak sem sikerült elérnie.

Ez a körülmény pedig nem csupán a tizenegy nemzet diplomáciai testületei, hírszerző szolgálatai, magas rangú katonai vezetői, központi bankjai és közmédiumai feletti ellenőrzést biztosítja számára, hanem többséget is garantál az olyan többoldalú szervezetekben, mint az Amerikai Államok Szervezete (AÁSZ), a Latin-amerikai és Karibi Államok Közössége (Celac), a Dél-amerikai Nemzetek Szövetsége (Unasur), a Dél-amerikai Közös Piac (Mercosur) és az Andok Közösség.

Há ez még nem volna elég, a Sao Paulo Fórum szerves kapcsolatban áll a terrorizmussal, az illegális kábítószer-kereskedelemmel, valamint – az olyan csoportokon keresztül, mint a Farc vagy az ELN, amelyek a Fórum 1990 júliusában történt megalapítása óta hozzá tartoznak

– a Cartel de los Soles (Napok kartellje) elnevezésű csoport is a részét képezi, melyet magas rangú venezuelai katonatisztek irányítanak, és melyet kapcsolatba hoztak már a szervezett bűnözéssel és az illegális kábító-szer-kereskedelemmel.

Mindez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a Sao Paulo Fórum tagjai legyőzhetetlenek lennének, épp ellenkezőleg: a nyilvánvaló kormányzásképtelenségük Achilles-sarokként teszi őket rendkívül sebezhetővé. Az intézmények kritizálása és lerombolása terén rendkívüli hatékonyságot mutatnak, azonban amint hatalomra jutnak, módfelett rosszul oldják meg a problémákat.

2009-ben a Sao Paulo Fórum a jelenlegihez hasonló képvisellel rendelkezett, mivel ebben az évben tizen-négyszer hivatalban lévő elnököt is a soraiban számlált. A nem megfelelő kormányzás hatására azonban ez a szám visszaesett, és ma csupán négy államelnök tartozik a tagjai közé. Egyesek a választásokon szenvedtek vereséget, míg másokat alkotmányos eszközökkel távolítottak el az elnöki székből.

A 2009-ben kezdődött és 2018-ban kicsúcsosodott időszak alatt, amikor is jelentősen megcsappant a tagjainak létszáma, a Sao Paulo Fórum komoly veszteségeket szenvedett el, beleértve Fidel Castro és Hugo Chávez halálát és Lula da Silva bebörtönzését. Emiatt azonban a Fórum tagjai nem hajlandóak visszavonulót fújni.

Jelenlegi hatalmi fölényük fenntartása érdekében a Sao Paulo Fórum tagjai úgy döntöttek, hogy legalább öt intézkedést vezetnek be: az első, hogy a térségben mindenütt megváltoztatják a demokratikus játékszabályokat olyan törvények elfogadásával, amelyek garantálják szá-

mukra a vezető szerepük folytonosságát; a második, hogy jogi hadviselést, „lawfare”-t alkalmaznak, mely során az ellenfeleikkel szemben eljárást indítanak és semlegesítik őket; a harmadik, hogy folyamatos ellenőrzést gyakorolnak a multilaterális szervezetek felett azért, hogy a szolgálatukba állítsák őket; a negyedik, hogy a régiókat kiszolgáltatják a világ más részein található olyan hatalmaknak, mint Oroszország, Kína és Irán, noha ezzel a lépéssel ugyanezen hatalmi erők egyszerű csatlósáivá válnak; és az ötödik, hogy választási csalásokat követnek el azért, hogy minden választáson győzelmet arassanak, és a hatalmi pozíciójukat állandósítsák, még akkor is, ha az emberek nem rájuk szavaznak.

Amint azt a későbbiekben látni fogjuk, a Sao Paulo Fórum által elkövetett választási csalásokat Venezuelában olyannyira tökélyre fejlesztették – és tették ezt az 1999-es évtől kezdve egészen mostanáig, az ez idő alatt megtartott 29 választás során –, hogy sikerült kidolgozniuk az eddigi történelmünk legkifinomultabb és legteljesebb csalási mechanizmusát, amelyet joggal nevezhetünk a *XXI. Század Legnagyobb Csalásának*.

Ezt a könyvet ennek a témának szenteltem, amelyet már több mint tizenöt éve kutatok, amikor nyilvánosan is felhívtam a figyelmet a 2006-os venezuelai elnökválasztás elcsalására,¹ ezt követően pedig bejártam Európát,

¹ Alejandro Peña Esclusa (2007). „Bátorság, reménykedj (a Venezuelában elkövetett csalás kérdéséről)”, 1. rész <https://youtu.be/NsKm-7VMW40>; 2. rész <https://youtu.be/LPBVOvPNp0Q>

hogy elmagyarázzam, milyen mechanizmusokat használtak Venezuelában a választási csalás elkövetéséhez.²

A csalásról egyre több információ jutott a birtokomba a 2010. július 12-én bekövetkezett rendkívüli körülménynek köszönhetően, amikor a Venezuelai Nemzeti Hírszerző Szolgálat (Servicio Bolivariano de Inteligencia Nacional) húsz fegyverese betört a házamba, ahol a feleségemmel és három kiskorú lányunkkal tartózkodtunk.

A legkisebb, akkor nyolcéves lányom íróasztalán egy kilogramm, „C4” névre hallgató erős robbanóanyagot helyeztek el, mely ürüggyel engem a hírhedt „El Helicoide” nevű börtönbe hurcoltak, ahol a venezuelai politikai foglyokat tartják elzárva.

Hugo Chávez utasítására egy évig tartottak fogva a venezuelai diktatúra elleni heves ellenállásom és azon panaszok miatt, amelyeket a Sao Paulo Fórum ellen a nemzetközi fórumokhoz benyújtottam.

Néhány hónappal a letartóztatásomat követően örömmel fogadtam el Alfredo Weil Reyna ügyvéd azon felajánlását, miszerint a bíróság előtt ő látja majd el a képviselőmet. Alfredo nem csupán híres jogász, de mérnök, és a választási szakértőket tömörítő egyesület, az Esdata alapító elnöke is egyben.

² Fuerza Solidaria (2007. március). „A katalán parlament vizsgálatot folytat a Venezuelában történt választási csalás ügyében”, <http://fuerzasolidaria.org/?p=1027>

Amikor 2011 júliusában kijöttem a börtönből, számos, választási csalás témájában szervezett találkozóra és előadásra kísértem el Alfredót, ennek köszönhetően részleteiben is megismerhettem a csapdák hatókörét, amelyeket a chávez-i rezsim állított fel azért, hogy hatalmon maradhasson.

Chávez állítólagos népszerűsége hatalmas színjáték volt, amely a demokrácia fokozatos leépítésének igazolására szolgált. Természetesen a puccsista comandante megnyerte az 1998-as választásokat, ettől kezdődően azonban minden egyes választást befolyásoltak, beleértve az 1999-ben megtartott, az Alkotmányozó Gyűlés tagjainak személyéről döntést hozó választást is.

Ennek során Chávez olyan zseniális, de tisztességtelen „választási mozit” használt, amely által a kormánypárti jelöltek (a parlamenti székek 95 százalékának megfelelő) 125 mandátumhoz jutottak 62 százalékos választási részvétel mellett, szemben az ellenzékkel, amely a szavazatok 38 százalékával csupán 6 mandátumot szerzett (a parlamenti ülőhelyek 5 százalékát).³

Ettől kezdve nem Bolívar kardja „járta be Latin-Amerikát”, ahogy azt Chávez emlegette, hanem a *XXI. Század Legnagyobb Csalása*, mert a puccsista comandante ezt a választási csalást a régió minden szegletébe exportálta.

³ El Nacional (2017. május). „A „választási mozi” és a „Gerrymandering” (választókerület-manipuláció) ismét támadásba lendül”, <https://bit.ly/3EOG-C3H>

Valójában azt figyeltem meg, hogy a Venezuelában elkövetett választási csalások más latin-amerikai országban is megismétlődtek – az egyes országok körülményeihez igazodó eltérésekkel. A vészharang azonban 2019 októberében szólalt meg, amikor Evo Morales a bolíviai elnökválasztás során csalást követett el a Chávez által Venezuelában alkalmazottakhoz hasonló eszközökkel. Ekkor merült fel bennem először a könyv megírásának ötlete.

Remélem, hogy a beszámolóm széles körű vitát indít el az itt felvetett kérdésekben, ugyanis a latin-amerikai demokrácia jövője attól függ, hogy képesek vagyunk-e együtt megtalálni a XXI. Század Legnagyobb Csalásának ellenszerét.

2. fejezet

A SAO PAULO FÓRUM NYOMÁBAN

Mielőtt magát a választás kérdését ténylegesen elemeznénk, érdemes néhány bekezdést magának a Sao Paulo Fórumnak szentelnünk, mindekelőtt azok számára, akik nem olvasták a témában korábban született könyveimet „A Sao Paulo Fórum, fenyegetés az egész kontinens számára” (2008)⁴ és „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja” (2021)⁵ címmel.

4 Alejandro Peña Esclusa (2008). „A Sao Paulo Fórum, fenyegetés az egész kontinens számára”. Grijalbo.

5 Alejandro Peña Esclusa (2021). „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja”. Elérhető az Amazonon <https://amzn.to/3RQqFPx>

1995 májusában kezdtem el kutatni a Sao Paulo Fórum után, amikor is Hugo Chávez Montevideóba, Uruguayba utazott, hogy csatlakozzon a szervezethez, amely akkor tartotta az V. Kongresszusát a városban.⁶ Attól kezdve tudtam, hogy jelentősen megnövekedett annak az esélye, hogy a puccsista comandante Venezuela elnökévé váljon, hiszen számíthatott a térség baloldali politikusainak a támogatására és a tanácsaira. Azt is tudtam, hogy a hatalomra kerülése után Chávez a venezuelai olajdollárokkal hálálja majd meg a jóindulatot – amint az valóban meg is történt.

A Sao Paulo Fórumot a berlini fal leomlására válaszul Fidel Castro és Luis Inácio „Lula” da Silva alapította a braziliai Sao Paulo városában 1990 júliusában. Ez egyfajta stratégia volt arra, hogy a szovjet támogatást egy regionális Comintern-féle szerveződéssel váltsák fel.⁷ A Fórum első tanácskozásán 22 latin-amerikai országból 68 baloldali politikai erő küldöttei vettek részt, többek között a venezuelai „Causa R” is, amelynek felbomlásával bukkant fel a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (Partido Socialista Unido de Venezuela) néhány alapító tagja.

Fontos itt rámutatni, hogy az említett tanácskozáson megjelentek a kolumbiai Farc és ELN képviselői is, ami

arra utal, hogy a Fórum résztvevői már az alapítástól kezdődően hajlandók voltak együttműködni a bűnözésben jártas és a fegyveres erőszakot alkalmazó szervezetekkel. Ez a szoros kapcsolat egyértelmű bizonyítást nyert 2008 márciusában, amikor a „Főnix-hadművelet” keretében lefoglalták a Farc második emberének, Raúl Reyesnek a számítógépeit, mellyel gyakorlatilag félreállították a gerillavezért.⁸

Közvetlenül az említett hadművelet után írtam meg az első könyvemet a Fórumról azért, hogy megmagyarázzam, miért tiltakozott a régió számos államelnöke ahelyett, hogy üdvözölte volna Amerika egyik legveszélyesebb bűnözőjének a letartóztatását. A könyvben kifejtettem, hogy tizennégy államelnök tagja a Sao Paulo Fórumnak, ebből adódóan pedig a szövetségesei a Farcnak.

Lula da Silva (Brazília) 2002-ben került az elnöki székbe, őt Néstor Kirchner (Argentína) követte 2003-ban. Tabaré Vázquez (Uruguay) és Leonel Fernández (Dominikai Köztársaság) 2004-ben. Evo Morales (Bolívia) 2005-ben. 2006-ban csatlakozott hozzájuk négy újabb elnök is, Michelle Bachelet (Chile), Rafael Correa (Ecuador), Rene Preval (Haiti) és Daniel Ortega (Nicaragua). A 2008-as évben választották meg Fernando Lugót (Paraguay), míg Mauricio Funes (El Salvador) 2009-ben került az elnöki székbe.

⁶ Sao Paulo Fórum (1995. május). „A Sao Paulo Fórum V. Tanácskozásának Záró Nyilatkozata”, <https://bit.ly/3DZ1WCF>

⁷ Wikipedia. „Kommunista Internacionálé”, <https://bit.ly/3HLoqr0>

⁸ Wikipedia. „Főnix-hadművelet”, <https://bit.ly/3HMqIN3>

Hugó Chávezt annyira felbosszantotta a jó barátja, Reyes „meggyilkolása”, hogy a venezuelai hadsereg 10 zászlóalját a Kolumbiával határos térségbe vezényelte, visszahívta az összes, Bogotába akkreditált venezuelai diplomatát, sőt azzal fenyegetőzött, hogy Szuhaj márkájú orosz harci repülőket küld a határra.

Amint azt Emili J. Blasco spanyol újságíró „A Chávez-bumeráng”⁹ című könyvében remekül kifejti, éppen a venezuelai rezsim és a Farc közötti kapcsolat vezetett a „Cartel de los Soles” elnevezésű, a chávezi rezsim katonái által irányított, kábítószer-kereskedő bűnszervezet létrejöttéhez.

Az amerikai kábítószer-ellenőrző hatóság (Drug Enforcement Administration) szerint Nicolás Maduro ennek a kartellnek a feje, ezért az elfogásáért cserébe tizenöt millió dollárt tűzött ki.¹⁰ Blasco a könyvében azt is taglalja, hogy miként követték el a választási csalásokat Venezuelában maga Chávez irányításával.

Egy bűnszervezetnek nem csupán azok a tagjai, akik a bűncselekményeket elkövetik, hanem azok is, akik együttműködnek vele, tanácsadói feladatokat látnak el,

logisztikai, illetve politikai támogatást nyújtanak, vagy akár a hallgatásuk révén segítik annak tevékenységét. Ez igaz a Sao Paulo Fórumra is.

A Fórum és a Farc közötti kapcsolatra a Raúl Reyes számítógépében találtak alapján egyértelműen fény derült. Ekkor került ugyanis először napvilágra, hogy a szervezet kapcsolatban áll a bűnözéssel, ami megmagyarázza a baloldal mesterkedéseit annak megakadályozására, hogy – a kolumbiai Legfelsőbb Bíróság határozatával összhangban – az említett számítógépekben található információk alapján bírósági eljárás indulhasson.¹¹

A Fórum tagjai valódi maffiaként működnek, mert felétel nélkül, nemzeteink szuverenitásán átgázolva támogatják egymást. Ha az argentin igazságszolgáltatás az elsőprő bizonyítékok alapján elítéli Christina Kirchnert, akkor azt állítják róla, hogy ártatlan, és a „lawfare” áldozatául esett.¹² Ha Pedro Castillo elnököt elmozdítják, mert fényes nappal fel akarja osztatni a perui parlamentet, akkor egyhangúan arról panaszkodnak, hogy „államcsínyt” követtek el ellene.¹³

9 Emili Blasco (2015). „A Chávez-bumeráng: A Venezuela összeomlásához vezető csalások”. Elérhető az Amazonon: <https://amzn.to/3R0bkPc>

10 Miguel Ángel Pérez (2020. április). „Az Amerikai Egyesült Államok ügyészsége: A Maduro által vezetett Cartel de los Soles a lehető legnagyobb mennyiségű kokaint vitte be az országba”. Libertad Digital, <https://bit.ly/3K2kvdf>

11 El Espectador (2011. augusztus). „Reyes» számítógépei nem tekinthetők bizonyítéknak: Legfelsőbb Bíróság”, <https://bit.ly/3xaVhBs>

12 Francisco Aldaya (2022. augusztus). „Petro, Obrador és Arce támogató levelet írtak alá Cristina Kirchner javára, akire az igazságszolgáltatás börtönbüntetés kiszabását kérte”. Bloomberg, <https://bit.ly/3YxYgQs>

13 Deutsche Welle (2022. december). „Mexikó, Argentína, Kolumbia és Bolívia támogatásáról biztosította Pedro Castillót”, <https://bit.ly/3Xfu2R2>

Amennyiben bármelyiküket valamilyen bűncselekmény elkövetése közben érik tetten, mint ahogy az 2019-ben meg is történt, amikor Evo Morales választási csalást követett el, áldozatnak kiáltják ki, és „rasszizmusra” és a „szegények elleni gyűlöletre” hivatkozva a jobboldalt hibáztatják.¹⁴ Akkor viszont hallgatnak, ha a szövetségeseik, mint Daniel Ortega, Miguel Díaz-Canel és Nicolás Maduro a legborzalmasabb bünteteket követik el, vagy ha a Farc és az ELN terrorcselekményeket hajt végre.

És ez csak pár példa a sok közül. Ezen sorok írásával egyidőben Mexikó elnöke, Andrés Manuel López Obrador nemzetének legmagasabb rangú kitüntetését, az „Azték Sas Rendet” adományozza Miguel Díaz Canelnek.¹⁵

Amennyiben erőszakos tüntetésekre kerül sor Chilében Sebastián Piñera, Kolumbiában Iván Duque vagy Peruban Dina Boluarte kormánya ellen, akkor azt hangoztatják, hogy a nemzet, jogait követelve békésen tiltakozik, sőt, álságos emberi jogi missziókat küldenek a tiltakozások támogatására.¹⁶ Ha azonban a tüntetések Bolíviában Luis Arce vagy Brazíliában Lula ellen irányulnak, akkor azzal vádolják a „szélsőjobbot”, hogy alá akarja ásni a kormányt.

2023 februárjában 118 latin-amerikai és európai parlamenti képviselő bírálta ezt a kettős mércét, amikor is a Madridban megtartott Fórumról írtak levelet Luis Almagrónak, az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, amelyben jelezték, hogy: „Elfogadhatatlan, hogy az Amerikai Államok Szervezete tagjai közé tartozó néhány kormány szerint egyes tüntetések kifogásolhatóak, amikor is azok a szövetségeseik ellen irányulnak (ilyen Brazília esete), míg más tiltakozásokat nem kifogásolnak, mert azok ideológiai ellenfeleik megbuktatására irányulnak (mint Peru esetében). Ez a kettős mérce súlyos fenyegetést jelent a demokratikus rendszereinkre, és kockázatot hordoz kontinensünk békéje és stabilitása vonatkozásában.”¹⁷

A Sao Paulo Fórum maffiaszerű viselkedése még nyilvánvalóbban megmutatkozik akkor, amikor egyiküket kell a hatalomba segíteni – olyankor nem fogják vissza magukat és nyíltan beavatkoznak más nemzetek belügyeibe, legyen szó a jelöltek pénzügyi támogatásáról, a mellettük történő kampányolásról, vagy arról, hogy nyilvánvalóan elfogult választási megfigyelőket küldjenek az országba. Sőt, erőszakkal is fenyegetőznek, amennyiben nem csatlósaik kerülnek ki győztesen a megmérettetésből.

¹⁴ France 24 (2019. december). „Evo Morales »államcsíny áldozatává vált«, nyilatkozza Mexikóban López Obrador”, <https://bit.ly/3RSOndY>

¹⁵ TeleSur (2023. február). „A mexikói államelnök arra kéri az Egyesült Államokat, hogy oldja fel a Kubával szemben alkalmazott embargót”, <https://go.shr.lc/40MUggF>

¹⁶ Luciano Revoredo (2023. február). „A chávez-i rezsim aktivistáiból álló, színlelt emberi jogi misszió érkezik Limába”. La Abeja, <https://bit.ly/3TjUQf>

¹⁷ Madridi Fórum (2023. február). „118 parlamenti képviselő írja alá a Madridi Fórumról szóló nyílt levelet, amelyben jelzik Almagrónak, hogy nemzetközi terv készül Peru destabilizálására”, <https://bit.ly/3YCK1Kg>

Ezt a szokásos viselkedést tanúsítják minden alkalommal, amikor választásokra kerül sor az országaink egyikében. E tekintetben a hatalomra kerülés érdekében elkövetett csalás a Fórum minden tagja szerint teljes mértékben indokolt, egyesek tevékenyen vesznek részt benne, mások pedig a hallgatólagos jóváhagyással.

3. fejezet

A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB CSALÁSÁNAK FŐBB ELEMEI

A XXI. Század Legnagyobb Csalása a legsúlyosabb átverés, amelyet a latin-amerikai nemzetek ellen valaha elkövettek, mert nem csupán egy ember vagy csoport, hanem egy nemzet egészének kifosztására irányul. Olyan egyének, akik valójában nem nyernek választásokat, magukat államelnököknek hívatják és birtokolják a mandátummal együtt járó összes előjogot, beleértve a Fegyveres Erők legmagasabb szintű vezényletét, a nemzet forrásaival való rendelkezést és a külpolitika irányítását is.

Amint azt látni fogjuk, egy átfogó csalásról van szó, mert a választás minden aspektusát felöleli, a választási hatóságok kijelölésétől az eredmények hitelesítéséig. Ez egy olyan csalás, amely folyton átalakul, mert az idő múlásával egyre tökéletesebb lesz. Korszerű, mert a legmodernebb technológiai eszközöket használja, észrevehetetlen, mert feltárása magas szintű képzettséget igényel.

nyel, és – ha ez még nem lenne elég – más országokba is exportálható.

Noha mindegyik országban különbözőképp valósítják meg a *XXI. Század Legnagyobb Csalását*, van néhány ismétlődő sablon. Először is, a Sao Paulo Fórum jelöltjei egy őket támogató nemzetközi gépezet küldötteiként viselkednek, megsértve ezzel a belügyekbe való be nem avatkozás elvét, míg a demokratikus jelöltek csupán a nemzeti struktúra támogatására számíthatnak, ami rendkívül egyenlőtlen versenyhez vezet. Másrészt, a Fórum jelöltjei költséges kampányt folytatnak anélkül, hogy igazolnák a kampányra fordított összegek eredetét. Harmadrészt, a Fórum színeiben indulók fáradhatatlanul támadják a rendszert azért, hogy lerombolják; azt állítják, hogy „változásra van szükség”, gyűlöletbeszédet tartanak, és azzal fenyegetőznek, hogy egy erőszakhulámot indítanak el, amennyiben nem az ő forgatókönyvük szerint alakul az eredmény.

Korábban szinte minden csalásra a szavazóhelyiségekben került sor. A jelentősebb pártok – és amelyek nagyobb létszámban voltak képesek jegyzőkönyvvezetőket, illetve választási bizottsági tagokat mozgósítani – egymás között felosztották a kisebb pártokra leadott szavazatokat, amelyek nem rendelkeztek megfelelő apparátussal a szavazóhelyiségek ellenőrzésére. Ez a szégyenletes gyakorlat Venezuelában „a jegyzőkönyv megsemmisíti a szavazatot” néven híresült el.

Ugyanakkor az az átfogó választási csalás, amelyet Venezuelában a castrói kommunista rendszer útmutatásai alapján dolgoztak ki,¹⁸ messze túlmutat ezen. Egy összekapcsolt rendszerről van szó, amely nem csupán

a szavazatok számának fiktív növelésére szolgál, hanem a Sao Paulo Fórum jelöltjeinek feltételezett népszerűségéről is hamis képet mutat azért, hogy a közvélemény előtt igazolja a befolyásolt választási eredményeket.

A csalás azzal kezdődik, hogy a megüresedett választási hatósági pozíciókat a saját jelöltjeikkel töltik fel. Venezuela esetében mindezt az Alkotmányozó Nemzetgyűlés összehívásával érték el, amely a korábbi Legfelsőbb Választási Tanács átalakításával egy másik államhatalmi szervet hozott létre, a Nemzeti Választási Tanácsot (Consejo Nacional Electoral), amely az elődjével azonos végrehajtó, jogalkotási és igazgatszolgáltatási hatáskörökkel rendelkezik, mely folyamatosan biztosítja, hogy az (alárendelt) hatóságait a chávez-i rezsim ellenőrzése alatt tarthassa.

Az effajta ellenőrzésre Jorge Rodríguez és Tibisay Lucena esete szolgáltatott botrányos példát, akik mindketten a Nemzeti Választási Tanács elnöki pozícióját töltötték be. Előbbi bizonyíthatóan kötődött a chávez-i rezsimhez, miután ott számos bizalmi pozíciót betöltött, a köztársasági alelnöktől kezdve az országgyűlési elnöki tisztségig, több alkalommal volt miniszter és Maduro első számú közvetítője is. Rodríguez volt az átfogó elektronikus szavazási rendszer bevezetésének felelőse, és nemzetközileg ismert a venezuelai választási eredmények meghamisításáról.

18 Víctor Flores García (2013. szeptember). „A kubaik a venezuelai választási csalás értelmi szerzői”. El País, <https://bit.ly/3YMbhpz>

Tibisay Lucena pedig, aki tizennégy éven át – 2006-tól 2020-ig – töltötte be a Nemzeti Választási Tanács elnöki tisztségét, arról híres, hogy az elnöksége idején mintegy 15 választási eljárást folytattak le. Az előnyszerzés a választási agitáció során, a jegyzőkönyvvezetők és a jegyzőkönyvek befolyásolása, a szavazás helyének módosítása és egyes pártok kizárása csupán néhány a temérdek szabálytalanság közül, amelyet az ő elnöksége alatt követtek el. A PanAm Post folyóirat egyik riportjában így számol be a történetekről:

„Ha a venezuelaiak valamire is emlékeznek az ő működéséből, az a szavazás időbeosztásának szükségtelen meghosszabbítása, amelyet hosszas csend követ a szavazóhelyiség bezárása után. A türelmetlenség minden választás alkalmával egyre csak nőtt, ahogy telt az idő, miközben a televízió képernyőjén csupán a Nemzeti Választási Tanács híres korlátja volt látható, amely előtt végül a hajnali órákban jelent meg Lucena az eredményekkel, amelyek szembeütően különböztek a politikai pártok által készített jegyzőkönyvekben rögzített adatoktól és a nemzetközi média által közzétett exit poll jelentésektől.”¹⁹

¹⁹ José Gregorio Martínez (2020. szeptember). „Tibisay Lucena: a legjelentősebb választási csalások kitervelőjét egyetemi rektorrá választották”. PanAm Post, <https://bit.ly/3HJ6LLa>

Az Alkotmányozó Nemzetgyűlés – amelyet Chávez kisajátított, ahogy azt már a bevezetésben említettem – a többi közhatalmi szerv feletti ellenőrzést is átadta a kormánypártnak, mely által lehetővé vált, hogy az eltorzítsa egy olyan demokratikus állam választási szabályait, amelyet a múltban Latin-Amerika egyik legstabilabb államának tartottak.

A XXI. Század Legnagyobb Csalásának további fontos aspektusa a választói névjegyzék meghamisítása, méghozzá két okból. Először is azért, hogy nem létező vagy kitalált választókat hozhassanak létre, ami a baloldal által elért szavazatok számának gyarapításához szükséges; másodsor pedig azért, hogy akadályozzák a jegyzőkönyvvezetők jelenlétét és szavazatuk leadását a demokratikus körök által uralt régiókban. Ezt a témát a következő fejezetben mutatom be.

Egy további olyan nélkülözhetetlen elem, amely azt a fiktív benyomást kelti, hogy egy adott jelölt lesz a győztes, az a közvélemény-kutatások és a közösségi oldalak „robotokkal”²⁰ és „szerverklaszterekkel”²¹ történő befolyásolása még a választások előtt. Ez a már említett jelölt irányába tereli „a győztesre szavazás” mechanizmusát.

²⁰ A „bot” (a „robot” rövidítése): olyan programot takar, amely ismétlődő és automatizált feladatokat végez, és ezzel emberi cselekvéseket utánoz, de sokkal gyorsabban teszi mindezt, mint az ember.

²¹ A „szerverklaszter”: ugyanazon fizikai létesítményben elhelyezett szerverek együttese, amely jelentős informatikai teljesítményre képes.

Egyúttal *a priori* alátámasztja az *a posteriori* közzétett hamis választási eredményeket. Amint arra a kedves olvasó is emlékszik, a Twitter jelenlegi elnöke, Elon Musk bejelentette, hogy az oroszok a közösségi portálokon robotok alkalmazásával segítették Gustavo Petro győzelmét Kolumbiában.²²

A Sao Paulo Fórum csalárd gyakorlatokat tartalmazó eszköztárában megtalálható az állami (Venezuela esete), a korrupciós (Odebrecht-ügy), a szervezett bűnözésből származó (a Puebla Csoport tagjának, Ernesto Sampernek az esete) forrásokat felhasználó jogellenes finanszírozás, és/vagy a jogszabályok által meghatározott finanszírozási korlátok túllépése (Gustavo Petro esete).

A XXI. Század Legnagyobb Csalásának egyik legfontosabb eszköze a hamis eredményt adó szavazógépek és/vagy szavazatszámoló gépek alkalmazása, amelyek a szavazat leadása előtt, közben és utána is képesek megváltoztatni az eredményeket. Akárcsak az ujjlenyomat-vizsgáló eszközök használata, amelyek véget vetnek a szavazás titkosságának, vagy azt a benyomást keltik, hogy a szavazat kimutatható.

22 Gabriel Moreno (2023. január). „Elon Musk megerősítette, hogy orosz részről beavatkozás történt a Petrót hatalomra segítő kampányba”. PanAm Post, <https://bit.ly/3EmDXh8>

A választók megfélemlítése lényeges összetevője a XXI. Század Legnagyobb Csalásának, amelyet a választópolgárok közvetlen megzsarolása, (munkából való) elbocsátással megfenyegetése vagy a folyósított anyagi támogatások megszüntetése által érnek el. Vagy közvetett módon, garázdasággal együtt járó tiltakozások révén, amelyek célja a lakosság rettegésben tartása annak érdekében, hogy az emberek a baloldalra szavazzanak.

A XXI. Század Legnagyobb Csalásának lényeges eleme, hogy részrehajló, a csalást támogató választási bizottsági tagokat és jegyzőkönyvvezetőket jelölnek ki, emellett a baloldalhoz kötődő nemzetközi választási megfigyelő szervezetekkel lépnek kapcsolatba azért, hogy azok hitelesítsék a választási hatóságok által tett bejelentéseket, tekintet nélkül a felmerült szabálytalanságokra.

Emellett megnehezíti az ellenfelek számára a szoftver nyomon követését és ellenőrzését a szavazóurnát lezáró pecsét felnyitása során, amint az számos alkalommal megtörtént Venezuelában, és Bolíviában is előfordult 2019-ben.

Egy másik, kimerítő és külön elemzés tárgyát képező kérdés a szavazatok vásárlása és a hamis ellenzéki jelöltek toborzása azért, hogy azok a voksoláson közreműködjenek és támogassák a csalárd választások megvalósítását anélkül, hogy szabálytalanságokra hivatkozva panaszt tennének vagy megkérdőjeleznék a választások eredményét. Ez a témakör most „funkcionális ellenzék” néven ismert.

Venezuela esetében a chávezi rezsim által elkövetett csalások egyikét sem követhették volna el bizonyos

pártok közreműködése nélkül, amelyek nem csupán segédkezet nyújtanak a csalás elkövetéséhez, hanem hiteltelenítenek mindenkit, aki csak szóba hozza a témát. Ezenkívül tudathasadásos magatartást tanúsítanak, mert verbálisan keményen kritizálják a diktatúrát, a gyakorlatban azonban legitimálják olyan párbeszédet és tárgyalásokat révén, amelyek soha nem vezetnek eredményre, ugyanakkor általuk a rezsim időt nyer és erősödik.

Ugyanúgy nem tudták volna az eredményt egyes nemzetközi szervezetek együttműködése nélkül igazolni, mint ahogy az a 2004-es (Hugo Chávez elnök elmozdítására kezdeményezett) népszavazás esetében is történt, amikor a Carter Center felelőtlenül elbagatellizálta az egyes nem kormányzati szervezetek által bírált visszaéléseket, amelyeket maga a Carter Center bizonyítani tudott.

4. fejezet

A VÁLASZTÓI NÉVJEGYZÉK MEGHAMISÍTÁSA

2006-ban a Venezuelai Központi Egyetem (Universidad Central de Venezuela) egy kutatócsoportja, Genaro Mosquera volt rektorhelyettes vezetésével, a venezuelai választói névjegyzéket elemezte, mely az Állandó Választói Névjegyzékként (Registro Electoral Permanente) ismeretes, és lenyűgöző megállapításokra jutott.

Az első adat szerint, amelyre rábukkantak, 2003-ban a nyilvántartás 11 millió választásra jogosult személyt tartalmazott, míg 2006-ban már 16 milliót. Ez az adat statisztikai képtelenség, és nem áll összhangban a venezuelai népességnövekedés arányával. Ezek között voltak olyan állampolgárok, akik több személyi igazolvánnyal rendelkeztek, de volt köztük olyan honosított külföldi is, aki nem teljesítette az állampolgársághoz szükséges feltételeket. Ezenkívül több ezer személyt ta-

láltak azonos születési dátummal, és több száz embert azonos lakóhellyel.

Ezenkívül 1.300.000 személy nem rendelkezett lakóhellyel, vagyis az ellenőrzésük lehetetlen volt. Figyelemre méltó tény, hogy a 2006-os névjegyzékben a települések egyharmadában több választásra jogosult személy volt, mint helyi lakos. Az egyetem kutatói azt is megállapították, hogy 1.560.000 választót a megkérdezése nélkül „telepítettek át” a lakóhelyéről.

Másrészt, 1.270.000 személy adatait az engedély nélkül megváltoztatták: egyeseknek az utónevét, másoknak a vezetéknevét, ismét másoknak a születési idejét vagy a lakcímét. Ezekre a változtatásokra azt követően került sor, hogy az egyetem kutatócsoportja élesen bírálta azt a névjegyzékben szereplő botrányos adatot, miszerint 1.336.000 személy azonos néven, ugyanabban a megyében, ugyanazon a napon és órában született. A száz év fölötti korcsoportban az egyetem kutatói 39.000 választópolgárt találtak.

Végezetül, a 2006-os választói névjegyzék adatai szerint a 16 millió választópolgárból 3 millió fizetett társadalombiztosítási járulékot; 4,7 millió a társadalombiztosítás rendszerén kívül rekedt, azaz nem fizetett járulékot; 3 millió pedig diák volt. Ezért az egyetem kutatói arra a következtetésre jutottak, hogy 2006-ban 5,3 millió olyan fantom vagy virtuális szavazat volt, amelyet bele lehetett számolni a választási eredménybe anélkül, hogy a választó részvétele vagy akár csak a létezése ellenőrizhető lett volna.²³ Érdeemes kiemelni, hogy a Választójogról és a politikai részvételtől szóló kerettörvény (Ley Orgánica del Sufragio y Participación Política) 95. cikkében tájé-

koztatási kötelezettséget ró a Nemzeti Választási Tanácsra. Ennek értelmében, amennyiben a pártok kérvényezik, a Tanács köteles átadni nekik a választók következő adatait: „a lakóhelyükre, annak pontos elhelyezkedésére vonatkozó adatokat, a választókerület, a körzet, a település és a szövetségi hatóság megjelölésével.”

Ennek ellenére a Nemzeti Választási Tanács egyszerűen nem volt hajlandó ezt teljesíteni.

Gyanúra ad okot az, hogy a demográfiai adatok torz megnövekedése azokban a körzetekben fordult elő, amelyekben a kormánypárt a legtöbb szavazatot kapta, míg az ellenzék által irányított körzetekben az adatok természetes növekedési rátát mutattak.

2004. augusztus 15-től, vagyis a (Hugo Chávez elnök elmozdítására kezdeményezett) népszavazás megrendezésének időpontjától, amellyel a későbbiekben részletesen foglalkozunk, a Nemzeti Választási Tanács engedély nélkül áthelyezett 2 millió választópolgárt az „anyaközpontokból” az ugyanazon körzetben elhelyezkedő, közeli, jelentéktelennek nevezett „alközpontokba”.

Ez az új választási földrajz tette lehetővé, hogy a Chávezi rezsim sokszor a szavazatok 100 százalékát megszerezze ezekben az ellenzék számára elérhetetlen

23 Genaro Mosquera (2007). „Bátorság, reménykedj (a Venezuelában elkövetett csalás kérdéséről)”, 1. rész <https://youtu.be/NsKm-7VMW40>; 2. rész <https://youtu.be/LPBVOvPNp0Q>

választási körzetekben, amelyek az országos és a helyi átlagtól teljesen eltérő módon viselkedtek. Ezekben a jelentéktelen választási körzetekben volt megfigyelhető sok olyan választó, akinek a személyazonossága ellenőrizhetetlen volt, miután a lakcímadataikat a nyilvántartás nem tartalmazta.

A 2004-es, visszahívásra irányuló népszavazástól a 2006. december 6-án megtartott elnökválasztásig a Chávezi rezsim ellenőrzése alatt álló Nemzeti Választási Tanács indoklás nélkül 2.723 új szavazóhelyiséget hozott létre. Ez lehetővé tette, hogy több millió választópolgárt – az ellenzék felügyelete, és maguk a választók felhatalmazása nélkül – ezekbe az új szavazóhelyiségekbe irányítsanak át.

Megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy minden olyan országban, ahol a Sao Paulo Fórumhoz tartozó elnök van vagy volt hatalmon, a választói névjegyzéket a választási csalás megkönnyítése érdekében szándékosan meghamisították, ahogy az Venezuelában is történt.

Bolíviában például egy teljes körű népszámlálás igazolhatná csak, hogy a választópolgárok létszáma valóban meghaladja az ország lakosainak számát – ezért követelik egyesek, mint Santa Cruz tartomány is, hogy 2023-ban tartsanak népszámlálást, hogy az így kapott eredményeket felhasználhassák a 2025-ben megtartandó általános választásokon.

A Santa Cruz-i hatóságok azon követelésére azonban, hogy időben szervezzenek meg egy népszámlálást, a Sao Paulo Fórumhoz tartozó Luis Arce kormánya kíméletlen elnyomással válaszolt. Santa Cruz de la Sierra települést

ostrom alá vették és erőszakkal fenyegették, amennyiben nem mond le a követeléséről.²⁴

2021 novemberében Rosario Baptista Canedo, a bolíviai Legfelsőbb Választási Bíróság (Tribunal Supremo Electoral) tagja benyújtotta a lemondását. Lemondó levelében nyilvánosságra hozta, hogy ez a szervezet nem független, és Kubához, Nicaraguához és Venezuelához hasonlóan befolyásolás alatt áll.²⁵

Annak megállapítására, hogy a választói névjegyzéket meghamisították-e, „biopsziának” (vizsgálatnak) szükséges alávetni. Ez az orvoslásban ismeretes fogalom annyit jelent, hogy a választói névjegyzékből véletlenszerűen választói csoportokat jelölnek ki, azaz „mintát” vesznek, majd ellenőrzik, hogy az említett minták „egészségesek-e”, vagyis hogy a nevek, a személyi igazolványszámok, a kor, a lakcím és a szavazóhelyiség valóban megegyeznek-e a kiválasztott személyek adataival. Ellenkező esetben a választói névjegyzéket alaposan át kell vizsgálni, sőt, akár újra össze kell állítani.

24 Humberto Vacaflor (2022. október). „A Santa Cruz-i népszámlálási ügy miatt ismét összefogott Luis Arce és Evo Morales”. Infobae, <https://bit.ly/3VebTSV>

25 EFE (2021. november). „A bolíviai választási bíróság tagja lemond és tiltakozik a választói hatalom függetlenségének megsértése ellen”. SwissInfo, <https://bit.ly/3Vdh4Cx>

5. fejezet

MEGHAMISÍTOTT KÖZVÉLEMÉNY-KUTATÁSOK A VÁLASZTÓK MEGTÉVESZTÉSÉÉRT

A befolyásolt közvélemény-kutatások a modern választási csalás lényeges elemét képezik, hiszen ha sikerül a lakosságot előzetesen meggyőzni arról, hogy egy adott jelölt a legesélyesebb a győzelemre, akkor a lakosság annak ellenére sem kérdőjelezi majd meg a bejelentett választási eredményeket, hogy csalás történik. Ezért igyekeznek a Sao Paulo Fórum tagjai közvélemény-kutató cégeket alapítani, megvásárolni vagy a már meglévőkre befolyást gyakorolni.

Mindez megmagyarázza, hogy miért tátong gyakran szakadék a közvélemény-kutatók által adott előrejelzés és a választás eredménye között. Brazíliában például a közvélemény-kutatások többsége a 2022-es elnökválasztásokon 4 és 13 pontos előnnyel Lula győ-

zelmét jósolta,²⁶ aki végül a szavazatok kevesebb mint 2 százalékaival nyerte meg a választást.

Kolumbiában a 2022 júniusában megtartott elnökválasztás második fordulójának kampányidőszakában a Yanhaas által készített felmérés biztosra vette Petro 10 pontos előnyét,²⁷ a végeredmények viszont csak három pontos különbséget mutattak a javára.

Peruban a Chávez-rezsimet támogató TeleSur televíziós csatorna az alábbi információt tette közzé 2021. május 24-én: „A választások második fordulója előtt két héttel a legfrissebb felmérések szerint a Perú Libre (Szabad Peru) párt elnökjelöltje, Pedro Castillo több mint 10 százalékponttal vezet ellenfelével, a Fuerza Popular (Népi Erő) párt által támogatott Keiko Fujimorival szemben.”²⁸ Amint azonban az köztudott, Castillo kevesebb mint egy százalékkal nyert – ami választási csalást sejtet.

A legelfogultabb közvélemény-kutatások között találjuk a Latin-amerikai Stratégiai Geopolitikai Központ (Centro Estratégico Latinoamericano de Geopolítica)²⁹

26 Wikipédia. „Közvélemény-kutatások a 2022-es brazil általános választásokra”, <https://bit.ly/3IM8vf6>

27 Hírek az RCN tévécsatornán (2022. június). „Felmérések az elnökválasztás második fordulójára”, <https://bit.ly/3Wqto2R>

28 TeleSur (2021. május). „A közvélemény-kutatások szerint Peruban Castillo vezet Fujimorival szemben”, <https://bit.ly/3Wcrkv8>

29 A Latin-amerikai Stratégiai Geopolitikai Központ (Centro Estratégico Latinoamericano de Geopolítica – CELAG) honlapja, <https://www.Celag.org/>

által készített felméréseket. A szervezet igazgatója, a spanyol Alfredo Serrano Mancilla az „Evo-mentőakció” című könyvében azon megalapozatlan álláspontjának ad hangot, miszerint a kokacserje-termesztők vezetője, Evo Morales nem választási csalást követett el, hanem államcsíny áldozata lett.

A Központ igazgatóhelyettese, a bolíviai Gabriela Montaña a Mozgalom a Szocializmusért (Movimiento al Socialismo) színeiben parlamenti képviselőként tevékenykedett, és Evo Morales legutóbbi kormányában az egészségügyi tárcát vezette. A Központ Tanácsadó Bizottságának soraiban megtalálható Rafael Correa (Ecuador egykori elnöke), Álvaro García Linera (korábbi bolíviai alelnök), Juan Carlos Monedero (a spanyol Podemos nevű párt vezetője) és Patricia Villegas (a chávez-i rezsimet támogató TeleSur televíziós csatorna elnöke), és mindannyian kötődnek a Sao Paulo Fórumhoz.³⁰

2022 novemberében, kevéssel a bolíviai Santa Cruz kormányzójának, Luis Fernando Camachónak a letartóztatását megelőzően, a Központ nyilvánosságra hozott egy közvélemény-kutatást, ami szerint a lakosság 67 százaléka nem rokonszenvez Camachóval.³¹ A közvéle-

30 Celag. „A Celag Tanácsadó Bizottságának tagjai”, <https://bit.ly/3w2EOyR>

31 ABI (2022. november). „A Celag által készített felmérés: a lakosság 67 százaléka nem rokonszenvez Luis Fernando Camachóval”, <https://bit.ly/3GlfG5u>

mény-kutatást nyilvánvalóan befolyásolták, célja az ellenzéki vezető bebörtönzésének előkészítése volt, amint az egy hónappal később be is következett.

2022 júniusában a Központ közzétett egy felmérést, mely szerint a paraguayiak 70 százaléka szeretné, ha az országban „gyökeres változásokra” kerülne sor. Ez a – szintén hamis – felmérés támogatja a Sao Paulo Fórumhoz tartozó paraguayi pártok választási érdekeit, többek közt a Frente Guasúit (Guasu Frontét) is³².

Argentínában 2021 augusztusában a kirchnerizmus mint választási lehetőség előnyhöz juttatása érdekében tett kísérletként a Központ közzétett egy felmérést, mely szerint a kormánypárt, a Frente de Todos (Szemben Mindenkiel) a Nyílt, Egyidejű, és Kötelező Előválasztások (Elecciones Primarias Abiertas Simultáneas y Obligatorias) során a szavazatok mintegy 43 százalékanak megszerzésével többségi győzelmet fog aratni, szemben az ellenzéki Juntos por el Cambio (Együtt a Változásért) párttal, amely a szavazatok 38 százalékát gyűjti majd be.³³

Ennek ellenére, az eredmények ezzel épp ellentétes képet mutattak: a Juntos por el Cambio a szavazatok 41,5 százalékát szerezte meg, míg a Frente de Todos a 32,4 százalékát.³⁴ A Központ által elkövetett „hiba” 14 pontnyi különbséget takar, amely nem tulajdonítható a felmérés során használt módszertanból fakadó pusztán tévedésnek, sokkal inkább tudatos és manipulatív szándék rejlik mögötte.

Venezuelában az egyik legtöbb elutasítást kiváltó – a chávez-i rezsim kiszolgálójának tartott – közvélemény-kutató cég a Datanalisis,³⁵ amelynek egyáltalán nincsenek aggályai az előrejelzésében teljesen képtelen számokat feltüntetni annak érdekében, hogy a közvéleményt a kedve szerint befolyásolja.

Egy 2022 augusztusában a Venezuela News folyóiratban közzétett hír szerint „Luis Vicente León (a Datanalisis igazgatója) megerősítette, hogy a venezuelaiak 89 százaléka, a magukat ellenzékinak valló 83,3 százalékot is beleértve, egyetért azzal, hogy a kormány és az ellenzék tárgyalásokat folytasson egymással.”³⁶ A számok éles ellentétben állnak a venezuelai közösségi oldalakon

32 Made in Paraguay (2022. június). „A CELAG felmérése: a paraguayiak 70 százaléka szerint radikális változásokra van szükség az elkövetkező években”, <https://bit.ly/3QHWARG>

33 12. oldal (2021. augusztus). „PASO 2021-felmérés: Országos szinten előnyre tett szert a Frente de Todos”, <https://bit.ly/3ELEolg>

34 Wikipedia. „Előválasztások Argentínában 2021-ben”, <https://bit.ly/3kimNdn>

35 A Datanalisis honlapja, <https://datanalisis.com/>

36 Zuy Torol (2022. augusztus). „Hogyan vélekednek a venezuelaiak a párbeszédről? Ismerje meg a Datanalisis új felmérését”. Venezuela News, <https://bit.ly/3GFUexV>

– a kormánypárt és az ellenzék közötti tárgyalások hírére – tapasztalható tömeges elutasítással. Nincs mit csodálkozni azon, hogy a Maduro által vezetett rezsimnek nagyon is megfelelnek az ilyen megállapodások, mert a szankciók miatt befagyasztott források feloldására használják fel ezeket.³⁷

2023. február 16-án Luis Vicente León kijelentette, hogy a Nicolás Maduróval szemben 2024-ben megmérfőző ellenzéki jelölt megválasztására szervezett előválasztásokra vonatkozó felmérések szerint „Benjamín Rausseo vezet 30 százalékkal a szavazási szándékot illetően. A második helyen Manuel Rosales, míg a harmadikon María Corina Machado áll.”³⁸

A Luis Vicente León által nyilvánosságra hozott adatok ellentmondanak a More Consulting felméréseivel, amely szerint „María Corina Machado 8,7 ponttal megelőzi Benjamín Rausseo (míg Machado 47,4, addig Rausseo 38,7 százalékon áll)”³⁹. E felmérés szerint tehát Manuel Rosales egyáltalán nem szerepel a legesélyesebb jelöltek között.

Természetesen nem mindegyik közvélemény-kutató cég részrehajló vagy áll a politikai baloldal ellenőrzése alatt, az azonban kétségtelen, hogy a *XXI. Század Legnagyobb Csalása* befolyásolt közvélemény-kutatásokhoz folyamodik annak érdekében, hogy a közvélemény előtt igazolja a hamis eredményeket.

37 Wikipedia. „Venezuelával szembeni nemzetközi szankciók a válság időszakában”, <https://bit.ly/3mdgM2g>

38 Correo del Caroní (2023. február). „Datanálisis: a felmérések szerint Benjamín Rausseo vezet az ellenzéki előválasztásokon”, <https://bit.ly/3Y8n5l6>

39 A More Consulting honlapja (2023. február). „Az előválasztáson induló jelöltekre vonatkozó szavazási szándék”, <https://bit.ly/3YEAhz9>

6. fejezet

AZ ELEKTRONIKUS SZAVAZÁS BEFOLYÁSOLHATÓ

Az Amerikai Államok Szervezete Amerika-közi Demokratikus Chartájának 3. cikkelye szerint: „A képviseleti demokrácia lényeges eleme többek között az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a hatalomhoz való hozzáférés és annak a jogállamiság alapelveivel összhangban gyakorlása, a rendszeres, szabad, tiszta és általános választójogon alapuló, valamint a népakarat kifejeződéseként titkos választások megtartása, a több párt és politikai szervezet részvétele a plurális politikai rendszerben, valamint a közhatalmi ágak szétválasztása és függetlensége.”⁴⁰

40 Amerikai Államok Szervezete (2001. szeptember). „Amerika-közi Demokratikus Charta”, <https://bit.ly/3Sg3UV9>

Ez a többoldalú mechanizmus, amelyet az aláíró országok a saját jogrendjükbe átemeltek, a választási hatóságoknak jogkörük gyakorlásához előfeltételeket szab, melyek nem teljesülése esetén a választás – amely nélkülözi a „hitelességet” – érvénytelenné válik.

Ehhez még hozzá kell tenni azt, hogy csak abban az esetben biztosítható a választások hitelessége, ha a választási szerv részéről érvényesül az egyensúly és átláthatóság elve. Ellenkező esetben minden okunk megvan azt feltételezni, hogy a bejelentett eredmények nem feltétlenül tükrözik a népakaratot.

Beatriz Busaniche író szerint „tág értelemben véve elektronikus szavazásnak minősül az, ha a választási folyamat bármely szakaszába informatikai erőforrásokat vonnak be, legyen szó a választók nyilvántartásáról, a választókerületek kialakításáról, a választási logisztikáról, magának a szavazásnak a gyakorlásáról, a szavazatszámolásról és az eredmények továbbításáról.”⁴¹

Latin-Amerikában elsősorban vegyes választási rendszerek vannak, mert míg a szavazatok leadása manuális, addig a szavazatszámolás informatikai eszközökkel történik. Venezuelában azonban a Chávezi rezsim teljes körű elektronikus szavazási rendszert alakított ki, amelynek részét képezik az ujjlenyomatot és a szavazatot rögzítő,

valamint a jegyzőkönyvet létrehozó gépek, továbbá országos szinten az adatok továbbítása és összesítése is digitálisan történik.

Az általánosan elterjedt vélekedés szerint célszerű elektromos gépeket használni a szavazatok megszámlálásának felgyorsítására, sőt, a számítógépek bevonása egyúttal a szavazatszámolás tisztaságát is garantálja. Ez a meggyőződés talán azon alapul, hogy az elektronika használata általában megkönnyíti a mindennapi életet az otthonokban, az irodákban, a gyárakban stb., csakhogy az informatika bűncselekmények elkövetésére is használható.

Ebben az értelemben érdemes hangsúlyozni, hogy az olyan fejlett országokban, mint az Egyesült Királyság, Németország, Finnország, Hollandia, Írország és Norvégia, tilos az elektronikus szavazórendszerek használata. A Deutsche Welle német hírügynökség szerint a német Alkotmánybíróság 2009 márciusában határozatot hozott az elektronikus szavazás betiltásáról. „A módszer nehezen ellenőrizhető és hibák is előfordulhatnak – fejtette ki a bíróság –, ezáltal nem garantálható a szavazás titkossága és az adatfeldolgozás demokratikus kontrollja sem... egyes vélemények szerint a berendezések befolyásolhatók” – mutat rá a sajtóközlemény.⁴²

⁴¹ Beatriz Busaniche és Federico Heinz (2008). „Az elektronikus szavazás, egy illúzió kockázatai”, 19. oldal. Vía Libre Alapítvány és Heinrich Böll Alapítvány, <https://bit.ly/3xAN89S>

⁴² Deutsche Welle (2009. március). „Németország tollal-papírral választ”, <https://p.dw.com/p/H4wc>

Az igazság az, hogy egy egyszerű állampolgár nem tudja – és nem is tudhatja –, hogy mi történik egy gép áramköreibben, így az eljárásról nem lehet kijelenteni, hogy áttekinthető. Ezzel szemben a manuális szavazatszámlálási rendszerben bármely választópolgár – iskolai végzettségétől függetlenül – könnyen megnézheti és megszámlálhatja a szavazatokat.

A Nemzetközi Intézet a Demokráciáért és a Választási Segítségnyújtásért (Instituto Internacional para la Democracia y la Asistencia Electoral) által készített felmérés szerint az elektronikus szavazás többek között az alábbi hiányosságoktól szenved:

- Az átláthatóság hiánya.
- A nem szakértő közönség számára a rendszer zárt és kevésbé követhető.
- Az elektronikus szavazási rendszerek általánosan elfogadott paramétereinek hiánya.
- Szükség van a rendszer tanúsítására, nem létezik azonban széles körben elfogadott feltételrendszer egy ilyen tanúsítvány kiállításához.
- Lehetséges, hogy sérül a szavazás titkossága, különösen az olyan rendszerek esetén, amelyek a szavazatok hitelesítését és leadását egyaránt ellátják.
- A manipuláció kockázata a rendszerhez különleges hozzáféréssel rendelkező alkalmazottak vagy az attól idegen „hackerek” részéről. Nagyszabású manipulációs csatlás lehetősége a bennfentes információkhoz

hozzáféréssel rendelkező, kis létszámú személyzet részéről.

- Az elektronikus szavazási rendszer megvásárlásával és karbantartásával együtt járó költségnövekedés.
- Szigorúbb infrastrukturális és környezetvédelmi követelmények, például az áramellátás, a hírközléstechnika, a hőmérséklet, a páratartalom terén.
- A szavazási rendszer védelme érdekében szigorúbb biztonsági követelmények bevezetése a választások alatt és a választási fordulók közötti időben, beleértve a szállításra, a tárolásra és a karbantartásra fordított időt is.
- A választási testület által gyakorolt ellenőrzés alacsonyabb szintű, mert jelentős mértékben függ a szolgáltatótól és/vagy a technológiától.
- Korlátozott a szavazatok újraszámlálásának lehetősége.
- Szükséges, hogy több alkalommal szervezzenek felvilágosító kampányt a szavazók tájékoztatása céljából.
- A hatályos jogszabályokkal való ütközés lehetősége.
- Elképzelhető, hogy a fentiekben említett hiányosságok eredményeként a lakosság elveszíti az elektronikus szavazás útján lebonyolított választásokba vetett bizalmát⁴³.

Amikor pedig arról beszélünk, hogy az elektronikus szavazórendszerek meggyorsítják a szavazatszámolást, ez nem minden esetben van így. Venezuela esetében például az eredményeket a választásokat követő nap kora reggel jelentik be. A késlekedés szándékos, és az elkövetett csalás részleteinek kiigazítására szolgál.

A Derechos Digitales (Digitális Jogok) portál az alábbiakat tette közzé:

„A magánélethez, a biztonsághoz vagy a személyes adatok védelméhez való jog könnyen sérülhet (az elektronikus szavazáskor), mert amellet, hogy az alkalmazott szoftver képes a szavazókról egy adatmennyiséget összegyűjteni, a szavazórendszerek elektronikus kommunikációja könnyen lehallgatható vagy feltörhető a szavazási eredmények befolyásolására és választási csalás elkövetésére.”⁴⁴

Beatriz Busaniche „Nem a szavazat számít, hanem az, hogy ki számolja a szavazatokat” című tanulmányában kijelenti:

43 Nemzetközi Intézet a Demokráciáért és a Választási Segítségnyújtásért (2012). „Bevezetés az elektronikus szavazásba”, 9. oldal, <https://bit.ly/2m-C35b7>

44 Amanda Alemán (2016. november). „Az elektronikus szavazás veszélyei”. Derechos Digitales, <https://bit.ly/3QVZoue>

„Az elektronikus szavazórendszerek nem, hogy nem csökkentik a csalás elkövetésének lehetőségét, hanem – esetleges megvalósításuk központosítása révén – egyszerűbbé és gazdaságosabbá teszik azt. Az átláthatóság kérdése sem elhanyagolható. Az elektronikus szavazás bevezetése jelentősen csökkenti a választások ellenőrzésére kiképzett személyek tényleges számát... Szakértőnek kell lennünk az ilyen rendszerek szoftvere, hardvere és ellenőrzése terén, hogy bekerüljünk azon kiváltságos auditorok közé, akiknek majd a kezében nyugszik a demokráciánk jövője.”⁴⁵

45 Beatriz Busaniche és Federico Heinz (2008). „Az elektronikus szavazás, egy illúzió kockázatai”, 73. oldal. Vía Libre Alapítvány és Heinrich Böll Alapítvány, <https://bit.ly/3XQ4Uko>

7. fejezet

A TASCÓN-FÉLE LISTA ÉS A VÁLASZTÓK MEGFENYEGETÉSE

2006-ban a Ciudadanía Activa nevű civil szervezet készített egy videót „A lista. Nép a gyanú árnyékában” címmel,⁴⁶ mely a chávezi rezsimet támogató képviselő, Luis Tascón által összeállított hírhedt listára utal. A szervezet ebben összegezte, hogy miként vette át Hugo Chávez az ellenőrzést a venezuelai intézmények felett, beleértve a Nemzeti Választási Tanácsot is. A társadalmi ellenőrzés egyik eszköze az volt, hogy különféle listákat állítottak össze az állampolgárok politikai szimpátiájáról, és míg büntetést szabtak ki az ellenzékiekkel szemben, addig ösztönzőkkel jutalmazták a bolivári forradalom támogatóit. Az első ilyen listát Tascón állította össze azokról, akik aláírták a Chávez visszahívására indított népszavazási kezdeményezést.

A venezuelai rezsिम ugyanis – fenyegetés és erőszak útján – mindent megtett annak érdekében, hogy elkerülje az aláírásgyűjtést. Ennek ellenére a népszavazás kiírásához a szükségesnél is több aláírás gyűlt össze, összesen kétmillió-hétszázezer. A chávezi rezsिम által ellenőrzött választási szervezet azonban abszurd technikai okokra hivatkozva nem fogadta el az átadott aláírásokat.

Később a Nemzeti Választási Tanács már szabályozta az újabb aláírásgyűjtést, melynek részeként korlátozta az aláírások gyűjtésével megbízott központok létszámát és nyitvatartási idejét. Ezenkívül előírta a biztonsági papír használatát, melyből az igényeltnél kevesebbet bocsátott rendelkezésre.

Közvetlenül a megismételt aláírásgyűjtés előtt Hugo Chávez nyilvánosan is fenyegetőzött: „Aki aláírja a Chávez elleni kezdeményezést, annak nevét megőrzi a történelem, mert köteles a keresztnévét, a vezetéknevét, a személyi igazolványa számát és a digitális ujjlenyomatát is megadni.” Ezzel párhuzamosan az állami intézmények vezetői figyelmeztették az alkalmazottaikat, hogy elveszítik a munkájukat, ha alá merik írni az ívet.

46 Ciudadanía Activa (2006). „A lista. Nép a gyanú árnyékában”, 1. rész <https://youtu.be/2LuOQjh8BU>; 2. rész <https://youtu.be/vlo0v6fcmNI>; 3. rész <https://youtu.be/p2Hv7-t7dIU>; 4. rész <https://youtu.be/u2LJ5LOgTF8>; 5. rész <https://youtu.be/clqy6ugusz0>

Ennek ellenére, az emberek tömegesen írták alá a kezdeményezést, még úgyis, hogy erőszakos „csoportok” állomásoztak az aláírók megbüntetésére. Hárommillió aláírást vettek nyilvántartásba, a szükségesnél egy millióval többet. De Chávez ismét megghiúsította az eljárást, amikor azt állította, hogy az aláírások között sok hamis szerepel, ezért kérte a Nemzeti Választási Tanácstól a jegyzékek másolatát.

Noha Chávez kérése jogellenes volt, a Nemzeti Választási Tanács az összes jegyzék másolatát kiadta Luis Tascón képviselőnek, aki állami források igénybevételeivel feldolgozta a teljes adatállományt és feltöltötte egy honlapra.

Ezáltal pedig lehetőség nyílt arra, hogy az aláírókat – főként a közalkalmazottakat – megszarolják és a munkahelyük elvesztésével fenyegezzék, amennyiben nem vonják vissza az aláírásukat.

A Nemzeti Választási Tanács az alkalmat kihasználva négy hónappal elhalasztotta az aláírások ellenőrzését, miközben több mint egymillió aláírás valódiságát kérdőjelezte meg. Amint az várható volt, a lakosság válaszul demonstrációkba kezdett, ám azokat kegyetlenül elfojtották: a tiltakozások mérlege tizenöt halott, kétszáz sebesült, és több mint ötszáz politikai okból letartóztatott személy.

A Nemzeti Választási Tanács „Helyreigazítás” néven egy újabb aláírásgyűjtést rendelt el, hogy azok a polgárok, akiknek az aláírását a választási testület megkérdőjelezte, vonják vissza vagy erősítsék meg a kézjegyüket, vagy egyszerűen csak ne jelenjenek meg, mely által az aláírásuk automatikusan érvénytelenné válik. Ennek el-

lenére a visszahívásra irányuló népszavazást 2004. augusztus 15-ére – közel két évvel az első aláírásgyűjtés kezdete után – végül kiírhatták.

Ez a két év lehetővé tette a chávez-i rezsimnek az átfogó, erősen befolyásolható, elektronikus szavazási rendszer bevezetését, amely a választók akaratától függetlenül biztosította Chávez győzelmét a népszavazáson és bármilyen más szavazás alkalmával is.

A népszavazás lefolytatását követően, amelynek a következő fejezetet szenteljük, a Tascón-féle listát továbbra is az ellenzék büntetésére használták: munkahelyi elbocsátásokra, pozíciók megtagadására, hitelek és támogatások (esetükben történő) feltételekhez kötésére, állami cégekkel való szerződések megtiltására stb.

Attól a pillanattól kezdve minden választásra rányomta a bélyegét a lakosság zsarolása, ráadásul olyan új technológiák bevezetésével, mint az ujjlenyomat-rögzítő gépek, amelyek képesek voltak kimutatni, hogy egy adott személy kire szavazott. Venezuelában állandósult a szavazástól való félelem, a lakosság 75 százaléka távol maradt az urnáktól.

2018 májusában a Costa Rica-i székhelyű Amerika-közi Emberi Jogi Bíróság a következőképpen nyilatkozott a Tascón-féle listáról:

„2003-ban a különböző politikai pártok és a civil társadalom tagjai Hugo Chávez Frías ellen tisztségéből való visszahívásra irányuló népszavazást kezdeményeztek, több mint hárommillió támogató aláírás összegyűjtésével. Mielőtt a Nemzeti Választási Tanács

érvényesítette volna az említett aláírásokat, Chávez elnök megbízta Luis Tascón Gutiérrez parlamenti képviselőt az ívek hitelesített másolatának átvételével. Az aláírók adatait egy honlapon közzétették (luistascon), és az aláírókat egy hatalmas csalásban való részvétellel vádolták meg. Tömegtájékoztatási csatornák, valamint nemzetközi és venezuelai civil szervezetek munkahelyi elbocsátásokról és a listán szereplő közalkalmazottak elleni megtorlásokról szolgáltatott bizonyítékot... Nyilvánvaló, hogy az aláírók kilétének a Tascón-féle listán való közzétételével céljuk a megfélemlítés volt, és így akarták az embereket a részvételtől eltántorítani, illetve a politikai ellenvélemény kialakulásának lehetőségét meggátolni. Mindez elősegítette a politikai üldözés és a kormány ellenfeleivel szembeni megkülönböztetés légkörének kialakulását.”⁴⁷

47 Amerika-közi Emberi Jogi Bíróság (2018. május). „Venezuela felelős a hátsókorrel való visszaélésért és a Tascón-féle listán szereplő közalkalmazottak szemben alkalmazott politikai diszkriminációért”, <https://bit.ly/3Wup7uY>

Ekkortól folyamatosan arra kényszerítik az állampolgárokat, hogy a chávez-i rezsimre szavazzanak. 2018 áprilisában Nicolás Maduro az állami televíziócsatornán kijelentette: „Fontos, hogy mindazok, akik venezuelai személyigazolvánnyal rendelkeznek, kötelességüknek érezzék, hogy szavazzanak, másodsorban pedig hangsúlyozom, hogy a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt 6 millió háromezrezer tagot számlál.”⁴⁸ Tekintettel arra, hogy a hazai személyigazolvány bizonyos előnyök és támogatások igénybevételére is feljogosít, az üzenet egyértelmű volt: „ha nem ránk szavazol, megvonjuk tőled a támogatásokat”. A chávez-i rezsim második embere, Diosdado Cabello még ennél is nyíltabban fogalmazott, és a Párt egyik rendezvényén nyilvánosan kijelentette, hogy „aki nem szavaz, nem eszik, aki nem szavaz, az nem kap ennivalót... az karanténban lesz, ennivaló nélkül.”⁴⁹

Kétségtelen, hogy a Venezuela által most megélt humanitárius válsághelyzetben több millió ember függ a „CLAP” nevű, a rendszer által szétszított élelmiszer-csomagoktól. Azok után, ahogy Cabello nyilatkozott, ki az, aki megkockáztatja, hogy az ellenzékre szavazzon, vagy akár, hogy ne menjen el szavazni?⁵⁰

48 Maduradas (2018. április). „Fenyegetés? Maduro szerint a hazai személyigazolvánnyal rendelkezők »kötelessége«, hogy elmenjenek szavazni”, <https://bit.ly/3DZe1Yw>

49 El Pitazo (2020. november). Diosdado Cabello: „Aki nem szavaz, nem eszik, aki nem szavaz, az nem kap ennivalót”, <https://youtu.be/A0sxyYo6bZQ>

50 Ymarú Rojas (2020. december). „A »CLAP« élelmiszer-csomagok mint a venezuelai társadalmi ellenőrzés rendszere, kubai segédlettel”. ABC, <https://bit.ly/3Xn9TIP>

8. fejezet

VENEZUELA 2004: MINDEN ÁTVERÉS SZÜLŐANYJA

2004. augusztus 15-én, miután minden lehetséges eszközt bevetettek a megakadályozására, végül megtartották a Hugo Chávez visszahívására kezdeményezett népszavazást. Úgy határoztak, hogy az „Igen” válasz a Parancsnok visszahívását jelenti, a „Nem” pedig Chávez mandátumának megerősítését.

Mindennek ellenére – ahogy azt a fentiekben kifejtettem –, a kezdeményezés két évvel későbbre tolódott, mivel a Nemzeti Választási Tanács jogellenesen elutasította az ellenzék által benyújtott aláírásokat. A chávez-i rezsim pedig ezt az időt arra használta fel, hogy egy átfogó és erőteljesen befolyásolható, elektronikus szavazási rendszert vezessen be azért, hogy Chávez a választók akaratától függetlenül is hatalmon maradhasson.

A 2006-os évtől kezdődően számos szakértő és kutató tette közzé a visszahívásra irányuló népszavazáshoz kapcsolódó következetlenségekről és szabálytalan-

ságokról írt munkáját, ezek között megtalálható María Mercedes Febres Cordero és Bernardo Márquez „A népszavazás statisztikai szempontú értékelése: a 2004-es, visszahívásra irányuló venezuelai népszavazás” című műve is,⁵¹ amelyet az International Statistical Review tett közzé; míg több szerzőpáros, köztük Salas és Delfino,⁵² Prado és Sansó,⁵³ Perichi és Torres,⁵⁴ valamint Isabelia Martín⁵⁵ kutatási eredményét a Statistical Science folyóirat hozta a nyilvánosságra.

51 María Febres Cordero és Bernardo Márquez (2006. december). „A Statistical Approach to Assess Referendum Results: The Venezuelan Recall Referendum 2004”. International Statistical Review. 74. évfolyam, 3.szám, <https://www.jstor.org/stable/25472715>

52 Gustavo Delfino és Guillermo Salas (2011. november). „Analysis of the 2004 Venezuela Referendum: The Official Results Versus the Petition Signatures”. Statistical Science, 26.évfolyam, 4. szám, 479-501. oldal, <https://www.jstor.org/stable/23208737>

53 Raquel Prado és Bruno Sansó (2011. november). „The 2004 Venezuelan Presidential Recall Referendum: Discrepancies Between Two Exit Polls and Official Results”. Statistical Science. 26. évfolyam, 4. szám, 517-527. oldal, <https://www.jstor.org/stable/23208739>

54 Luis Perichi és David Torres (2011. november). „Quick Anomaly Detection by the Newcomb-Benford Law, with Applications to Electoral Processes Data from the USA, Puerto Rico and Venezuela”. Statistical Science. 26. évfolyam, 4. szám, 502-516. oldal, <https://www.jstor.org/stable/23208738>

55 Isabelia Martín (2011. november). „2004 Venezuelan Presidential Recall Referendum (2004 PRR): A Statistical Analysis from the Point of View of Electronic Voting Data Transmissions”. Statistical Science. 26. évfolyam, 4. szám, 528-542. oldal, <https://www.jstor.org/stable/23208740>

A tanulmányok számos egyéb szabálytalanság mellett az alábbiakra hívták fel a figyelmet: először is, elentétben azokkal a szavazókörökkel, ahol kézi szavazás történt, az automatizált szavazórendszert alkalmazó szavazókörök eredményei ellentmondanak a megdöntetlen statisztikai törvényeknek. Másodsorban, súlyos eltérések tapasztalhatók az egyesült államokbeli Penn and Shoen társaság által készített exit poll felmérés és a hivatalos eredmények között. Harmadsorban, az elektronikus szavazógépek és a Nemzeti Választási Tanács közötti gyanús adatátvitel megsérti a választási szabályokat. Negyedsorban pedig, statisztikailag bizonyítást nyert, hogy a szavazás eredményét a szavazógépeken keresztül meghamisították.

Dióhéjban: a 2004-ben megtartott, az elnök visszahívására irányuló népszavazás során alapvetően az elektronikus szavazás révén került sor a választók akaratának eltorzítására, ez pedig – az Esdata szakértőinek magyarázata szerint – az „ikreknek”, vagyis a Smartmatic és a Bizta cégeknek volt köszönhető, amik a népszavazás során alkalmazott szoftver és az elektronikus szavazógépek biztosításáért voltak felelősek.

Bár mindkét társaságot venezuelai állampolgárok alapították az egyesült államokbeli Boca Ratónban, a Miami Herald folyóirat újságírói, Richard Brand és Alfonso Chardy közzétették, hogy az említett társaságokat valójában – harmadik személyek által – a chávez-i rezsim tartja a kezében.⁵⁶ Az említett társaságok kiválasztására irányuló eljárás titkos volt, és az ellenzéki körök részére semmilyen információhoz nem biztosítottak hozzáférést. Különösen említésre méltó, hogy a vonatkozó pályázati

eljárást az a Jorge Rodríguez folytatta le, aki később Venezuela alelnöke, a kormánypárt és a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt főtitkára, valamint a chávezi országgyűlés elnöke lett.

Ezenkívül a Nemzeti Választási Tanács egy teljesen szabálytalan vizsgálatot rendelt el, először is azért, mert csak néhány, véletlenszerűen kijelölt szavazógépet ellenőriztek. Másrészt azért, mert a szavazólapok elhelyezésére csak egy doboz volt három gépenként, így a szavazólapok összekeveredtek. Harmadrészt azért, mert még az eredményeket tartalmazó ívek kinyomtatása előtt összekapcsolták egymással a gépeket, és felcsatlakoztatták az internetre – ez fordítva lenne szabályos –; melyek így ki tudták nyomtatni az irányítóközpontból diktált eredményeket. Negyedrészt azért, mert a Nemzeti Választási Tanács által kijelölt tisztviselők megakadályozták az ellenőrizhető néhány urnában elhelyezett szavazócédulák megszámlálását.

Ugyanakkor az Esdata szakértői egy váratlan eszköz segítségével kimutatták az *a posteriori* elkövetett csalást a 2004-es, az elnök visszahívására kezdeményezett népszavazáson, ugyanis rájöttek, hogy az eredmények nem feleltek meg a matematika egyik törvényének. A Newcomb–Benford törvényről van szó, amely többek

között adócsalások és választási csalások kimutatására szolgál, mert feltárja az eredmények mesterséges megváltoztatása érdekében tett emberi beavatkozásokat.

Ez a törvény, amelyet az első számjegy törvényeként is ismernek, kimondja, hogy a való életben létező numerikus adathalmazok között sokkal gyakrabban fordul elő az 1 első számjegyként, mint a többi szám.

Az a tény, hogy az 1 sokkal gyakrabban áll az első számjegy helyén, mint az összes többi szám, akkor érthető, ha figyelembe vesszük, hogy a számolás 1-gyel kezdődik (1, 2, 3...) és 9-ig tart, amikor is minden egyes számjegy ugyanolyan valószínűséggel fordul elő. Azonban 10 és 19 között csak az első számjegy 1-es, ezért azonos valószínűséggel minden szám csak akkor fordul elő majd ismét, amikor elérünk a 99-hez.⁵⁷

Szeretném hangsúlyozni az olvasónak, hogy ez egy rendkívül szigorú vizsgálat, akár csak egy lakmuszpapírral végzett kémiai teszt vagy egy fiziológiai laboratóriumi elemzés. Ahhoz, hogy jobban érthető legyen, miről is van szó, javasolom, hogy tekintse meg ezt a néhány perces videót: https://youtube/gSqeJB_4hFE.

Tekintettel arra, hogy a 2004-ben megtartott, az elnök visszahívására kezdeményezett népszavazás eredményei botrányosan szembementek ezzel a törvény-

56 Richard Brand és Alfonso Chardy (2004. május). „Venezuela Has Stake In Ballots”. Caracas Chronicles, <https://bit.ly/3XkV8GP>

57 Wikipedia. „A Benford-féle törvény”, <https://bit.ly/3lOdORU>

nyel, egyértelműen kijelenthető, hogy választási csalás történt, amint azt a fent idézett venezuelai szakértők is jelezték.

Végezetül az Esdata szakemberei szerint a chávezi rezsim egy matematikai képlet felhasználásával közel egymillió szavazatot („Igen” szavazatok) vett el az ellenzéktől, és saját szavazataihoz adta hozzá („Nem” szavazatok), ezáltal kétféle szavazatot érintő választási csalást követett el. Az Esdata jelentése ezzel kapcsolatban a következőket jelenti ki:

„A Nemzeti Választási Tanács öt elnökéből három nem engedélyezte a szavazógépek által kibocsátott szavazólapok megszámlálását, és az eredmények egyetlen, tervezett ellenőrzését is annyira váratlanul szakították félbe, hogy akademikusok és tudósok különféle csoportjai önkéntes és független alapon elkezdtek ezen eredmények valódiságát a statisztika eszközeivel tanulmányozni. Ezekből az erőfeszítésekből született meg a statisztikai matematika terén legnagyobb presztízsű olyan folyóiratokban, mint az International Statistical Review és a Statistical Science, nyilvánosságra hozott – vagy ott közlésre befogadott – cikkek egy csoportja, amelyek következetesen és egymást kiegészítve összességében véve igazolják, hogy: 1) a szavazógépek által közölt eredmények hibásak, 2) annak a valószínűsége, hogy ezek a szabálytalanságok a valódi eredményekben

is megjelenjenek, gyakorlatilag nulla, 3) az észlelt anomáliák az egyik fél (az ellenzék) számára hátrányosak, és 4) megállapították az eredmények olyan megváltoztatását, amely ezeket az anomáliákat eredményezte.”⁵⁸

Mindaz, ami Venezuelában az elnök visszahívására kezdeményezett népszavazást követően történt, alkotmányellenes és törvénytelen volt, mert Hugo Chávez 2004. augusztus 15-étől kezdve már nem volt többé az állam elnöke. A venezuelai nép akarata visszahívta őt a hatalomból, ezt az akaratot azonban választási csalás révén megsértették.

Ez volt minden csapdák csapdája: először is azért, mert a (szavazat)lopás hatalmas méreteket öltött; másodsor pedig azért, mert ezen választást követően a chávezi csalás módszerét más nemzetek estében is alkalmazták, tökéletesítve és még tovább fokozva, amint arra a 2019-es bolíviai elnökválasztások alkalmával fény is derült.

Amint azt Jorge Cachinero spanyol elemző a madridi ABC folyóiratban közzétett blogjában kifejtette:

58 Esdata (2011. március). „ESDATA-jelentés az EPU-2011 Venezuela (bizottság) számára, Venezuelában a választás jogának módszeres felszámolásáról”. United Nations Human Rights, Office of the High Commissioner, <https://bit.ly/3ID2aRk>

„Az Amerikában az elmúlt két évtizedben elkövetett rendkívül kifinomult választási csalások Venezuelából indultak ki. Venezuelában a csalárd választási rendszer egy, a hivatalossal párhuzamos működő, jogellenes informatikai vagy operatív rendszeren keresztül működik, amely lehetővé teszi a Chávezi rezsim hatásainak, hogy figyelemmel kísérjék a szavazás valódi alakulását a választás napján. Ezáltal, a párhuzamos informatikai rendszerre támaszkodva, a rezsim minden pillanatban tudja, hogy szám szerint hány darab hamis szavazatot szükséges a hivatalos rendszerbe bevinnie vagy rögzítenie a választás eredményének megváltoztatásához. (A rezsim ellenőrző központja) a választás éjszakáján kiadja a parancsot a szavazatszámlálás felfüggesztésére azért, hogy az internethez csatlakoztatott szervereken keresztül jogellenesen szavazatokat vigyen be az említett számításba, és ily módon megváltoztassa a ténylegesen leadott szavazatok számát.”⁵⁹

⁵⁹ Jorge Cachinero (2021. augusztus). „Venezuela, az amerikai kontinensen elkövetett elektronikus választási csalások kiindulópontja”. ABC Blogs, <https://bit.ly/3XyTCS6>

A legutóbbi, elektronikus szavazógépeket használó csalás elkövetésére 2023 februárjában került sor az ecuadori véleménynyilvánító népszavazás során, amikor a Nemzeti Választási Bizottság alelnöke kezdeményezte az egyik, Guayas tartománybeli párhuzamos adatfeldolgozó központ vizsgálatát. A várakozásoknak megfelelően a csalás a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport tagja, a volt elnök, Rafael Correa által támogatott „NEM” opciónak kedvezett.⁶⁰

⁶⁰ Yalilé Loaiza (2023. február). „Ecuador: Nyomozás folyik egy párhuzamos adatfeldolgozó központ ügyében, amely a népszavazáson a »NEM« opciót támogatta”.

9. fejezet

ENEZUELA 2006: A CSALÁS PÁRTFOGOLÁSÁRA MEGVÁLASZTOTT TAGOK

A választási bizottságok tagjainak kiválasztása mindig nagy jelentőséggel bírt a tiszta és átlátható választások biztosítása érdekében, és a választásokra vonatkozó jogszabályok Latin-Amerikában általában ezen tisztviselők megválasztására nagyon is egyértelmű szabályokat határoznak meg.

Venezuela esetében a Választójogról és a politikai részvételről szóló kerettörvény szerint a választási bizottságok tagjait lényegében egy pedagógusokat, szakembereket és egyetemistákat tömörítő listáról kell kiválasztani. Ez a módszer technikai szempontból elvileg garantálja a választási bizottság megfelelő működését.

E célból a 2006 decemberében megrendezett választásokat megelőzően a Nemzeti Választási Tanács be-kérte az országban működő szakszervezetektől, illetve

a középfokú oktatási intézményektől, egyetemektől és műszaki főiskoláktól az aktív státuszú szakemberekre, oktatókra és diákokra vonatkozó frissített adatokat.

Igen kényes az a folyamat, amikor a Nemzeti Választási Tanács ezeket az adatokat összeveti az országos adatokkal, elkülönítve az információt szövetségi és települési szinten, illetve a választási körzet, a szavazókör és a választási bizottság szintjén is. A „választhatók listáját” hosszas adatfrissítési és adatrendezési eljárás követi, amelynek eredményeként végül sorsolósos módszerrel választják ki a választási bizottságok tagjait.

Az említett kerettörvény rendelkezései szerint a választási bizottságok tagjainak sorsolását a Nemzeti Választási Tanács székhelyén számítógépen végzik, egy olyan szoftverrel, amelyet a politikai pártok szakértői előzetesen hitelesítettek.

A kiválasztás módszerének részletei egyértelműek: az elsőként kiválasztott oktató lesz a bizottság elnöke, a másodikként kiválasztott oktató lesz a bizottság fő tagja, a harmadikként kiválasztott oktató lesz a bizottság első póttagja, a negyedikként kiválasztott oktató lesz a második póttag, az ötödik és a hatodik helyen kiválasztott oktatók lesznek a bizottság tartalék tagjai.

Továbbá, az elsőként kiválasztott egyetemi hallgató lesz a választási bizottság titkára, a másodikként kiválasztott hallgató lesz a bizottság fő tagja, a harmadikként kiválasztott hallgató lesz a harmadik póttag, a negyedikként kiválasztott hallgató lesz a negyedik póttag, az ötödik és a hatodik helyen kiválasztott hallgatók a bizottság tartalék tagjai lesznek.

Az Esdata szakembereinek egy csoportja elemzést készített ennek az eljárásnak az eredményeiről a 2006-os választások vonatkozásában, és az alábbi következtetésre jutott: „A választási bizottságok tagjaiként kijelölt választók egy jelentős része, közel ötven százaléka (289.517 fő az 590.435 vizsgálatba bevont szavazóból) nem szerepelt a választható személyek listáján. Ebből adódóan nem ment keresztül az értékelési rendszeren, és egyáltalán nem tudni, hogy milyen ismérvek alapján lett kiválasztva.”

Továbbá, amint arra a jelentés felhívja a figyelmet, „az első póttag, a második póttag, a hetedik póttag és a nyolcadik póttag kiválasztása nem követi a törvényben előírt iránymutatásokat, mert ezen tisztségek egyikét sem olyan személy tölti be – az ország teljes területére vonatkozóan –, aki a választhatók listáján szerepel.”

Az Esdata megállapítja, hogy „röviden: 2006-ban a választási bizottságok tagjainak kijelölésére alkalmazott eljárás és program bármilyen választási eljárás lefolytatásához elfogadhatatlan mértékben generált hibákat, hiányosságokat és szabálytalanságokat.”

Más szóval, az Esdata bizonyítani tudta, hogy a Chávezi rezsím közel háromszáz ezres lojális tagsággal rendelkezett a választási bizottságokban, amely megkönnyítette a 2006-os és 2007-es választások során a csalások elkövetését.

Noha a választási bizottságok feletti ellenőrzés a múltban mindig is a csalások elkövetésének eszköze volt, a Chávezi rezsím sokkal kifinomultabb módszert dolgozott ki azért, hogy a szavazókörökben hatalmi fö-

lényhez jusson a választható jelöltek listájának befolyásolása által.

Más tisztességtelen eszközökhöz hasonlóan a Chávez-rezsim támogatói megosztották a tapasztalataikat a Sao Paulo Fórum többi tagjával annak érdekében, hogy a modell más országokban is átvehető legyen. Ez a modell pedig konkrét magyarázatot ad arra, hogy az egyes választásokon a szavazás miként eredményezte 100 százalékban egy baloldali jelölt győzelmét, amint az Bolíviában (2019), Peruban (2021) és Kolumbiában (2022) történt, noha ez statisztikai szempontból valószínűtlen.

Nem véletlen, hogy a 2019-es bolíviai választásokon egyes esetekben bebizonyosodott, hogy

„Egyazon szavazókörben leadott minden szavazólapot ugyanaz a személy töltött ki. Esetenként megállapították, hogy ez a személy a Mozgalom a Szocializmusért adott szavazókörbe delegált képviselője volt. Továbbá több olyan jegyzőkönyvet is találtak, amelyben a kormánypárt a szavazatok 100 százalékát szerezte meg... Ezek az iratokon még a nullát sem írták be az ellenzéki pártokra leadott szavazatoknak megfelelő négyzetbe. Ezenkívül egyes szavazókörökben a részvétel elérte a 100 százalékot, ez pedig gyakorlatilag lehetetlen.”⁶¹

⁶¹ Uriel Velásquez (2019. november). „Így követett el választási csalást Evo Morales Bolíviában.” Despacho 505, <https://bit.ly/3RirXlY>

Nem véletlen az sem, hogy a 2021-es perui választásokon nyilvánosságra került egy videófelvétel, amelyben a Sao Paulo Fórumhoz tartozó Perú Libre párt egyik képviselője azt mondja az ezen politikai ernyőhöz tartozó tagoknak, hogy reggel 6 órára érkezzenek meg a választási helyiségekbe és jelentkezzenek önkéntesként arra az esetre, ha a választási bizottságok rendes vagy póttagjai nem jelennének meg.

„Önöknek kell elsőként a szavazókörökbe megérkezniük. Mi történik, ha hiányos a bizottság, pedig a testületet összehívták? Abban az esetben kiket választanak be a választási bizottságba? Önöket. És akkor mi fog történni? A szavazatok hozzánk kerülnek. Ezért célszerű, hogy Önök korán, már reggel 6 órakor a szavazókörökben legyenek” – hívta fel a figyelmet a Perú Libre képviselője a felvételen.⁶²

⁶² Sebastián Ortiz (2021. június). „Keiko Fujimori és a Fuerza Popular: Górcső alatt a »választási bizottságban történt a csalással« kapcsolatos érvek”. El Comercio, <https://bit.ly/3kTlUrW>

10. fejezet

BOLÍVIA 2018: A NAP, AMIKOR EVO MORALES MENEKÜLŐRE FOGTA

2019. november 17-én a Correo del Sur folyóirat beszámolót tett közzé a bolíviai elnökválasztás megrendezését követően kibontakozott válság 21 napja alatt történt eseményekről, amelynek eredményeképp lemondott a tisztségéről, majd elmenekült az országból Evo Morales akkori elnök. A tudósítás szerint a kormány „minden áron”, akár csalással is meg akarta nyerni a választásokat, ami „végül kibékíthetetlenül az emberekkel való szakításhoz vezetett”.

Evo Morales már ezt megelőzően is semmibe vette a népakaratot, mivel 2016. február 21-én elveszítette azt a népszavazást, amely elutasította a határozatlan időre szóló újraválasztás lehetőségét. Morales, aki már a harmadik mandátumát töltötte, törvényellenesen igyekezett egy negyediket is megszerezni.

2019. október 20-án 19:40-kor a Legfelsőbb Választási Bíróság nyilvánosságra hozta az elnökválasztás első fordulójának első előzetes eredményeit. Az Előzetes Választási Eredmények Továbbítási Rendszere (Transmisión de Resultados Electorales Preliminares) szerint, 83,76 százalékos feldolgozottság mellett, míg Morales a szavazatok 45,28 százalékát szerezte meg, addig ellenfele, Carlos Mesa a szavazatok 38,16 százalékát. Mivel Evónak nem sikerült tíz százalékpontos különbséget elérnie, amely ahhoz szükséges, hogy a választásokat az első fordulóban megnyerje, második forduló kellett tartani.

20:00 óra körül azonban a Továbbítási Rendszer adatfeldolgozása megbénult. „A Legfelsőbb Választási Bíróság azt állítja, hogy a szavazatok hivatalos feldolgozása elkezdődött, és hogy a két rendszer nem képes egyszerre, egymással párhuzamosan működni. Ezt látva, az Amerikai Államok Szervezete magyarázatot kért a Bíróságtól. Érkeznek a választási csalásról szóló első panaszok” – tájékoztat a Correo del Sur.⁶³

Csaknem 24 órával később, október 21-én a Továbbítási Rendszer ismét működésbe lendült, és új eredményeket dobott ki, ez alkalommal 95,30 százalékos feldolgozottsági arány mellett. Ezen adatok szerint míg Evo Morales

a szavazatok 46,86 százalékát szerezte meg, addig Mesa a 36,72 százalékát. Ilyen számadatok alapján Morales megnyerte az elnökválasztást anélkül, hogy szükség lett volna második fordulóra.

Mesa az új eredményeket „égbekiáltó csalásnak” minősítette és bejelentette, hogy nem ismeri el a végeredményt. Az Amerikai Államok Szervezete a maga részéről kijelentette, hogy „nem alátámasztható” a szavazatok számának alakulásában bekövetkezett változás.

Ezalatt az ország nagyvárosaiban egyre több tüntetést szerveztek, és az utcák dühös fiatalok tömegeivel teltek meg. Amikor leszállt az éj, a tüntetők dühe a sucrei, tarijai és potosíi tartományi bíróságok létesítményei ellen fordult és lángba borította azokat. A Santa Cruzért Polgári Bizottság (Santa Cruz tartomány rendelkezik az ország második legtöbb választópolgárával) és a különféle személyiségeket tömörítő Nemzeti Tanács a Demokrácia Védelmében (Consejo Nacional de Defensa de la Democracia) határozatlan ideig tartó sztrájkra szólított fel.

Mindeközben lemondott Antonio Costas, a Bíróság al-elnöke, és közzétette, hogy a Továbbítási Rendszer felfüggesztésére az ő beleegyezése nélkül került sor. Olga Mary Martínez, a chuquisacai tartományi választási bíróság tagja szintén lemondott a tisztségéről.

Az Amerikai Államok Szervezetének Állandó Tanácsa a Washingtonban megtartott rendkívüli ülésén támogatta azt a saját, választásokat megfigyelő missziója által készített jelentést, ami a válság megoldása érdekében javaslatot tett egy második választási forduló megrendezésére, és szorgalmazta a szavazatok újraszámlálását is. A katolikus egyház is javaslatot tett egy második vá-

⁶³ Correo del Sur (2019. november). „Evo bukásának 21 napja lépésről lépésre”, <https://bit.ly/3CQMqIG>

lasztási forduló megtartására egy új választási bíróság égisze alatt, mivel úgy vélte, hogy a jelenlegi testület teljes mértékben elvesztette a hitelét.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete a választások felülvizsgálatát támogatta, az Európai Unió és az olyan országok, mint Argentína, Brazília, Kolumbia és az Egyesült Államok pedig egy második választási forduló megrendezését támogatták.

Az utcákon a sztrájk tovább fokozódott, tömeges felvonulásokat tartottak Sucre, Tarija és Potosí városokban, és összecsapásokra is sor került Santa Cruzban, La Pazban, Cochabambában és Oruróban. Október 31-én éjjel egy több ezer főből álló hatalmas tiltakozó tömeg vonult az utcákra La Pazban. Ezzel párhuzamosan Sucre, Tarija, Potosí, Cochabamba, Oruro és Santa Cruz városokban is hasonló demonstrációkat tartottak. Az országos méretű tiltakozások eredményeképpen az elnök lemondását és az október 20-án megtartott választások eredményeinek megsemmisítését követelték.

Még aznap, október 31-én Marcel Guzmán de Rojas, a Bíróság rendszerének technikai támogatását végző Neotec cég vezetője nyilvánosságra hozta, hogy María Eugenia Choque, a választási szervezet elnöke volt az, aki a Továbbítási Rendszer adatátvitelének leállítását kérte. A cégvezető véleménye szerint ez indokolatlan volt.

November 2-án a Santa Cruzban összegyűlt demonstráló tömeg 48 órát adott Evo Moralesnek arra, hogy lemondjon a mandátumáról. Luis Fernando Camacho, a Santa Cruzért Polgári Bizottság elnöke állt a mozgalom élére. (E sorok írásakor Camacho igazságtalanul ül börtönben, megtorlásként arra, hogy előmozdította Evo Mo-

rales lemondását.) A feszült konfliktus november 8-án érte el a tetőpontját.

A Rendőrség Különleges Műveleti Igazgatóságának cochabambai Taktikai Egysége fellázadt. Néhány óra leforgása alatt a Sucre, Tarija, Oruro és Santa Cruz városokban állomásozó rendőri egységek is csatlakoztak a zendüléshez. A rendőrség sztrájkja kiterjedt a kilenc tartományra, a Fegyveres Erők legfelsőbb vezetése pedig közölte, hogy nem hajlandó a nép ellen harcolni.

Az Amerikai Államok Szervezete november 10-én részleges jelentést tett közzé az általa elvégzett ellenőrzés eredményeiről, amelyben megerősítette, hogy a szavazatszámlálást érintően súlyos szabálytalanságokat talált, és javasolja a választási szervezet megújításával párhuzamosan új választások kiírását.

Ugyanezen a napon délután 5 óra után, a tiltakozásoktól sarokba szorítva, Morales úgy döntött, hogy lemond az elnöki mandátumáról, és úgy nyilatkozott, hogy „polgári-politikai és rendőrségi” puccs áldozatává vált. Álvaro García Linera alelnök szintén lemondott a tisztségéről. Mint köztudott, Evo Morales repülőgépen Mexikóba menekült, ahol Andrés Manuel López Obrador elnök nyújtott neki menedéket.

„A két napig tartó rettegés után, amely során az esetek többségében a Mozgalom a Szocializmusért követői gyújtottak fel házakat és támadtak meg közintézményeket, az alkotmányos szabályoknak megfelelően a Szenátus második alelnöke, Jeanine Áñez látja el az elnöki teendőket a Többnemzeti Alkotmány-

bíróság jóváhagyásával, miután a Mozgalom képviselői elutasították, hogy részt vegyenek a Többszemzeti Törvényhozó Gyűlés azon ülésén, amely ismertette Evo Morales lemondását” – zárja beszámolóját a Correo del Sur.⁶⁴

A bolíviai választási csalás részleteinek megisméréséhez javaslok elolvasni az Amerikai Államok Szervezete által összeállított jelentés bevezetőjét, melynek címe: „A Bolívia többszemzetiségű államban 2019. október 20-án megtartott általános választások és a választás feddhetetlenségének vizsgálata” – mely elérhető a szervezet honlapján.⁶⁵

Ebből a szempontból célszerű a jelentés egyes bekezdéseit szó szerint idemásolni, mivel a szöveg nagyszerűen illusztrálja az elkövetett csalás mértékét.

„Annak érdekében, hogy a jelen vizsgálat megállapításai könnyebben elérhetőek legyenek, az alábbi lista típus szerinti besorolásban tartalmazza a választási eljárás során elkövetett cselekményeket és mulasztásokat

kat, amelyek kétséget kizáróan befolyásolták a 2019. október 20-án megtartott választások eredményeinek pontosságát, hitelességét és feddhetetlenségét. Olyan szándékos cselekményekről van szó, amelyek a választási folyamat hivatalos tervek szerinti menetének befolyásolását célozták.

- Ezek közé tartozik az Előzetes Választási Eredmények Továbbítási Rendszerének technikai ok nélküli, szándékos és önkényes leállítása 83,76 százalékos ellenőrzött és nyilvánosságra hozott feldolgozottsági adatok mellett, amikor a szavazatok 89,34 százalékát már továbbították, és azok bekerültek a Továbbítási Rendszerbe. Továbbá, a Legfelsőbb Választási Bíróság szándékosan eltitkolta a lakosság előtt a szavazatok mintegy 5,58 százalékát, amelyeket már rögzítettek a Továbbítási Rendszerben, azonban nem kerültek a nyilvánosságra.
- Előre nem betervezett szervereket vontak be a technológiai infrastruktúrába, amelyek felé a Továbbítási Rendszer adatfolyamát szándékosan elterelték.
- Szándékosan kikerülték a vizsgálatot végző cég ellenőrzéseit, az adatáramlást pedig egy olyan hálózat felé terelték, amely a Legfelsőbb Választási Bíróság személyzetének hatáskörén, irányításán, ellenőrzésén és felügyeletén kívül esik.

⁶⁴ Correo del Sur (2019. november). „Evo bukásának 21 napja lépésről lépésre”, <https://bit.ly/3CQMqIG>

⁶⁵ Amerikai Államok Szervezete (2019. november). „A Bolívia többszemzetiségű államban 2019. október 20-án megtartott általános választások és a választás feddhetetlenségének vizsgálata”, <https://bit.ly/3ZFtlxa>

- A szándékosan felállított, párhuzamos és az ellenőrzésen kívül eső technikai rendszer olyan környezetet alakított ki, amely a digitális bizonyíthatóság korlátozott volta miatt lehetővé tette az adatok befolyásolását, a szavazatok vagy bármely művelet meghamisítását.
- Az alkalmazás szolgáltatója VPN segítségével távoli hozzáféréseken keresztül közvetlenül kapcsolódott a hivatalos szerverekhez, melyek a szavazatszámolást végezték. Ezt megelőzően visszautasította, hogy a Legfelsőbb Választási Bíróság San Jorge-i irodájában végezze a tevékenységét, mert itt auditorok és az Országos Információs és Kommunikációs Technológiai Igazgatóság (Dirección Nacional de Tecnologías de la Información y Comunicación) személyzete is jelen volt. Ez a személy távolról, minden felügyelet nélkül dolgozott, és e-mailben küldött tájékoztatást az elvégzett módosításokról.
- A jegyzőkönyvek kitöltését és a szavazatszámolást érintő szabálytalanságokat tártak fel, amelyek érintik ezek integritását. Egy lehetséges hamisítások vagy manipulációk elemzésére irányuló ellenőrzés során mintaként 4.692 szavazatot vizsgáltak meg. Ezen elemzés során 226 olyan szavazatot találtak, amelyek esetén ugyanazon szavazókörben kettő vagy több szavazatot is ugyanaz a személy adott le, ami a választások ered-

- ményének meghamisítása céljából eszközölt szándékos és módszeres tevékenységről árulkodik.
- Annak ellenére, hogy minősített információkat tartalmazó iratról van szó, szavazólapokat és több mint 13.100, a szavazásra jogosultak adatait tartalmazó választási listát égettek el, ezáltal lehetetlenné vált a szavazatszámolás során a jegyzőkönyvekbe bejegyzett adatok ellenőrzése.
- A szoftverszolgáltató-cég alkalmazottja root4 felhasználónévvel az éjjeli órákban (saját döntésre) belépett az operációs rendszerbe. Erre a rendszer hivatalos lezárása után került sor, vagyis amikor azt hittük, hogy a rendszerek készen állnak és már senki nem férhet hozzájuk.
- A hiányos ellenőrzési láncolat nem garantálta, hogy a választási adatokat nem befolyásolják és/vagy cserélik ki.
- Eredeti, üres szavazólapokat találtak a Legfelsőbb Választási Bíróság helyiségein kívül. Szabálytalannak tekintendő, hogy olyan eredeti szavazólapokat sem semmisítettek meg, amelyeket a rajtuk lévő hiba vagy sérülés miatt ki kellett volna zárni. Mindez arra utal, hogy a hibás és/vagy felesleges (de megfelelő állapotú) szavazólapok megsemmisítésére vonatkozó eljárásrendet nem tartották be.
- Az elvégzett statisztikai elemzés rámutat arra, hogy Evo Morales elsőfordulóban

...szerzett győzelme statisztikailag valószínűtlen, és a kihirdetett győzelem a Mozgalom a Szocializmusért szavazatai tömeges és megmagyarázhatatlan növekedéséből fakadt a szavazatok utolsó 5 százalékának megszámolása előtt. Bár a Mozgalom e nélkül a növekmény nélkül is megszerezte volna a szavazatok többségét, nem érte volna el a második forduló elkerüléséhez szükséges 10 százalékos különbséget. Ez a gyarapodás abból fakadt, hogy a kormánypárt és a Comunidad Ciudadana (Polgári közösség) nevű párt szavazási tendenciáiban országos és megyei szinten egyaránt törés mutatkozott. A fordulat mértéke rendkívül szokatlan és kérdésessé teszi a folyamat hitelességét."

Amint azt az olvasó bizonyára már észrevette, több hasonlóság mutatkozik a 2004-es venezuelai, az elnök visszahívására irányuló népszavazással, akár csak a chávez-i rezsím által levezényelt további választásokkal. Ezek többek közt az alábbiak: a szavazatszámolás leállítás és a hosszú várakozás – amint az Tibisay Lucena esetében is történt –, amely után befolyásolt eredményeket jelentenek be, több szavazócédulát is ugyanaz a személy tölt ki, hiányos ellenőrzési láncolat, és súlyos statisztikai ellentmondások. Mindezek alapján megállapítható, hogy a csalás elkövetésének chávez-i módszerét átemelték Bolíviába, és valószínűleg a régió számos másik államába is.

Nem véletlen tehát, hogy Emili J. Blasco spanyol újságíró „Venezuela és Kuba tervezték meg a bolíviai választási csalást” címmel jelentetett meg cikket, amelyben rámutatott:

„A Bolíviában elkövetett választási csalás követ néhány, a Chávez-rezsím Venezuelájában a választások meghamisítása céljából alkalmazott mintát, amelyet ugyanakkor Kubában találtak ki. Nem teljes mértékben azonos folyamatokról van szó – kezdetben még Venezuelában is az egyik választásról a másikra folyamatosan változtak a szavazatok bitorlására irányuló stratégiák –, de nagyon hasonló mintákat láthatunk, amikből gyanítható, hogy a chávez-i, és végső soron a kubai rezsím működött tanácsadóként.”⁶⁶

⁶⁶ Emili Blasco (2019. november). „Venezuelában és Kubában tervezték meg a bolíviai választási csalást.” ABC, <https://bit.ly/3HmKKJq>

11. fejezet

CHILE ÉS KOLUMBIA: AZ ERŐSZAK MINT A VÁLASZ- TÁSI ZSAROLÁS ESZKÖZE

A mint azt e könyv 6. fejezetében kifejtettem, a választás akkor hiteles, ha „rendszeres, szabad, igazságos, általános választójogon alapuló és titkos”, tehát nem tekinthető szabadnak, ha a választók erőszakos és szorongató helyzetben vannak.

2010. augusztus 30-án Hugo Chávez kijelentette, hogy békés és fegyvertelen forradalom nem létezik. „A mi forradalmunk békés, de fegyverekkel vívjuk. Ez ellen a burzsoázia ellen nem lehetséges fegyvertelen forradalmat vívni, természetesen elsődlegesen értékekkel vértessük fel, a nép megszervezésével, de vassal is megszilárdítjuk, méghozzá azért, hogy megvédjük, hogy a burzsoázia vagy az imperializmus nehogyan tévedésbe essen velünk!”⁶⁷

Nicolás Maduro a maga részéről 2013. augusztus 1-jén a következőképpen nyilatkozott: „Ha ennek az örült és

megveszekedett jobboldalnak egy napon sikerülne merénylet útján félreállítania az útból, az istenek haragja szállna az Önök fejére, az országunk pedig sajnálatos módon egy egyre fokozódó, erőszakos konfliktusba süllyedne, a forradalom azonban győzedelmeskedne.” És hozzátette: „én, mint a köztársaság elnöke, én, Nicolás Maduro vagyok ebben az országban a béke és stabilitás garanciája.”⁶⁸

2022. június 13-án Sofía Petro, az akkori kolumbiai elnökjelölt, Gustavo Petro lánya azokra a lehetséges kockázatokra figyelmeztetett, amelyeket a másik jelölt, Rodolfo Hernández győzelme hordoz magában. Az El País napilapnak adott interjújában kifejtette, hogy az apja veresége egy addig soha nem tapasztalt társadalmi robbanáshoz vezetne. „A másik lehetőség a második fordulóban számunkra mindig is nagyon rossznak tűnt, mindig félelemmel töltött el, hogy társadalmi katasztrófát eredményezhet, mint ahogy tavaly Kolumbiában is társadalmi robbanást okozott. Mindez – megítélésem szerint – ismét bekövetkezhet, amennyiben Rodolfo kerül az elnöki székbe” – állította a spanyol napilapnak.⁶⁹

67 Pörölycsapással (2018. október). „Chávez invicto: Forradalmunk békés, ám fegyverrel küzdünk!”, <https://bit.ly/3QJlmj5>

68 Sputnik (2013. augusztus). „Maduro kijelentette, hogy egy ellene szervezett merénylet az »istenek haragját« váltaná ki”, <https://bit.ly/3H5RrQ4>

69 Semana (2022. június). „Sofía Petro egy, »a tavalyinál is szörnyűbb társadalmi robbanásra« figyelmeztet Rodolfo Hernández győzelme esetére”, <https://bit.ly/3H5ioDs>

Azt azonban Sofía Petro nem mondta el, hogy a 2021-es „társadalmi robbanások” nem spontán módon alakultak ki, hanem az apja felhívására, és hogy a Nemzeti Felszabadítási Hadsereg pénzéből, azaz a kábítószer-csempészetből finanszírozták azokat. Amint azt a 2021 szeptemberében, a „Fabián” fedőnevű táborban talált dokumentumok és eszközök is megerősítették,⁷⁰ a Nemzeti Felszabadítási Hadsereg legjelentősebb vezetője Kolumbiában maradt, a többi parancsnok pedig Venezuelában és Kubában tartózkodik.⁷¹

Az erőszak a *XXI. Század Legnagyobb Csalásának* alapeleme, mert megerősíti a radikális változás állítólagos szükségességét, tekintve, hogy „a rendszer kudarcot vallott”. A Sao Paulo Fórum jelöltjei tévesen olyan jelölteként tüntetik fel magukat, akik egyedül képesek a békét garantálni. Ebben a konfliktusok uralta hangulatban a választók azért szavaznak az állítólagos változásra, hogy megszűnjön az erőszak. Így történt Chilében és Kolumbiában is a 2019-es, illetve 2021-es, erőszakos tettekben megnyilvánuló tiltakozásokat követően. A Santiago de Chilében bekövetkezett metrótűz előre megtervezett és külföldről finanszírozott művelet volt, amelyben a kubai

70 Infobae (2021. szeptember). „A Nemzeti Felszabadítási Hadsereg »Fabián« fedőnevű akciója valóban támogatta a Primera Línea (Frontvonal) tagjait”, <https://bit.ly/3Sll4jU>

71 Nitú Pérez Osuna (2022. június). „Sofía Petro »társadalmi robbanásokkal« fenyegetőzik, ha apja nem nyeri meg a választásokat”. La Gaceta de la Ibero-sfera. (spanyol nyelvű internetes napilap), <https://bit.ly/3XgkCp7>

és a venezuelai rezsim is részt vett azért, hogy aláássa a chilei demokráciát. Összességében ez egy újabb volt azon események közül, amelyeket Nicolás Maduro „bolivári szellőnek” titulált.

2019. október 21-én Maduro kijelentette, hogy a chilei demonstrációkra a három hónappal korábban Caracasban megtartott Sao Paulo Fórum XXV. ülésén megbeszéltek tervek alapján került sor: „Sao Paulo Fórum, Venezuelából jelenthetem, hogy a tervek szerint haladunk” – mondta Maduro, majd hozzátette: „Minden a tervek szerint alakul. Önök értik, hogy mire gondolok. Sao Paulo Fórum, a terv megvalósítása folyamatban van. A Sao Paulo Fórumon kitűzött valamennyi célt egyenként teljesítjük.”⁷²

A chilei tiltakozások megfékezésére a baloldal azt szabta feltételként Sebastián Piñera kormánya számára, hogy tartson népszavazást, amelyben a lakosságot egy új Alkotmány kidolgozásáról kérdezi meg. Ennek az ügynek semmi köze nem volt a metró viteldíjainak emeléséhez.

2020. október 25-én végül is sor került egy népszavazásra annak érdekében, hogy megkérdezzék az embereket egy új Magna Charta kidolgozásáról. A választásra jogosultak 51 százalékanak részvételével a „Támogatom” győzedelmeskedett, a leadott szavazatok 78 százalékanak megszerzésével.⁷³

72 Julián Bertone (2019. október). „Maduro és az általa vezetett rezsim magára vállalja a »bolivári szellő« hatására Chilében kirobbant incidenseket”. The Epoch Times, <https://bit.ly/3QMoMCW>

73 Wikipedia. „A 2020-as chilei országos népszavazás”, <https://bit.ly/3WcX17C>

Kétségtelen, hogy a chilei nép az erőszak hatása alatt adta le a voksát, mert két évvel ezután, 2022. szeptember 4-én az állampolgárok egy sokkal nagyobb (86 százalékos) részvétel mellett megtartott népszavazás során elutasították az alkotmánytervezetet, a leadott szavazatok 62 százalékaival. Ez alkalommal a chilei nép szabadon, az utcai demonstrációk fenyegető árnya nélkül fejezte ki a véleményét.⁷⁴

E sorok írásakor a Sao Paulo Fórum a „bolivári szellő” egy újabb eseményét készíti elő, ezúttal Peruban. Ennek célja, hogy kikényszerítse az elnök, Dina Boluarte megbuktatását, valamint biztosítsa, hogy a következő elnökválasztás alkalmával a nép a saját tagjai közül válasszon majd államfőt. Evo Moralest, a kokacserje-termesztők vezetőjét bízták meg e feladat végrehajtásával, akit az ország belügyeibe való beavatkozása miatt a perui kormány 2022. november 22-én nemkívánatos személynek nyilvánított.⁷⁵

74 Wikipedia. „A 2022-es chilei alkotmányos népszavazás”, <https://bit.ly/3G-HdgnD>

75 France 24 (2023. január). „Peru megtiltotta Evo Moralesnek a területére való belépést politikai ügyeibe való »beavatkozás« miatt”, <https://bit.ly/3H7s-BPB>

12. fejezet

PERU 2021: A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB CSALÁSÁNAK NEMZETKÖZI GÉPEZETE

A 2021-ben megrendezett perui általános választások esete kiváló példa arra, hogy milyen kirívó módon avatkozik be a nemzetközi baloldal nemzeteink belügyeibe jelöltjeik, ebben az esetben Pedro Castillo győzelme érdekében. Azt is bizonyítja, hogy a Sao Paulo Fórum jelöltjei egy őket támogató nemzetközi gépezet küldötteiként viselkednek, míg a demokratikus körök jelöltjei nemzeti struktúrákat képviselnek.

María Fernanda Cabal kolumbiai szenátor 2021. június 15-én közzétett cikkében felvázolta, hogy melyik három tényező alkotja a Peruban a Fórum jelöltje, Pedro Castillo érdekében elkövetett csalást. Az alábbiakban néhány kivonat olvasható a cikkből.

„Amint azt múlt csütörtökön egy ismert perui televíziós műsorban elmondtam, a Sao Paulo Fórum által Peruban megszervezett csalásnak három alkotóeleme ismert:

- Az első a technikai jellegű elem, a választópolgárok akaratának félremagyarázásából állt: a választási bizottságokban elcsalták a szavazatokat, különösen azokban a választóhelyiségekben, ahol a Keiko Fujimori-féle Fuerza Popular pártnak nem voltak delegáltjai. Más, még botrányosabb esetek is előfordultak, mint például az, amikor Pedro Castillo Perú Libre pártjának aktivistáit érték tetten egy több száz szavazólapot érintő csalásban. Megtámadták a Keiko Fujimorira leadott szavazatokat is, amelyek nem voltak szabálytalanok, csak hogy kivonják őket a szavazatszámolásból.
- A második a politikai és médiatényező, amelynek keretében a Sao Paulo Fórum minden tagja összehangoltan Pedro Castillóról mint a választások nyerteséről nyilatkozott anélkül, hogy őt valóban győztessé nyilvánították volna. Ennélfogva azt az érzetet keltették, mintha a győzelme végleges lett volna, noha minden szabálytalanság felülvizsgálatát követően az eredmények épp ennek az ellenkezőjét tükrözték. Kezdte a sort Alberto Fernández argentin elnök; majd folytatta Bolívia és Nicaragua elnöke, Luis Arce és Daniel Or-

tega; végül pedig Lula da Silva, Evo Morales, Rafael Correa korábbi elnök is megszólalt, akárcsak a spanyol Podemos nevű párt. A győzelemről szóló hír a Sao Paulo Fórum honlapjára is felkerült.

- A harmadik alkotóelem pedig a zsarolás, amelyen keresztül a kommunista Perú Libre párt azzal fenyegetőzött, hogy népi megmozdulásokat szervez Castillo elnöki mandátumának elismertetésére. Közismert – és mi, kolumbiaiak tapasztaljuk is –, hogy ezek a tiltakozások rombolással járnak, és városi gerillavezérek irányítása alatt állnak. A szavazatszámolás kellős közepén Keiko Fujimori bebörtönzését elrendelő ügyészi határozat egy egyértelmű zsarolás, amelynek célja, hogy Keiko letartóztatás terhe mellett ismerje el a vereségét.⁷⁶

Kolumbia egykori elnöke, Andrés Pastrana, aki nemzetközi választási megfigyelőként vett részt a 2021-es választásokon, szintén csalásra utaló jelekre hívta fel a figyelmet, különösen a szavazatok összesítésének módszerét illetően.

76 María Fernanda Cabal (2021. június). „A Peruban elkövetett választási csalás három alkotóeleme”. El Expediente, <https://bit.ly/3XgHWD6>

„Amint tegnap egy jó barátom, Alfredo Barnechea (író, újságíró és perui politikus) elmondta, a jelek egyre inkább arra utalnak, hogy a perui választási bíróság szoftverébe és információs rendszerébe venezuelai személyek szivárogtak be” – állítja Pastrana.

Amikor az Országos Választási Iroda (Oficina Nacional de Procesos Electorales) elutasította a csalás lehetőségét, Pastrana ezt írta a Twitter-oldalán: „Kitartok az álláspontom mellett, hogy Venezuela minden jel szerint beavatkozott a perui választási rendszerbe. Más dolog megfigyelni, és más ellenőrizni! Önök készek egy nemzetközi ellenőrzésnek alávetni magukat mindkét jelölt szakértőinek a részvételével?” – tette fel a kérdést.⁷⁷

A helyzet egyre bonyolultabbá vált, mert 2021. június 14-én a Fegyveres Erők (Fuerzas Armadas) egykori magas rangú vezetői nyilvánosan is hangot adtak „a 2021-es általános választások második fordulójával kapcsolatosan kialakult jelenlegi instabil és gyanakvó légkör” miatti aggodalmuknak.

A Hadsereg 23 nyugállományú tábornoka, a Haditengerészet 22 nyugállományú altengernagya és a Légierő 18 nyugállományban lévő altábornagya közleményben kérdőjelezte meg a Nemzeti Választási Bizottság munkáját, és szorgalmazta, hogy az „megbízható és átlátható módon teljesítse az alkotmányos kötelességét”.

A közlemény továbbá arra is rámutatott, hogy amennyiben a Jorge Salas Arenar vezetése alatt álló választási szervezet nem tölti be a funkcióját, úgy „a tevékenységének jogszerűsége kétségbe vonható”, és „vállalnia kell ennek következményeit”. „A választási szerveket, és különösképpen a Nemzeti Választási Bizottságot, terhelő kötelezettséggel kapcsolatban elmondható, hogy a szervek kötelesek megbízható és átlátható módon eleget tenni a megbízatásuknak. Ez egy olyan cél, mely túlmutat azokon az adminisztratív és jogi eljárásokon, amelyeket elfogadhatatlan és érthetetlen módon jóváhagytak, majd elutasítottak ugyanazon a napon” – áll a közleményben.⁷⁸

Egyesek államcsíny elkövetésére való felbujtásként értelmezték az egykori magas rangú katonatisztek álláspontját, amelyet a baloldal a múlt katonai diktatúrái emlékének felelevenítésére használt fel.

A Progresszív Internacionálé, amely – mint látni fogjuk – a Sao Paulo Fórum és az észak-amerikai Demokrata Párt közötti kommunikációs csatorna, nyomást gyakorolt az Egyesült Államok Külügyminisztériumára, hogy az ismerje el Pedro Castillo győzelmét, mielőtt a fantazmagorikus katonai beavatkozásra sor kerülne. Ezt követően szóvivője, Ned Price bejelentette, hogy az Egyesült

77 Infobae (2021. június). „Andrés Pastrana elítéli a venezuelai részről a perui választások második fordulójába történt beavatkozást”, <https://bit.ly/3ITMNP4>

78 Gestión (2021. június). „A Fegyveres Erők nyugállományú tábornokai arra szólítják fel a Nemzeti Választási Bizottságot, hogy »alkotmányos kötelességét megbízható és átlátható módon« teljesítse”, <https://bit.ly/3koqtdG>

Államok támogatja Castillo győzelmét.⁷⁹ A La Abeja nevű perui hírportál így számolt be az eseményekről:

„Az észak-amerikai és európai szocialista vezetőkől álló Progresszív Internacionálé nyomást gyakorolt az Egyesült Államok Külügyminisztériumára és az Európai Unió főmegbízottjára, Josep Borrellre, hogy adjanak ki egy nyilatkozatot, amelynek célja az elnökválasztás második fordulójában történt csalás bizonyítékainak elkendőzése.”

„A Progresszív Internacionálé, amelynek tagjai között ott találjuk Baltazar Garzont (Spanyolország), Rafael Correát (Ecuador), Celso Amorimót (Brazília), Álvaro García Linerát (Bolívia), Gustavo Petrót (Kolumbia) és az egykori demokrata elnökjelölt Bernie Sanderst, az Egyesült Államok és Európa előtt azzal érvelt, hogy – a csalásra utaló számos bizonyíték ellenére – a katonai puccs elkerülése érdekében szükség van Pedro Castillo győzelmének szavatolására.”

⁷⁹ Henry Cotos (2021. június). „A választások a demokrácia modelljei a régióban” – nyilatkozik az Egyesült Államok szóvivője. La República, <https://bit.ly/3w7K44j>

„A szocialista vezetők a perui magas rangú katonatisztek közleményét és több száz, különböző rendfokozattal rendelkező nyugalmazott katona által a választási eljárás szabálytalanságaira vonatkozó kijelentését használták fel az európai és az egyesült államokbeli hatóságok meggyőzésére, miszerint államcsíny történik, ez azonban teljességgel téves.”⁸⁰

Amint az Egyesült Államok elismerte Castillót, a kocka el volt vetve, és a csalásról szóló feljelentési ügyeket lezárták.

Ugyanaz a nemzetközi gépezet, amely a 2021-es általános választások alkalmával beavatkozott Peru belügyeibe, most azon munkálkodik, hogy diplomáciai nyomásgyakorláshoz, vandál demonstrációkhoz és az emberi jogok megsértésére vonatkozó hamis vádakhoz folyamodva megbuktassa Dina Boluarte kormányát, és visszaültesse Pedro Castillót az elnöki székbe.

⁸⁰ Claudio Ramírez (2021. június). „A Progresszív Internacionálé nyomást gyakorolt az Egyesült Államokra és az Európai Unióra, hogy ne hozzák nyilvánosságra a perui választásokon történt csalást”. La Abeja, <https://bit.ly/3xEHR14>

13. fejezet

NICARAGUA 2021: ELLENZÉKIEK BEBÖRTÖNZÉSE A VÁLASZTÁSOK MEGNYERÉSÉÉRT

A 2021 novemberében megrendezett nicaraguai elnökválasztásokon Daniel Ortega diktátor a legegyszerűbb, ugyanakkor a legbotrányosabb módon követett el csalást. Még csak szavazatokat sem lopott, hanem egyszerűen bebörtönözte a többi jelöltet, így akadályozva meg a részvételüket a választásokon.⁸¹

⁸¹ A futball szabályai szerint a csapat megnyeri a meccset, ha a másik válogatott önként visszalép a mérkőzéstől.

Ortega igyekezett magának az egymást követő negyedik mandátumot biztosítani és 14 év után is hatalomban maradni annak ellenére, hogy minden valamirevaló közvélemény-kutatás szerint a népszerűsége a mélypontjára zuhant.

Újraválasztási céljai eléréséhez ezen év júniusában és júliusában a sandinista igazságszolgáltatás házkutatásokat tartott, és elrendelte az elnökjelöltek letartóztatását. Azzal vádolta meg őket, hogy „támadást intéznek a nicaraguai társadalom ellen, és aláássák a nép jogait”.

Az Infobae portál beszámolója szerint a razzia június 2-án kezdődött, amikor a bíróság házkutatást rendelt el Cristiana Chamorrónál, akit házi őrizet alá helyezett. Cristiana a korábbi elnök, Violeta Barros de Chamorro lánya.

Három nappal később letartóztatták Arturo Cruz volt nagykövetet, egy másik olyan vezető pozícióban lévő személyt, aki az elnöki posztért készült magát megmérgettni. A bíróság tájékoztatása alapján Cruzt azért tartóztatták le, mert megszegte az 1055. számú, a nép függetlenséghez, szuverenitáshoz és önrendelkezéshez való jogának védelméről szóló törvényt.

Alig három nap elteltével az akadémikus és aktivista Félix Maradiaga volt soron, akit azután tartóztattak le, hogy kihallgatásra megjelent az ügyészségen. Ott megerősítették, hogy belügyekbe való beavatkozásra felbujtás miatt vizsgálat folyik ellene.

Június 20-án letartóztatták Miguel Mora újságírót, aki bejelentette, hogy az ellenzéki Demokratikus Megújulás Párt (Partido Restauración Democrática) képviselőjeként indul az elnökválasztáson.

Július 6-án letartóztatták Medardo Mairena parasztvezért, aki már előzőleg bejelentette, hogy indulni kíván az elnöki mandátum megszerzéséért. Mairena nevezetes fogoly volt, egyike a 2018-ban történt demonstrációk idején letartóztatott több száz személynek.

Július 24-én, szombaton a rendőrség arról számolt be, hogy a 66 éves, ellenzéki Noel José Vidaurre Argüel-lőt a rendőrség őrizetbe vette, mert vélelmezhető, hogy hazaárulást követett el, és emiatt nyomozás folyik ellene.⁸²

Ezzel a hét letartóztatással Ortega szabadabbá tette magának az utat. Csupán másik öt jelölt indulását engedélyezte, akiket Nicaraguában „szúnyog” néven ismernek, mert a rezsim által nyújtott néhány juttatásért cserébe megelégszenek a látszólagos ellenzéki politikai szerepével. Ily módon sikerült elérnie Ortega-nak az újraválasztását annak ellenére, hogy a nicaraguaiak többsége ellene volt.

Daniel Ortega zsarnoki viselkedése ellenére a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport tagjai elismerték az eredményeket. Egyesek visszafogott kritikával illették a történeteket anélkül, hogy bármilyen lépést tettek volna ezzel kapcsolatban, míg mások nyíltan elismerték az

82 Infobae (2021. november). „Ki az a hét jelölt, akiket Daniel Ortega bebörtönzött, így nem tudnak részt venni a nicaraguai választásokon?”, <https://bit.ly/3XpVBb9>

eredményeket, és azt állították, hogy Daniel Ortega lejáró hadjárat áldozatául esett. A Sao Paulo Fórum Ügyvezető Titkársága a maga részéről üdvözölte a Nicaraguában „békés légkörben és jelentős részvétel mellett” megrendezett választásokat.⁸³

Bolívia külügyminisztériuma nyilatkozatot adott ki, „amelyben üdvözetét küldi a nicaraguai testvérnemzetnek a 2021. november 7-ei választási folyamatban tanúsított részvétele és a demokrácia iránti elkötelezettsége miatt.” Továbbá kifejezte „abbéli meggyőződését, hogy a többségi részvétel és a közvetlen szavazás tiszteletben tartása megerősíti a demokráciát mint a népszuverenitás elvének teljes körű gyakorlását.”

A diktátor Nicolás Maduro egy televíziós felszólalásában gratulált kollégájának, Daniel Ortégának a „jó hírhez” és a „jelentős részvételhez (...) ezen a békés napon.”

A mexikói külügyminisztérium közölte, hogy addig nem kommentálja a választásokat, amíg a hivatalos eredményeket közzé nem teszik.

Argentína a „nicaraguai nemzethez való csatlakozásra” szólított fel annak érdekében, hogy „mielőbb helyreálljon a párbeszéd és a demokratikus együttélés”. Ezenkívül azt kérte, hogy az ország kormánya biztosítsa a lakosság emberi jogainak „tiszteletben tartását.”⁸⁴

83 Canal 4 (2021. november). „A Sao Paulo Fórum üdvözlí a 2021. november 7-i szuverén választásokat”, <https://bit.ly/3kwOSNS>

84 BBC (2021. november). „Mely országok ismerik el Daniel Ortega újráválasztását (és melyek utasítják el)?”, <https://bbc.in/3HfsnGd>

A kokacserje-termesztők vezetője, Evo Morales így írt a Twitter-oldalán: „Üdvözetünket küldjük a büszke nicaraguai népnek, amely bátorságáról és demokratikus érettségéről tanúságot téve az Egyesült Államok hazug, zsaroló és fenyegető kampánya ellenére testvérünket, Daniel Ortégát választotta alkotmányos elnökének. Ortega győzelme a jenki intervenciók politika vereségét jelenti.”⁸⁵ Ezeken a szavakon senki sem lepődött meg, mert egy olyan ember szájából hangzottak el, aki a saját országában kísérelt meg csalást.

A Lula da Silva vezette Brazil Munkáspárt a vitatott választásokat „jelentős erőket felvonultató demokratikus demonstrációnak” titulálta. „Az előzetes eredmények szerint, amelyek a Sandinista Nemzeti Felszabadítási Front (Frente Sandinista de Liberación Nacional) által támogatott Daniel Ortega és Rosario Murillo újráválasztását jelzik, megerősítik a lakosságnak egy olyan politikai tervet mellett kiállását, amelynek elsődleges célja egy társadalmilag igazságos és egyenlőségre törekvő ország építése.”⁸⁶

A Daniel Ortega által bebörtönzött jelölteket végül 2023. február 9-én engedték szabadon mintegy kétszáz politikai fogollyal együtt, azonban előbb megfosztot-

85 Evo Morales Twitter-oldala (2021. november), <https://bit.ly/3D2uCKK>

86 SwissInfo (2021. november). „Lula pártja »demokratikus megnyilvánulásnak« tekinti Ortega győzelmét”, <https://bit.ly/3GKKm64>

ták őket az állampolgárságuktól, kitoloncolták őket az Egyesült Államokba, és egész életükre eltiltották őket a közhivatalok gyakorlásától.⁸⁷ Rolando Álvarez katolikus püspök azonban továbbra is börtönben maradt.

A végtelenül abszurd csalás támogatása kellőképp vázolja a Sao Paulo Fórum tagjainak valós bűnözői természetét, hiszen ezek az egyének képesek a nicaraguai nép ilyen kifosztását támogatni, és közben gratulálni hozzá a népnek. Ez mutatja a leginkább a maffia jelleget, és megerősíti, hogy a Fórum tagjai azért használják fel a demokratikus intézményeket, hogy hatalomra jussanak, majd belülről rombolják le a demokráciát.

⁸⁷ BBC (2023. február). „Nicaragua szabadon bocsátja, az Egyesült Államokba toloncolja és megfosztja állampolgárságától 222 bebörtönzött ellenfelét”, <https://bbc.in/3XFu30x>

14. fejezet

KOLUMBIA 2022: A CSALÁS, AMELY HAT ÉVEL KORÁBBAN KEZDŐDÖTT

A baloldal számára Kolumbia mindig is a „korona ékkövének” számított, mert hat évtizedig tartó, nem szűnő fegyveres offenzíva után sem volt képes leigázni. A 2022-es választási folyamat során azonban a Sao Paulo Fórum ugyanezen célok elérése érdekében sokkal ravaszabb és hatékonyabb stratégiához folyamodott.

A kolumbiai demokrácia felszámolása 2016. október 2-án kezdődött, annak a népszavazásnak az időpontjában, amely a kormány és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők, vagyis a Farc (Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia) közötti békeszerződések jóváhagyásáról vagy elutasításáról volt hivatott dönteni. Annak ellenére, hogy a „NEM” győzedelmeskedett, az akkor hivatalban lévő elnöknek, Juan Manuel Santosnak sike-

rült addig mesterkednie, míg mégis az „IGEN” kerekedett felül.⁸⁸

Ez az eset a *XXI. Század Legnagyobb Csalásának* iskolapéldája volt, mivel a Sao Paulo Fórum nemzetközi gépezetét mozgósították a kolumbiai nép akaratának befolyásolására. Fidel Castro, a chávez-i rezsim és Lula da Silva éveken át gyakorolt nyomást azért, hogy a kolumbiai kormány és a Farc megállapodásra jusson. Lula már 2008 decemberében nyilvánosan úgy nyilatkozott, hogy a Farc hatalomra kerülésének egyetlen esélye az, ha nem ragaszkodik a fegyveres megoldáshoz, hanem választások útján éri el a célját.⁸⁹

A békeszerződések legalább három, demokráciát alá-
 ásó alkotórészt hoztak magukkal. Az első, hogy szená-
 tusi helyeket ítéltek oda emberrablással, gyilkossággal
 és kábítószer-kereskedelemmel vádolt egykori terroris-
 táknak anélkül, hogy azok akár csak egyetlen szavazatot
 is megszereztek volna. Ráadásul biztosították számukra,
 hogy két egymást követő cikluson keresztül megtarthas-
 sák a parlamenti széküket. A második, hogy létrehozták
 a Különleges Béketeremtő Joghatóságot (Jurisdicción
 Especial para la Paz), amely Farc ellenségei elleni ül-

dözés eszközévé vált. És a harmadik, hogy felállították
 az „Igazság tisztázását, az Egymás mellett élést és a
 Konfliktus kiújulásának megakadályozását célzó Bizott-
 ság”-ot, melyet a baloldal választott meg azért, hogy a
 történelmet újraírja, és egy olyan történetet dolgozzon
 ki, mely a Farcot kedvező színben tünteti fel.

A kolumbiai néppel szemben ezen október 2-ától
 kezdődően elkövetett csalás súlyos csapást mért a köz-
 hangulatra. Úgy tűnt, hogy minden olyan erőfeszítés és
 áldozatvállalás hiábavaló volt, amelyet az elmúlt hatvan
 év során fejtettek ki azért, hogy az országot megvéd-
 jék a terrorizmustól. A tévutat alátámasztó érv az volt,
 hogy ezáltal elérhetővé válik az olyanynyra áhított béke.
 Ez azonban ismét egy csapdának bizonyult, mivel a Farc
 továbbra is működött, csak innentől „másként gondolko-
 dóként”.

A békeszerződések megsokszorozták az esélyét an-
 nak, hogy Gustavo Petro Kolumbia államfőjévé váljon, ha
 ugyanis emberrablók, kábítószer-csempészek és emberi
 jogokat megsértő személyek büntetlenül a tagjai lehettek
 a Szenátusnak, akkor az M-19 nevű városi gerillaszerve-
 zetben szolgáló egykori terrorista miért is ne kísérelné
 meg az ország első emberévé választatni magát?

Petro választási kampánya követte a *XXI. Század Leg-
 nagyobb Csalása* által már illusztrált három, a harmadik
 fejezetben taglalt alapelvet: az első, hogy nem csupán a
 Pacto Histórico (Történelmi Jelentőségű Megállapodás),
 hanem a Sao Paulo Fórum nemzetközi gépezete, a Puebla
 Csoport és a Progresszív Internacionálé jelöltje is ő volt
 egy személyben. A második, hogy a kampányára fordí-
 tott összeg meghaladta az összes többi jelölt forrásainak

88 Wikipédia. „Népszavazás Kolumbiában a 2016-os békemegállapodások kapcsán”, <https://bit.ly/2lOR3Zv>

89 Última Hora (2008. december). „Lula megerősíti, hogy a FARC előtt álló egyetlen út, hogy megméretteti magát a választáson”, <https://bit.ly/3XWM-Zlo>

együttes értékét. És harmadik, hogy Petro gyűlöletbeszédet és a rendszer felbomlását célzó beszédet tartott, azt állítva, hogy a kolumbiai politika kudarcot vallott és változásra van szükség. Mindeközben azzal fenyegetőzött, hogy egy erőszakhullámot indít el, amennyiben nem az ő forgatókönyve szerint alakul az eredmény.

Ráadásul sem a választási bizottság tagjai, sem Alexander Vega, a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal vezetője nem biztosították a 2022-es választási folyamat átláthatóságát és semlegességét.

Az előzőekből kiindulva a kampánynak a választások „megnyerésére” irányuló hátralévő része már egyszerű rutinfeladat volt. A recepthez csupán minimális előnyöket és elenyésző mértékű szabálytalanságot kellett hozzáadni. Ilyen például az ellenfelekkel szemben folytatott piszkos háború, illetve a közösségi oldalakon a „(ro)botok” és a „szerverklaszterek” révén azon orosz rezsim által nyújtott támogatás, amely épp az ukránok lemészárlásával foglalatossá vált.

Az alábbiakban felsorolok néhányat ezen szabálytalanságok és előnyök közül:

- 2021 februárjában Andrés Pastrana, Kolumbia korábbi elnöke magyarázatot követelt a Gustavo Petro és a választások lebonyolításáért felelős spanyol Indra nevű cég vezetője közötti találkozó indítékára. „A mai napon Madridban Petro és a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal és a Nemzeti Választási Tanács együttműködő partnere és szoftverszolgáltatója, az Indra elnöke között sor került gyanús

találkozó indokait a közelgő választásokra való tekintettel fel kell fedni az ország előtt” – írta Pastrana a Twitter-oldalán.⁹⁰ Ennek a kérdésnek a tisztázására azonban soha nem került sor, amely súlyos csapást mért a választások átláthatóságának alapelveire.

- A március 13-án megtartott parlamenti választások során a Pacto Histórico-nak sokkal több híve volt a szavazóhelyiségekben, mint az összes többi pártnak együttvéve. A Pacto Histórico 23.384 bizottsági taggal rendelkezett, míg a többi párt összesen 19.128 taggal.⁹¹
- A »Fecode« a Kolumbiai Oktatási Dolgozók Szövetségének a rövidítése (Federación Colombiana de Trabajadores de la Educación).⁹² Ez a szervezet hagyományosan az Anyakönyvi Hivatal kijelölése alapján mindig részt vett a választási bizottságokban folyó szavazatszámolásban.⁹³ 2021. május 9-én azonban a Fecode az alábbi üzenetet tette közzé a Twitter-oldalán: „A Kolumbiai Oktatási Dolgozók

90 Andrés Pastrana Twitter-oldala (2022. február), <https://bit.ly/3wbbHKY>

91 Eduardo Mackenzie (2022. május). „A Petro szolgálatában álló 23 384 bizottsági tag”. La Linterna Azul, <https://bit.ly/3wsWuTY>

92 A Fecode honlapja, <https://www.fecode.edu.co/>

93 A Fecode Twitter-oldala (2022. február), <https://bit.ly/3LbgPTH>

Szövetségének Végrehajtó Bizottsága támogatásáról biztosítja Gustavo Petro és Francia Márquez 2022-2026-os elnök és alelnök választási kampányát⁹⁴ – mely aláásta a szervezet feltételezett semlegességét.

- A márciusi parlamenti választásokon leadott szavazatok előzetes számlálásának befejeztével a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal olyan eredményt jelentett be, amely a szavazatok véglegesítésekor egymillió szavazattal többet könyvelhetett el a Pacto Histórico javára.⁹⁵
- A választási kampány finanszírozásának állampolgári ellenőrzését biztosító Transparencia por Colombia (Átláthatóság Kolumbiaért) elnevezésű szövetség jelentést tett közzé, amely ismerteti, hogy miként kezelte az elnökválasztási kampányban induló nyolc jelölt a bevételeket és a költségeket az általuk folytatott kampány során.⁹⁶ A május 4-én közzétett adatok szerint Gustavo Petro

ka
dc
pe
vo
cé
A
la
és
sé
kc
na
ta
és
ta
je
sí
tő
la
ar
ly
A:
m
Ei
bi

94 A Fecode Twitter-oldala (2022. május), <https://bit.ly/3w7XAFU>

95 Portfólió (2022. április). „Az egymilliót is meghaladó különbség a szavazatszámítás előzetes és végleges összesített adatai között”, <https://bit.ly/3ZMHhv5>

96 Criterio (2022. május). „Így gazdálkodnak az elnökjelöltek a rájuk bízott összegekkel a kampányuk során”, <https://bit.ly/3yBpRX8>

97 Cambio (2023). <https://bit.ly/3>

folytató csoport a választások előtt fegyveres támadást hirdetett, mivel »Otoniel« néven ismert vezetőjét kiadták az Egyesült Államoknak. A nyilvánosságra került felvételeken a Clan del Golfo szervezet élén Otonielt váltó drogbárók megtorlással fenyegették a kolumbiai lakosságot, ha nem Gustavo Petro-ra voksolnak.⁹⁸

- Az elnökválasztás első fordulóját követően olyan információk láttak napvilágot, amelyek megkérdőjelezik a választások eredményét, mivel a Pacto Histórico az ellenfelek lejáratása érdekében az ún. piszkos háború – sok esetben büntetendő cselekmények formájában megnyilvánuló – intézményéhez folyamodott, mellyel jogszerűtlenül befolyásolta a választópolgárok véleményét.
- 2021. június 8-án a Semana folyóirat egy sok órányi videófelvételhez jutott hozzá, amelyen a Pacto Histórico belső vitái láthatóak. Ez a hírhedt, ún. Proceso 8.000 (8.000 eljárást megalapozó kábítószer-botrány) óta az ország legjelentősebb politikai tartalmú ki-

szivárogtatásának minősült. A Semana újságírói lesújtó tényekről szereztek tudomást. A Petro politikai, digitális és kommunikációs stratégiai bizottságának hosszú üléseiről készült felvételeken látható, hogy minden olyan tervet felvázoltak, amelyek az adott hónapok történéseivel egybeesnek. Több ilyen megbeszélésen is részt vett az elnökjelölt és néhány bizalmi embere, mint például Roy Barreras, Clara López és Armando Benedetti.⁹⁹

- A „Petro-videóknak” nevezett megbeszélésekről készült felvételek egyikén Roy Barreras, a Petro kampányát milliós összeggel támogató Supergiros pénzadományáról szólva elmondja, hogy azt szándékosan nem terjesztették a Nemzeti Választási Tanács elé. A Supergiros országszerte több mint tízezer kirendeltséggel/irodával/székhellyel/antennával rendelkezik.¹⁰⁰
- A Roy Barreras-féle felvételek megerősítették, ami nyílt titokként terjedt: felfegyverzett csoportok győzték meg a közösségeket

98 RCN Rádío (2022. május). „Az »Otoniel« örököse részéről Petro javára tanúsított lehetséges választási kényszerre hívják fel a figyelmet”, <https://bit.ly/3yBEsSq>

99 Semana (2022. június). „A »Petro-videók«: A Kolumbiát megrázó súlyos politikai botrány mögött meghúzódó ismeretlen történet”, <https://bit.ly/3xpx-DAT>

100 Daniel Pacheco (2022. június). „Piszkos háború, csalás, pénz és kiadatás: kulcs a »Petro-videókhoz«.” La Silla Vacía, <https://bit.ly/3QiqE5o>

(fegyverrel a kezükben) arról, hogy Gustavo Petróra szavazzanak. Azokon a településeken, ahol ezek a fegyveres csoportok nagyobb létszámban fordultak elő, Petro 90 százalék feletti arányban győzött.¹⁰¹

- 2023. január 4-én kiderült, hogy a Matt Taibbi amerikai professzor és újságíró által felfedezett, titkosított Twitter-fájlok szerint Gustavo Petro elnökválasztási kampánya ezen a közösségi hálózaton keresztül kapott volna támogatást Oroszországtól, hamis fiókokkal, hashtagekkel, akciókkal és megemlékésekkel, hogy megerősítse a Pacto Histórico akkori jelöltjének a pozícióját.
- A Diario napilap az alábbiakat közölte: „A Twitteren nem valódi, összehangolt viselkedésként is leírható, robotszerű tevékenységre utaló nyomokra bukkantunk. Ezenfelül az általunk végzett elemzés nyomán nem csupán arra derült fény, hogy a felhasználói fiókok egy, a Petro jelöltségét támogató kolumbiai befolyási hálózathoz kapcsolódtak, hanem több, kulcsfontosságú influenszer/

robot-fiókhöz is 2021. október 14-e és 2021. november 15-e között.”¹⁰²

- E sorok írása közben került nyilvánosságra Daysuris del Carmen Vásquez tanúvallomása, aki a kolumbiai elnök idősebbik fiának, Nicolás Petrónak volt a felesége. A vallomás szerint Samuel Santander Lopesierra kábítószer-kereskedő, gúnynevén a „Marlboro Man”, és Gabriel Hilsaca, a kétes vállalkozásairól ismert üzletember, aki Alfonso Hilsacának, gúnynevén „a Török”-nek, gyilkossággal és bűnpártolással vádolt fia; jelentős összegekkel támogatta Gustavo Petro elnökválasztási kampányát. Vásquez meggyőződése, hogy maga Nicolás Petro is jelentős pénzügyi forrásokhoz jutott hozzá az egyik nagy építési vállalkozótól a kampányra és a jövőbeli elnöktől majdan érkező szíves-ségeért cserébe.¹⁰³
- Juan Fernando Petro, az elnök bátyja a jelentések szerint korrupciós ügyekbe keveredett, miután jogi előnyöket kínált bebörtönzött

101 Daniela Mercado Mendoza Twitter-oldala (2022. június), <https://bit.ly/3aWdLOv>

102 Infobae (2023. január). „A nyilvánosságra hozott adatok alapján Oroszország támogatta Gustavo Petro elnökválasztási kampányát a Twitteren”, <https://bit.ly/3XiPGEQ>

103 Semana folyóirat, 2125. szám, 2023. március

kábítószer-kereskedőknek az ún. Paz Total [Teljes Béke] keretében (mely Gustavo Petro kormánya politikájának központi elemét képezi), feltételezhetően a fivére kampánycéljait szolgáló vaskos pénzkötegekért cserébe. Ez az ügy a „Picota-paktum” elnevezést kapta, a kábítószer-kereskedők fogvatartási helyéül szolgáló börtön nevére utalva.¹⁰⁴

Ami Alexander Vegát, a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal vezetőjét illeti, két hónappal a parlamenti választásokat követően, 2022 májusában a nemzeti ügyészség nyomozást indított el ellene az általa vezetett intézmény és a spanyol – a Hivatal által használt szoftvert biztosító – Indra cég között megkötött szerződések ügyében.¹⁰⁵

Az tény, hogy 2022. január 11-én a kolumbiai médiák arról számoltak be, hogy Vega szimplán rábólintott az Indrával megkötendő 27 milliárd peso (6.750.000 amerikai dollár) értékű szerződésre, amelyben a cég vállalta a szavazatszámolás elvégzését a parlamenti és az elnökválasztásokon.

És ha ez még nem volna elég, a Hivatalon belül a szoftverrel kapcsolatos szerződéskötést technikai és jogi szempontból az az Alejandro Campo Valero felügyelné, aki 2016–2017-ben a spanyol cég kolumbiai leányvállalata, az Indra Colombia alkalmazásában állt.¹⁰⁶

Andrés Pastrana egykori elnök többek között ezen okok miatt küldött nyílt levelet Kolumbia akkori államfőjének, Iván Duquének címezve, amelyben a következőket írta: „A kolumbiai képviselőválasztásokon olyan tényre derült fény, amely befolyással volt az elnökválasztási kampányra és megkérdőjelezte a demokratikus rendszerünket: hirtelen egymilliót is meghaladó számban bukkantak fel fantomszavazatok, amelyek elsöprő többséget biztosítanak egyetlen csoport, a Pacto Histórico javára.”

A levél végén Pastrana hozzáteszi: „Kolumbia és a világ előtt is tisztázni szükséges a választási eljárásért felelős tisztviselőknek, a Hivatal vezetőjének – mely hivatal nem jelent garanciát a választások tisztaságára –, illetve Petro elnökjelöltnek az Indrával fennálló kapcsolatát. Még ma, ennek indoka egyértelmű. Az államcsíny elkezdődött, elnök úr. Kolumbia érdekében tegye ezt meg nem történtté.”¹⁰⁷

¹⁰⁴ www.semana.com, Juan Fernando Petro keményen beolvas fivérének

¹⁰⁵ Infobae (2022. május). „Az Ügyészség előzetes nyomozást rendelt el Alexander Vega, a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal vezetője ellen”, <https://bit.ly/3CXWdMV>

¹⁰⁶ NTN24 (2022. január). „Célkeresztben a Nemzeti Anyakönyvi Hivatal a nem hitelesített választási szoftverre vonatkozó szerződés miatt”, <https://bit.ly/3GWfgIW>

¹⁰⁷ Andrés Pastrana Twitter-oldala (2022. május), <https://bit.ly/3QKA7TX>

Hónapokkal a megkérdőjelezett választásokat követően – és amikor Gustavo Petrót már elnökké választották – Catherine Juvinao, az Alianza Verde (Zöld Szövetség) parlamenti képviselője nyilvánosan bírálta az Alexander Vega megválasztására irányuló folyamatban előforduló súlyos szabálytalanságokat.

A képviselő két olyan cégre is hivatkozott, amelyek igazolták Vega állítólagos tapasztalatait. „Egyikük, a Comercializadora Vega e hijos (Vega és Fiai Kereskedelmi Társaság), míg másikuk a Grupo Jurídico y Empresarial Martínez Vega y Asociados (Martínez Vega és tsa Jogi és Gazdasági Társulás). Mindkettő Alexander Vega apjának a tulajdonában álló vállalkozás... Az úrfi »Otoniel«, feltehetőleg valótlanosságokat közölt a szakmai tapasztalatával kapcsolatban” – foglalta össze a zöldpárti képviselő.¹⁰⁸

Juvinao ezzel zárta a felszólalását: „Amennyiben Alexander Vega valóban nem rendelkezik az említett tapasztalatokkal, már érthető, ami idén történt: a 2022-es parlamenti választásokon... Csupán egy politikai mozgalmat, a Pacto Histórico-t tömték ki egymillió szavazattal, ez 4-5 parlamenti széket jelent. A többi párt számtalan panaszt tett, amelyekre soha nem érkezett válasz.”

A választási hatóságokba vetett bizalom alapvető jelentőségű annak érdekében, hogy a voksolás megfelelően az Amerika-közi Demokratikus Charta 3. cikkelyében megfogalmazott követelményeknek. A fent jelzett tényekre való tekintettel aggodalomra ad okot, hogy nem történtek korrekciós intézkedések a 2023. októberi helyhatósági választásokkal kapcsolatban. Mindenekelőtt figyelembe kell venni, hogy egy gyanús választási folyamat egy beláthatatlan következményekkel járó konfliktushoz vezethet.

¹⁰⁸ Semana (2022. december). „Alexander Vega hivatalvezető családi cégei igazoltak számára szakmai tapasztalatot a pozíció betöltéséhez»: Catherine Juvinao botrányos bejelentése”, <https://bit.ly/3kmZcln>

15. fejezet

MEXIKÓ 2022: LÓPEZ OBRADOR A SZABÁ- LYOK MEGVÁLTOZTATÁSÁRA TÖREKSZIK

Első pillantásra úgy tűnhet, hogy Mexikó elnöke, Andrés Manuel López Obrador Nicolás Maduróhoz vagy Daniel Ortegához hasonlóan nem tartozik a Sao Paulo Fórum szélsőséges tagjai közé, mindez azonban azért van így, mert az országa belső viszonyai nem teszik lehetővé, hogy a radikalizálódás irányába haladjon, legalábbis a jelen pillanatban nem.

Az idő múlásával azonban a mexikói kormány a kubai, a nicaraguai vagy a venezuelai diktatúrához hasonlatos önkényuralmi formát ölthet. Ennek bizonyítékául szolgál az, hogy a választási intézmények kisajátításával Obrador már megtette az első lépést a *XXI. Század Legnagyobb Csalásának* megvalósítása felé.

A Washington Post 2022. november 28-án megjelent vezércikkében kiemeli, hogy „egyre több mexikói gyanakszik arra, hogy López Obrador pártja dominanciájának fenntartására törekszik még a 2024-ben lejáró mandátumát követő időszakban is, ezzel az Intézményes Forradalmi Párt (Partido Revolucionario Institucional) égisze alatt a XX. században megvalósított tekintélyelvű rendszer példáját követi.”¹⁰⁹ Hozzá kell tenni, hogy ezzel másolja azt is, amit Hugo Chávez Venezuelában elkövetett.

2022. április 28-án Andrés Manuel López Obrador egy olyan választási reformtervezetet terjesztett a Képviselőház elé, amely ellenőrzési jogot biztosítana az államelnöknek a választási szerv felett, s így visszaszorítaná az ellenzéket. Mindez az évtizedek alatt felépített hiteles demokratikus rendszert kezdené ki, miután már sikerült felülkerekedni az Intézményes Forradalmi Párt által elkövetett múltbeli csalásokon.

A reform egy új intézményt hozna létre, amely az ellenzék állítása szerint kötődne a kormányhoz, és az elveszítené a jelenlegi függetlenségét. A tervezet emellett megszüntetne 200 képviselőházi és 32 szenátori székét, csökkentené a politikai pártok finanszírozását, és a kormány által a – választások során meghatározott követelmények szerint – módosítaná a „választási propaganda” fogalmát.

¹⁰⁹ Washington Post (2022. november). „Mexikónak meg kell fékeznie Obrador legújabb antidemokratikus manőverét”, <https://wapo.st/3D1r1fW>

Ha az Obrador által javasolt változtatásokat elfogadják, akkor az utcára kerül a Nemzeti Választási Intézet (Instituto Nacional Electoral) szakmai struktúrájában dolgozó tisztviselők 84 százaléka. Csaknem minden tagját elbocsátanák. Közel kétezer, a központi irodákban dolgozó köztisztviselőt is az utcára tennének. Mindezt a takarékoskodás szlogenjével indokolva.¹¹⁰

A Diálogo Político nevű portál arra emlékeztet, hogy: „Az utóbbi évtizedekben egyetlen választási reform sem a kormányoldaltól érkezett, ugyanis egyértelmű, hogy a hatalmon lévők igyekeznek olyan szabályokat bevezetni, amelyek hatalmon maradásukat segítik elő. Ez olyannyira magától értetődő, hogy maga López Obrador is azt nyilatkozta: ha az általa javasolt reformtervezet nem válsul meg, fennáll a veszélye annak, hogy pártja elveszíti a 2024-es választásokat.”¹¹¹

A mexikói nép válasza nem sokat váratott magára. Az Infobae internetes portál 2022. november 13-án közzétett beszámolója szerint százezrek vonultak utcára az ország 25 városában a választási rendszer védelmében.¹¹²

¹¹⁰ Mauricio Merino (2022. december). „Obrador választási reformja veszélyt jelent a mexikói demokráciára”. Washington Post, <https://wapo.st/3H-hWQU3>

¹¹¹ Julio López (2022. december). Diálogo Político. „Amikor választásokra kerül sor. López Obrador reformjának krónikája”. Diálogo Político, <https://bit.ly/3XqZSLl>

¹¹² Infobae (2022. november). „Országszerte mexikóiak százezrei vonultak utcára a választási rendszer védelmében”, <https://bit.ly/3D1L9hL>

Michoacán állam volt kormányzója, Silvano Aureoles – aki részt vett a Mexikóvárosban szervezett demonstrációban – úgy nyilatkozott az Infobaenak, hogy López Obrador „irányítása alá akarja vonni a demokrácia zálogát jelentő intézményeket, mely kezdeményezésével visszatérne az a korszak, amelyben a kormány szervezte meg a választásokat és jelentette be, hogy ki nyert és ki nem.”¹¹³

Obrador választási reformjai elleni tiltakozásul egy második demonstrációra is sor került 2023. március 26-án. Az NTN24 tudósítása szerint nem csupán Mexikóvárosban került sor tömeges tüntetésre, hanem minden államban, még azokban is, amelyek kormányzója a hatalmon lévő kormánypárthoz tartozik.¹¹⁴

A Velencei Bizottság, mely az Európa Tanács alkotmányos kérdésekkel megbízott tanácsadó szerveként működik, magának a mexikói Nemzeti Választási Intézetnek a kérelmére nyilvánított véleményét: „Egy általánosságban jól működő és több választási cikluson át is az érintett felek bizalmát élvező és éveken át demokratikusan fejlődő rendszer módosítása elkerülhetetlenül azt a kockázatot hordozza magában, hogy ez a bizalom megrendül”.

A Bizottság hangsúlyozta, hogy a javasolt alkotmányos reformok „nem nyújtanak megfelelő garanciát” sem a jelenlegi Nemzeti Választási Intézet helyébe lépő Nemzeti Választási és Konzultációs Intézet (Instituto Nacional de Elecciones y Consultas), sem a Választási Bíróság bíráinak „függetlenségére és pártatlanságára”.¹¹⁵

A mexikói népnek és a Nyugat demokratikus intézményeinek is jó oka van kétségeket megfogalmazni Obradornak a választási rendszer reformjára vonatkozó szándékait illetően, figyelembe véve, hogy a mexikói elnök nyíltan a védelmébe vette a Bolíviában történt választási csalást, az argentinai korrupciós botrányt és a Peruban bekövetkezett puccsokat is.

Amikor 2019-ben Evo Morales választási csalást követett el, Obrador nem csupán repülőgépet küldött érte és politikai menedékjogot biztosított a számára, hanem a nyilvánosság előtt kijelentette: „Jól figyeljenek, hangozzék el messzire is: Evo nem csupán a fivérünk, aki méltósággal képviseli Bolívia többségében őslakosokból álló népét, de államcsíny áldozatául is esett.”¹¹⁶

Amikor a bíróság 2022 decemberében az államkaszából való sikkasztásért elítélte Cristina Fernández de

¹¹³ Joel Cano (2022. november). „Súlyos dolog, ha elveszítjük azt a lehetőséget, hogy magunk válasszuk meg hatóságainkat»: ilyen volt a választási reform elleni demonstráció”. Infobae, <https://bit.ly/3wfNPEP>

¹¹⁴ NTN24 (2023. február). „Tömegek vonultak az utcára Mexikóban Obrador választási reformjának elutasítását követelve”, <https://youtu.be/v8qdy5y-wGZM>

¹¹⁵ Forbes (2022. október). „Az Európa Tanács szerint Obrador választási reformja nem nyújt garanciát”, <https://bit.ly/3J0w04c>

¹¹⁶ Milenio (2019. december). „Nem a militarizmusra: Obrador az Evonak nyújtott menedékjogról: »Államcsíny áldozatává vált« – mondja”, <https://bit.ly/3weFUaX>

Kirchnert, Obrador az alábbiakat írta a Twitter-oldalán: „Legmélyebb szolidaritásomról biztosítom Argentína alelnökét, Cristina Fernández. Nincs kétségem afelől, hogy a konzervatívok politikai bosszújával és antidemokratikus gáztettével állunk szemben.”¹¹⁷

Ugyanebben a hónapban Pedro Castillo elnök elmozdítása kapcsán, aki megkísérelte feloszlatni a Kongresszust, Obrador kijelentette, hogy a perui államfő puccs áldozatává vált, majd így zúgolódott: „A perui vezetők, akár csak a mexikói és más országok konzervatívjai kiakasztók, rasszisták és rendkívül korruptak, mert ott feszülnek közöttük a Peruban és a Mexikóban is uralkodó gazdasági érdekek, ők alkotják az elitet, az országok oligarchiáját, nem csupán az amerikai kontinensen, hanem az egész világon, és megszokták, hogy a kedvükre fosztogassanak és raboljanak.”¹¹⁸

Ugyanezen elvek mentén Obrador kész lenne csalást elkövetni és államcsínyt szervezni Mexikóban, az oligarchák állítólagos letörése érdekében. Az Egyesült Államok közelsége mint akadályozó tényező miatt korábban képtelenségnek minősülő forgatókönyv megvalósítására most valós esélyek mutatkoznak, tekintettel a Joe Biden kormányában egyre nagyobb hatalomra szert tevő Progresszív Internacionálé befolyására.

¹¹⁷ Andrés Manuel López Obrador Twitter-oldala (2022. december), <https://bit.ly/3ZJE1k9>

¹¹⁸ Dalila Escobar (2022. december). „Castillo elmozdítása és az új kormány felállítása Peruban a konzervatisták műve: Obrador”. *Proceso*, <https://bit.ly/3XJ1vDX>

16. fejezet

A PROGRESSZÍV INTERNACIONÁLÉ SZEREPE

Amint azt e könyv lapjain már említettük, a *XXI. Század Legnagyobb Csalása* a Sao Paulo Fórum, a Puebla Csoport és a Progresszív Internacionálé meghatározó nemzetközi gépezetét foglalja magában. Ezek együtt egy olyan triót alkotnak, amely folyamatosan beavatkozik a nemzeteink belügyeibe azért, hogy rámutasson a szélsőbalos jelöltek nemzetközi támogatottságára, miközben a tagjai a valóságban ugyanahhoz a maffiához tartoznak.

A Progresszív Internacionálét¹¹⁹ az észak-amerikai demokrata szenátorról, Bernie Sandersről elnevezett

¹¹⁹ A Progresszív Internacionálé honlapja, <https://progressive.international/about/es>

Sanders Intézet¹²⁰ és a Demokrácia Európában 2025 Mozgalom (DIEM25) alapította 2018 decemberében¹²¹. A Sao Paulo Fórumtól eltérően, amely Latin-Amerikában fejt ki a tevékenységét, és a Puebla Csoporttól eltérően, amelynek a működési területe ezen túlmenően még Spanyolország és Portugália is, a Progresszív Internacionálé mind az öt kontinensen jelen van, a hatóköre ezáltal sokkal szélesebb.

A Progresszív Internacionálé Igazgatótanácsának tagjai között megtaláljuk a Sao Paulo Fórum és/vagy a Puebla Csoport közismert vezetőit, többek között Gustavo Petrót (Kolumbia elnökét), Rafael Correát (Ecuador korábbi elnökét), Álvaro García Linerát (Bolívia korábbi alelnökét) és Baltasar Garzont (egykori spanyol bírót).¹²²

Tekintve, hogy Bernie Sanders az Egyesült Államokban jelenleg kormányon lévő párt tagja, a Progresszív Internacionálé a Sao Paulo Fórumnak és a Puebla Csoportnak közvetlen kommunikációs csatornát biztosít az észak-amerikai állam külügyminisztériumához és máshoz a Fehér Házhhoz is.

A Progresszív Internacionálé a saját honlapján ismerte el, hogy a 2019-es bolíviai választásoktól kezdődően egy ún. „választási megfigyelőközpontot” állított fel a liberális értékrend támogatására. A közlemény így szól:

„A 2019 novemberében Evo Morales és a Mozgalom a Szocializmusért elleni erőszakos puccs megszervezésében bűnösnek talált Luis Almagro vezetésével az Amerikai Államok Szervezete veszélyezteti a választási folyamatot mindegyik országban, ahol jelen van... Bolíviában, Ecuadorban és most Peruban, ezért a Progresszív Internacionálé egy alternatív választási megfigyelőközpontot hozott létre, hogy szembeszálljon az Amerikai Államok Szervezetével, és megóvja a demokratikus folyamat sérthetetlenségét a reakció elszánt erőivel és a Birodalom fennhatóságával szemben.”¹²³

A perui választások kapcsán a Progresszív Internacionálé nem titkolta a céljait: „A perui nép választásokra készül, és arra, hogy a hazája történelmében egy új fejezetet nyisson. A vidéki területek gazdaszervezeteitől a városi diákmozgalmakig a peruiak az utcára vonulva demonstrálnak, hogy a szomszédos Chilében történelemből merítve egy új perui alkotmánnyal temessék el a Fujimori-diktatúra örökségét.”¹²⁴

¹²⁰ A Sanders Intézet honlapja, <https://sandersinstitute.org/>

¹²¹ A DIEM25 honlapja, <https://diem25.org/en/>

¹²² A Progresszív Internacionálé Igazgatótanácsa, <https://progressive.international/council>

¹²³ Progresszív Internacionálé (2021. május). „A Progresszív Internacionálé mozgósítja Perut”, <https://bit.ly/3J5c1Bt>

¹²⁴ Ibid.

A beavatkozás annyira egyértelmű volt, hogy a perui Nemzeti Választási Bizottság (Jurado Nacional de Elecciones de Perú) megtiltotta a Progresszív Internacionálé megfigyelői delegációja számára a regisztrációt a választások második fordulójára.¹²⁵

Érdemes felidézni a 12. fejezetben olvasottakat arról, hogy a La Abeja perui portál szerint a Progresszív Internacionálé nyomást gyakorolt az Egyesült Államok Külügyminisztériumára és az Európai Unió főmegbízottjára, Josep Borrellre, hogy adjanak ki egy olyan nyilatkozatot, amelynek célja az elnökválasztás második fordulójában történt csalás bizonyítékainak elkendőzése.¹²⁶

A 2021-es hondurasi választások során a Progresszív Internacionálé választási megfigyelő missziót küldött az országba, amely nyíltan a Sao Paulo Fórum jelöltje, Xiomara Castro mellett foglalt állást, aki a volt elnök, Manuel Zelaya felesége. Honlapján a Progresszív Internacionálé azzal fenyegetőzött, hogy Honduras erőszakba fullad, ha a megmérettetésből nem az általa támogatott jelölt kerül ki győztesen.¹²⁷

¹²⁵ Radio La Calle (2021. május). „Peru kizárja a Progresszív Internacionálé jelöltjeit”, <https://bit.ly/3ZQjVV8>

¹²⁶ Claudio Ramírez (2021. június). „A Progresszív Internacionálé nyomást gyakorolt az Egyesült Államokra és az Európai Unióra, hogy ne hozzák nyilvánosságra a perui választásokon történt csalást”. La Abeja, <https://bit.ly/3xEHR14>

¹²⁷ Progresszív Internacionálé (2021. november). „A világ Hondurasra figyel”, <https://bit.ly/3XtIPs4>

Kolumbiában panaszt emeltek a Progresszív Internacionálé ellen az ország belügyeibe való beavatkozása miatt. 2022. április 11-én a Nemzeti Választási Tanács nyilvánosan korholta a Progresszív Internacionálé küldöttségét, amely megfigyelőként vett részt a korábbi parlamenti választásokon. A nyilvánosság előtt tett figyelmeztetésében a Nemzeti Választási Tanács jelezte, hogy a Progresszív Internacionálé megsértette a „semlegesség, pártatlanság és be nem avatkozás” elvét, amely a választási megfigyelő missziókkal szemben támasztott követelmény, miután jogellenesen véleményt nyilvánított az ország belügyeit illetően, és állást foglalt a Pacto Histórico jelöltjei mellett.¹²⁸ Az igazság az, hogy a Progresszív Internacionálé nem rejtette véka alá, hogy kit támogat. A honlapján ezt közölte:

„Csupán két, egymástól gyökeresen eltérő hagyományt és politikai szövetségeket képviselő jelölt maradt az elnöki mandátumért folyó versenyben Kolumbiában... Az első jelölt Gustavo Petro, a Progresszív Internacionálé jelöltje, Bogota korábbi polgármestere és hivatalban lévő szenátor Kolumbiában...,

¹²⁸ Nitu Pérez Osuna (2022. április). „A Kolumbiai Választási Tanács a választásokba történt beavatkozásra hivatkozással panaszt tett a Progresszív Internacionálé ellen”. La Gaceta de la Iberosfera, <https://bit.ly/3Yhnfqh>

aki a demokratikus átalakulásért folytatott, éveken át tartó küzdelmet és a tárgyalások során a résztvevő liberális erőkől kialakult széles frontot (képviseli). A második Rodolfo Hernández, Bucaramanga korábbi, következetlen és fölényeskedő polgármestere.¹²⁹

A Progresszív Internacionálé Chilében két alkalommal avatkozott be kirívó módon az ország belügyeibe: először 2021-ben az akkori jelölt, Gabriel Boric támogatása, és egyúttal a másik jelölt, José Antonio Kast rágalmozás miatti kizáratása érdekében.¹³⁰ Másodszor pedig a „Támogatom” opció patronálása érdekében a 2022 szeptemberében megrendezett alkotmányos népszavazás során. A chilei El Mostrador internetes portál a következőképpen tudósított:

„Kétszáz nemzetközi politikai vezető írt alá támogató javaslatot a szeptember 4-én szavazásra kerülő, közelgő alkotmánytervezettel kapcsolatban.” A Progresszív Internacionálé által koordinált levél aláírói gratulálnak

az Alkotmányozó Gyűlésnek az általa elvégzett munkához és hozzáteszik, hogy az előterjesztett javaslat, amennyiben elfogadják, „az országot az egyenlőségi demokrácia stabil alapjára helyezi, és erre ösztönzi a világ minden népét”. A tervezetet támogató okok felsorolását követően hozzáteszik, hogy „a chilei nép az utcákon, és az urnáknál egyaránt tanúbizonyságot tett a bátorságáról, hogy újjáépítse és átalakítsa a társadalmát. Az új Alkotmány tervezete egy jövőbelátó dokumentum, amely meghatározza az átalakulás következő fejezetének irányát, mi pedig üdvözöljük ezt a történelmi sikert.”¹³¹

A brazil választásokkal kapcsolatban a Progresszív Internacionálé megismételte a két opciót tartalmazó forgatókönyvét: egy jót – a baloldalt – és egy rosszat – a jobboldalt –, és nyíltan Lula da Silva mellett kampányolt. „Október 30-án Brazíliában a közelmúlt történelmének legfontosabb elnökválasztását tartják. A választás egyértelmű: remény vagy félelem, befogadás vagy

129 Progresszív Internacionálé (2022. június). „Kolumbiában az életért küzdünk”, <https://bit.ly/3wjcaJX>

130 Progresszív Internacionálé (2021. november). „Mozgósítjuk Chilét, ez az oka”, <https://bit.ly/3D41qmA>

131 El Mostrador (2022. augusztus). „Noam Chomsky, Silvia Federici és a világ számos elismert vezető személyisége üzenetükben – »levél Chilének« – támogatásukról biztosították az alkotmánytervezetet”, <https://bit.ly/3ZQx-Fzm>

megfélemlítés, szolidaritás vagy éhezés” – számol be a Progresszív Internacionálé jelentése. A továbbiakban Bolsonaro elnököt támadja:

„Jair Bolsonaro csupán egyetlen választási ciklus alatt is nyomot hagyott maga után Brazíliában. Elnökségének időszakát gazdasági hanyatlás, erőszakos és szélsőséges fenyegetések és növekvő egyenlőtlenség jellemzi. Bolsonaro kiárúsította az országot a legjobb ajánlatot tevőnek, mindent magánkézbe adott, amit csak lehetett. Az amazóniai őserdő és a Pantanal bioszféra-rezervátum lángokban áll, amelyeket a kormány táplál. Az alkalmazottak jogait támadás érte. Maga az elnök szítja a rasszista és nőgyűlölő indulatokat, egymás ellen uszítva a brazil lakosságot. Az éhezés, amely már szinte teljesen megszűnt, most ismét dolgozó családok millióit sújtja. Bolsonaro valójában olyannyira szándékosan megvetésével sújtja a saját népe életét, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság (Corte Penal Internacional) »emberiesség elleni bűncselekmény elkövetésével vádolja«.”¹³²

¹³² Progresszív Internacionálé (2022. október). „Kenyeret és rózsát Brazíliának”, <https://bit.ly/3krJADr>

Brazíliában a liberálisok arcátlansága már olyan méreteket öltött, hogy a Puebla Csoport – a Progresszív Internacionálé szövetségese – 2022. március 29-30-án egy kétnapos ülést tartott a Rio de Janeiro-i Állami Egyetemen, amelynek nem titkolt célja Lula jelöltségének támogatása volt. Ezen az eseményen részt vett többek között Spanyolország munkaügyi minisztere, Yolanda Díaz, a korábbi spanyol miniszterelnök, José Luis Rodríguez Zapatero, Kolumbia volt elnöke, Ernesto Samper és a spanyol Pablo Iglesias korábbi kabinetfőnöke, Pablo Gentili is.¹³³

A Puebla Csoport üzenetet tett közzé a honlapján „Lula da Silva játszotta a főszerepet a Puebla Csoport által Rio de Janeiróban megszervezett és jelentős részvétel mellett zajló tudományos tanácskozás zárónapján” címmel. A beszámolót olvasva és a videókat látva egyértelművé válik, hogy szó sincs „tudományos tanácskozásról”, sokkal inkább egy választási kampányeseménnyel állunk szemben.¹³⁴

Az olvasó bizonyosan felteszi magának a kérdést, hogy miként lehetséges, hogy egy olyan szélsőséges szervezet, mint a Progresszív Internacionálé – amely

¹³³ Foro Madrid (2022. március). „A Foro Madrid bírálja, hogy a Puebla Csoport támogatja Lula da Silva jelöltségét”, <https://bit.ly/3lhv0b4>

¹³⁴ Puebla Csoport (április 22.). „Lula da Silva játszotta a főszerepet a Puebla Csoport által Rio de Janeiróban megszervezett és jelentős részvétel mellett zajló tudományos tanácskozás zárónapján”, <https://bit.ly/3HZada0>

választási csalásokat és totalitárius rezsimeket támogat Latin-Amerikában – uralja az észak-amerikai kabinet pártjának egyik szárnyát? A magyarázat a marxista kultúrharcnak az Egyesült Államokra gyakorolt hatásában rejlik.

17. fejezet

A XXI. SZÁZAD LEGNAGYOBB CSALÁSA ÉS A KULTÚRHARC

Zűrzavarban és az erkölcsi züllés időszakában könnyebben elkövethető a XXI. Század Legnagyobb Csalása. Azok a választópolgárok, akik a rájuk zúdított eszmék terhe alatt képtelenek a jó és a rossz között különbséget tenni, hajlamosabbak puccsistákra, egykori terroristákra, korrupt politikusokra, a kokatermesztők vezetőjére, egykori kábítószerfüggőkre és tudatlanokra szavazni, még akkor is, ha tudják, hogy kikkel állnak szemben.

A baloldal a bizalomra épülő pszichológiai manipuláció eszközével él a nyugati keresztény civilizáció értékeinek és alapelveinek lerombolására, szándékosan népszerűsítve a család intézményének lebontását, a relativizmust, a materializmust, a kábítószer-fogyasztást, az abortuszt, az öslakosok követeléseit támogató mozgalmakat, a radikális környezetvédelmet és a genderideológiát. Ennek a témának szentelem „A Sao Paulo Fórum kulturális há-

borúja" című könyvem, amely több nyelven is kapható az Amazonon.¹³⁵

A kulturális háború szorosan kapcsolódik a gyűlöletkeltéshez, amelynek célja, hogy társadalmi mellőzöttséget váltson ki, miközben azt állítja, hogy a gazdagok és a politikusok, vagyis a rendszer az okai a szegénységnek, és ezt bármi áron meg kell változtatni. Azt azonban elfelejtik elmondani, hogy a javasolt változtatás végül sokkal rosszabb helyzetet idéz elő – amint azt Venezuela esete is bizonyítja.

A Sao Paulo Fórum jelöltjei mindig kikerülnek az állampolgárokat sújtó, valós problémák megvitatását, mint például a foglalkoztatást, a táplálkozást, az egészséget, a lakhatást, az oktatás vagy a szolgáltatások kérdését, mivel elképzelésük sincs róla, hogy miként is lehetne ezeket megoldani. Folyamatosan csak azt ismételik, hogy „minden rossz”, hogy ezzel egy általános elégedetlenséget váltsanak ki az emberekből.

Ezzel szemben a politikai vitákba olyan ideológiai kérdéseket vezetnek be, amelyeknek semmi közük a népeink igényeihez. Ilyen többek között az abortusz, a kábítószeresek legalizálása, a klímaváltozás, az öslakosok állítólagos megóvása, a homoszexuálisok jogai, a nem-változtatás, az újfajta családmódok kialakítása. Vagyis

az úgynevezett progresszizmusához kapcsolódó témák, amelyek semmivel sem járulnak hozzá az emberiség fejlődéséhez.

Gustavo Petro elnök tökéletesen tisztában van azzal, hogy a neomarxizmus győzelmi esélyei a progresszizmusnak való alárendeltségétől függenek. A brazil Folha de Sao Paulo című napilapban 2023 januárjában nyilvánosságra hozott egyik interjújában Petro kijelentette: „Ha megismételjük (a baloldal által az 1990-es évek végén és a 2000-es évek elején elkövetett hibákat), annak látványos bukás lesz az eredménye. Új programot kell kialakítanunk, amelynek Amazónia lesz a tengelyében: a tudáson és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésén alapuló agrárreformokra van szükség. Tehát egy olyan haladó szellemű diskurzust kell folytatnunk, amely akár egyetemessé is válhat, kiutat jelenthet Latin-Amerika számára arra, hogy az elmaradottságát behozza, és amely minket a progresszizmus világítótornyává tesz.”¹³⁶

A progresszizmusnak való behódolás a Sao Paulo Fórum résztvevői számára egy további előnnyel is jár: politikailag összeköti őket olyan hatalmas globalista erőkkel, amelyek velük azonos eszméket támogatnak. Ilyenek

¹³⁵ Alejandro Peña Esclusa (2021). „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja.” Elérhető az Amazonon <https://amzn.to/3RQqFPx>

¹³⁶ Silvina Colombo (2023. január). „Gustavo Petro: »Ha megismételjük az első ola rosa (baloldali, szociáldemokrata fordulat, a ford.) receptjét, látványos bukás lesz az eredmény«”. Medium, <https://bit.ly/3kz9eWO> „Államcsíny áldozatává vált”

például az abortusz mellett kiálló Planned Parenthood Federation of America¹³⁷ (Amerikai Felelős Szülők Szövetsége) nevű szervezet, a World Wildlife Fund¹³⁸ környezetvédelmi egyesület és a milliárdos George Soros Open Society nevű alapítványa¹³⁹.

Nem véletlen, hogy a PanAm Post „Soros 16 millió dollárral támogatja Petro »progresszista« terveit” címmel közölt egy beszámolót, amelyben kiemelte Pedro Abramovaynak, az Open Society Foundations Latin-Amerikáért és a Karib-térségért felelős ügyvezető igazgatójának azokat a kijelentéseit, melyek a „helyi kormányok és a nemzeti kormány éghajlati igazságossággal, nemek közötti egyenlőséggel, biztonsággal, emberölések számának csökkentésével, demokráciával és kábítószerrel kapcsolatos fellépéseinek finanszírozására vonatkoztak”.¹⁴⁰

Az Open Society Alapítvány nyilvánvalóan tisztában van azzal, hogy Petro „kábitószer-ellenes politikája” éppen a drogok legalizálása és az illegális droggereskelem elleni harc végét jelenti, amint arról a kolumbiai

elnök az Egyesült Nemzetek Szervezetének legutóbbi közgyűlésén tett felszólalásában is nyilatkozott: „Innen, a megsebzett Latin-Amerikából kérem Önöket, hogy szüntessék be a kábítószer ellen folytatott abszurd háborút. A kábítószer-fogyasztás csökkentéséhez nincs szükség háborúra, arra viszont igen, hogy mindannyian egy jobb társadalom létrehozásán munkálkodjunk.”¹⁴¹

Sem Petro, sem a Sao Paulo Fórum többi tagja nem beszél a kábítószer-fogyasztás által előidézett ártalmakról, mint például az erkölcsi züllésről vagy a függőségről, ugyanis az általa elérni kívánt cél éppen a társadalom elgyengítése, hogy aztán az leigázható legyen.

Politikai programjában Gabriel Boric elnök szintén liberális ideológiákat vonultat fel, ezért a 2022. szeptember 4-én a szavazáson elbukott chilei alkotmánytervezet alkotmányos jognak tekinti az abortuszt, az eutanáziát és a genderelméletet. Az említett tervezetben szerepel a terület kisebb, őslakos nemzetekre bontása és egy pogány szemléletű környezetfelfogás is. Ez hasonló ahhoz, mint amit párttársai, Evo Morales és Andrés Manuel López Obrador is előterjesztettek.¹⁴²

137 Az Amerikai Felelős Szülők Szövetségének honlapja, <https://www.plannedparenthood.org/>

138 A World Wildlife Fund környezetvédelmi egyesület honlapja, <https://www.worldwildlife.org/>

139 Az Open Society Foundation honlapja, <https://www.opensocietyfoundations.org/>

140 PanAm Post. Soros 16 millió dollárral támogatja Petro „liberális” terveit

141 Infobae (2022. szeptember). „Kérem Önöket, hogy szüntessék be a kábítószer ellen folytatott abszurd háborút: Gustavo Petro az ENSZ Közgyűlése előtt tartott első beszéde”, <https://bit.ly/3lyvMrp>

142 Nitu Pérez Osuna YouTube csatornája (2022. augusztus). „Alejandro Peña Esclusa piacra dobja könyvét Chilében”, https://youtu.be/ICMIVRxM5_g

2021 februárjában a Puebla Csoport egy intenzív kurzust szervezett a „szexuális és reprodukzív jogok” témájában. Az esemény megnyitóján Elizabeth Gómez Alcorta argentin jogász és miniszter azt mondta, hogy „2005-ben jött létre a »zöld kendő«, amely politikai szimbólummá vált, és tömeges elterjedése hosszú időbe telt. Most a megvalósítás folyamata zajlik, szembe kell néznünk azokkal az akadályokkal, amelyekről tudtuk, hogy majd felbukkannak előttünk. Számunkra ez a pillanat egy új kezdetet jelent a latin-amerikai nők jogainak kérdésében.”¹⁴³ Mint ismeretes, a zöld kendő a terhesség-megszakításért folytatott küzdelem jelképe.¹⁴⁴

Eleonora Menicucci brazil feminista szociológus ugyanezen kurzus alkalmával így nyilatkozott: „Amikor bármely brazil államban arról kérdezték a nőket, hogy végeztek-e már terhesség-megszakítást, igennel válaszoltak, amikor azonban arról kérdezték őket, támogatják-e ennek a gyakorlatnak a legalizálását, a válaszuk nemleges volt. A kettősség oka a vallások mindennapi életben betöltött jelentőségében és a patriarchális hagyományokban keresendő. Kizárólag velünk, a társadalom érzékenyítésén az utcán dolgozó nőkkel együtt lehet

esélyünk megfordítani a jelenlegi helyzetet, mely a nők számára kegyetlen képet mutat.”¹⁴⁵

Amint az látható, a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport a civilizációnk értékeinek és alapelveinek megváltoztatására törekszik, azt állítva, hogy a magzatot az anyja hasában meggyilkolni helyes magatartás, a helytelen pedig feltételezhetően a „mindennapi életünket megkeserítő” vallás.

Az érvelés egyszerű: ha sikerül arról meggyőzni valakit, hogy védtelen magzatok meggyilkolása helyes dolog, akkor arról is meg lehet győzni, hogy puccsistákra, gerillavezérekre, korrupt személyekre és egykori kábítószerfüggőkre szavazzon.

143 Puebla Csoport (2021. február). „A Puebla Csoport VI. sikeres kurzusa kilenc ország férfi és női vezetőinek részvételével foglalkozott a szexuális és reprodukzív jogok kérdésével”, <https://bit.ly/41s2yLm>

144 Wikipedia. „Zöld kendő”, <https://bit.ly/3xQl0zt>

145 Puebla Csoport. Ibid.

18. fejezet

JOGI HADVISELÉS A CSALÁS LELEPLEZŐIVEL SZEMBEN

A Sao Paulo Fórum választási csalásainak nyilvánosságra hozatala következményekkel jár, ezek közül az első a lejáratus. Fizetett bértölnökok egész hada, a közösségi oldalakon pedig robotok állnak csatasorba és nyilvánítanak véleményt, miszerint „összeesküvés-elméletről” van szó, és „nincs bizonyíték” ezen vádak alátámasztására. A másik furcsaság ezzel kapcsolatban az, hogy az ezzel a témával kapcsolatos információk törlődnek az alkalmazásokból és az internetes portálokról.

Például amikor elkezdtem megírni ezt a könyvet, felhasználtam egy olyan interjút, melyet két évvel ezelőtt az Esdata egyik tagja ajánlott és a YouTube-on közzétett. Nos, a szerkesztés befejeztével egyesével ellenőriztem a hivatkozások között feltüntetett linkeket, és addigra az említett interjút már mindenféle magyarázat nélkül törölték. Ennek okait kutatva egy személyazonosságának

felfedésétől rettegő személy arról tájékoztatott, hogy az említett internetes hivatkozásokat „nyomásgyakorlás” hatására eltávolították.

Alfredo Weil már számos alkalommal elmagyarázta, hogy a venezuelai rezsim, mi több az ellenzékiek is a semmibe vették az Esdata által megtett, egyébként kel-lőképpen alátámasztott panaszokat, azzal érvelve, hogy ezek a kifogások elkedvetlenítik a választókat és a sza-vazástól való tartózkodást erősítik.

Az Alfredo Weillel szemben folytatott cenzúra olyany-nyra erőteljes volt, hogy egy Nitu Pérez Osuna újságíró által, a Globovisión számára készített interjút, amelyet 2012. október 21-én sugároztak volna, magyarázat nélkül egyszerűen nem adtak le. Az említett interjúban Alfredo a két héttel korábban, 2012. október 7-én megtartott elnök-választás során elkövetett csalásra utaló jeleket tárt fel, ezen a választáson Henrique Capriles Radonski elnökje-lőtt „vereséget szenvedett” Hugo Cháveztől, ez utóbbinak pár hónappal ezt követően bekövetkezett halála előtt.

2023. február 7-én a spanyol szocialisták parlamenti frakciója egy Lula da Silva elnököt támogató indítványt kívánt elfogadtatni, amelynek indoklásában „szélsőjobb-oldalinak” bélyegezték a választások eredményét meg-kérdőjelezőket. A január 8-án Brazíliavárosban történt demonstrációkról a spanyol szocialisták a következő-képp nyilatkoztak:

„Populista és szélsőjobb mozgalmak által ki-dolgozott stratégiát követnek globális szin-ten, a világ demokráciáiban egyre nagyobb teret foglalnak el: megkérdőjelezi az állami

intézmények legitimitását, miközben demok-ratikus módon és szabad választások kere-tében történt megmérettetéseken kiesnek a hatalomból.”

„Az üzenet nem változik: a választási vereség után nem fogadják el és nem ismerik el az urnáknál jogszerűen elért eredményeket, és a közösségi oldalakon keresztül meghatáro-zott konspirációs ideológiákat terjesztenek egy feltételezett választási csalásról azért, hogy kétségeket ébresszenek a demok-ratikus rendszerekkel szemben. Mindezt bizo-nyítékok nélkül.”

„A választási eredmények elutasításának ez az összehangolt stratégiája azt feltételezi, hogy a háttérben belülről ássák alá a demok-ratikus rendszert, ugyanis az üzeneteik egy része azt a célt szolgálja, hogy egy intézmé-nyi válságot idézzenek elő az államhatalmi ágak között.”¹⁴⁶

A szocialista frakció nyilvánvaló szándéka, hogy elma-rasztaljon mindennemű, Brazíliában elkövetett csalásról

¹⁴⁶ COPE (2023. február). „Parlamenti képviselők csapnak össze a spanyol demokrácia kérdésében egy Brazíliáról rendezett vitában”, <https://bit.ly/3YLwxMc>

szóló vitát, mert az vélhetően támadás a demokrácia ellen. Éppen ellenkezőleg: a kifogások alapos kivizsgálása csak megerősíti a demokráciát, mindaddig, amíg az igazság napvilágra nem kerül.

A Smartmatic cég 2021 februárjában 2,7 milliárd dollárra perelte be az észak-amerikai Fox News tévécsatornát, azzal vádolva, hogy összeesküvés-elméleteket terjeszt arról, hogy szoftvert és elektronikus szavazógépeket biztosító vállalként egy tömeges választási csalás eszköze volt. Keresetében a Smartmatic azt állította, hogy „jó hírnevét” „vitathatatlanul besározták”, és az elene felhozott légből kapott vádak hatására az ügyfelei „elkezdtek pánikba esni”¹⁴⁷. Nem lett volna kézenfekvőbb egy válasz előterjesztését kérni, és az informatikai rendszer hitelességét bizonyítani?

2022 júliusában, pár nappal az augusztus 9-ére kiírt általános választásokat megelőzően, három venezuelai állampolgárt tartóztattak le Kenyában, miután az ország hatóságai a bíróságaikban több ezer szavazókörben felhasználásra szánt választási anyagot találtak.¹⁴⁸

¹⁴⁷ France 24 (2021. február). „A választások után a Smartmatic informatikai vállalat 2,7 milliárd dollárért perli a Fox News tévétársaságot”, <https://bit.ly/3Xr3TiD>

¹⁴⁸ Norberto Paredes (2022. július). „Három venezuelai zavaros esete, akiket választási anyagok birtoklásáért tartóztattak le Kenyában alig pár héttel az ottani választások előtt”. BBC, <https://bbc.in/3RR52P3>

A PanAm Post által közzétett egyik riport szerint az egyik őrizetbe vett venezuelai állampolgár, név szerint José Gregorio Camargo bevallotta, hogy a „Smartmatic International” társaságnak dolgozik. Az anyagot feltehetően Panamában vette át, hogy aztán Nairobiban egy Abdulahi Abdi Mohamed nevű személynek adja át, azzal a kifejezett kéréssel, hogy ne menjen máshova, kizárólag az utóbbi irodájába, és ott adja át a küldeményt. A venezuelai utasok a teljes anyagot személyes poggyászként, nem pedig csomagként adták fel.¹⁴⁹ A botrányos eset után azonban más nem derült ki.

Ennek a hírnek az elolvasása után feltehetjük a kérdést, hogy a Sao Paulo Fórum vajon exportálja-e a választási csalás elkövetésére vonatkozó technikáit Afrikába, figyelembe véve, hogy mindezekon túlmenően João Lourenço angolai elnököt – a kubai, a nicaraguai és a venezuelai diktatúrák szövetségesét – választási csalás elkövetésével vádolta meg Adalberto Costa Júnior, a második helyre szorult jelölt. Costa állítása szerint a birtokába jutott szavazatszám-lálási adatok nem egyeznek meg a Nemzeti Választási Bizottság által jóváhagyott adatokkal.¹⁵⁰

¹⁴⁹ Oriana Rivas (2022. július). „Három venezuelai gyanús esete, akiket Kenyában tartóztattak le a Smartmatic anyagaival”. PanAm Post, <https://bit.ly/3HTIU2R>

¹⁵⁰ SwissInfo (2022. szeptember). „Beiktatták a választási csalással vádolt angolai elnököt”, <https://bit.ly/3KB13nU>

19. fejezet

SÜRGŐSEN LÉTRE KELL HOZNI EGY NEMZETKÖZI VÁLASZTÁSI MEGFIGYELŐKÖZPONTOT

Az előző fejezetek alapján az olvasó biztosan megértette, hogy a XXI. Század Legnagyobb Csalása sokkal több a szavazatok egyszerű ellopásánál. Ez egy olyan átfogó rendszer, amelyben főszerepet játszik a politikai hatalom felhasználása minden intézmény, de különösen a választási hatóságok kisajátítása érdekében, hogy ezzel a demokratikus játékszabályokat eltorzítsák.

Egy tökéletesen összehangolt bűnözői maffiával szemben – mint amilyen a Sao Paulo Fórum –, amelynek a tagjai pénzzel, tanácsokkal és széles körű politikai támogatással segítik egymást, sürgősen szükség van egy összehangolt, demokratikus nemzetközi platform felállítására, amely képes a baloldal által az országainkban bevezetett káros változások visszafordítására.

Az egyik legfontosabb célkitűzés a választási szervezetek függetlenségének és átláthatóságának a vissza-szerzése azért, hogy a vezetésük a közjó, és ne a maffia érdekében történjen. Tulajdonképpen az volna a legjobb, ha visszatérnénk a kézi szavazatleadás és -számlálás módszeréhez, hiszen – amint azt az előző oldalakon bemutattuk – az elektronikus rendszer vélt előnyeit semlegesíti a megnövekedett kockázat és a biztonsági rés, amelyet a módszer alapvetően magában hordoz.

A demokráciának továbbá minden jogi és rendőrségi eszközt meg kell ragadnia annak érdekében, hogy felismerje és szigorúan szankcionálja többek közt a választói névjegyzéken elkövetett hamisítást, a valótlan közvélemény-kutatások készítését, az illegális forrásokból származó kampányfinanszírozást, a külső szereplők indokolatlan beavatkozását és a választók kényszerítését, más egyéb antidemokratikus gyakorlatok mellett.

A demokratikus körök közötti nemzetközi szintű összhang megteremtésének szükségességét korábbi munkáimban már részletesen kifejtettem, így a már említett „A Sao Paulo Fórum, fenyegetés az egész kontinens számára”¹⁵¹ és „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja”¹⁵² című művekben.

¹⁵¹ Alejandro Peña Esclusa (2008). „A Sao Paulo Fórum fenyegetés az egész kontinens számára”. Grijalbo.

¹⁵² Alejandro Peña Esclusa (2021). „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja”. Elérhető az Amazonon <https://amzn.to/3RQqFPx>

Ha kizárólag választási szempontból tekintünk a XXI. Század Legnagyobb Csalására, akkor elmondható, hogy korszerű és teljes körű választási megfigyelést igényel, amely már hónapokkal a választások előtt megkezdődik, és hónapokkal a voksolás után zárul le. A demokratikusan működő pártoknak e tekintetben elő kell segíteniük a választásokat ellenőrző szervezetek felállítását vagy a már meglévő entitások modernizálását, és bátorítaniuk ezen hatóságok összekapcsolását egy szakavatott nemzetközi választási megfigyelőközponton keresztül.

Az itt javasolt választási megfigyelőközpontban különféle szakterületeken jártas szakembereket kell alkalmazni, akik képesek a választói névjegyzékek ellenőrzésére, az illegális finanszírozás kimutatására, a szavazó- és szavazatszámláló gépekben alkalmazott szoftverek – a választást megelőző, az az alatti és az azt követő – átvizsgálására, továbbá képesek minden egyes választás után igazságügyi szakértői vizsgálatokat elvégezni a statisztikai eltérések és egyéb szabálytalanságok feltárására.

A csalás megelőzése érdekében a választópolgárokat minél szélesebb körben kell bevonni, amint azt Venezuela esete is példázza, ahol megvalósult az Alfredo Weil által megtervezett és a 2015. december 6-án megtartott országgyűlési választásokon az ellenzéki szavazatok megóvása céljából elindított „Cantaclaró-művelet”. Az ellenzéki pártok a Cantaclaró segítségével – sok év óta először – a parlamenti ülőhelyek többségét szerezték meg az országgyűlésben.

A Cantaclaró hangsúlyt helyezett arra, hogy minden szavazócédulát megszámojanak, összehasonlítsák a

szavazógépek által kinyomtatott jegyzőkönyveket a szavazólapokkal, és internetalapú technológia segítségével elküldjék a jegyzőkönyveket az ellenzéki irányítóközpontba.

A központ vezetője, María Corina Machado erről így nyilatkozott: „A Cantaclaro-művelet EGYÉRTELMŰEN bebizonyította, hogy mi volt a szándék a december 6-i választásokkal. Több ezer állampolgár védelmezi a szavazatokat, most itt az ideje, hogy kiálljunk a népszuverenitás elvének védelme mellett.”¹⁵³ Majd hozzátette: „Igen, a december 6-i választásokon igenis fel volt állítva a kelepce, és ennek ellenére 112 képviselői mandátumot szereztünk... Képzeljék csak el, mi lett volna, ha a választások tiszták lettek volna!”¹⁵⁴ A választási szakértőket tömörítő venezuelai „Súmate” egyesület alapítójaként María Corina Machado tisztában volt a chávezi rezsim által elkövetett választási csalásokkal.¹⁵⁵

Miután Venezuelában elnyomó berendezkedés van hatalmon, a rezsim gondoskodott az ellenzéki győzelem kiüresítéséről olyan bírósági ítéletek útján, amelyek mandátumokat vontak el az ellenzékétől és megkurtították az országgyűlés abbéli jogkörét is, hogy megfelelően

153 María Corina Machado Twitter-oldala (2015. december), <https://bit.ly/40V-rniw>

154 María Corina Machado Twitter-oldala (2015. december), <https://bit.ly/3jZJtPF>

155 A Súmate honlapja, <https://www.sumate.org/>

gyakorolhassa a feladatait. Bizonyítást nyert azonban, hogy széles körű társadalmi összefogással részlegesen csökkenthető a csalás mértéke.

Jelen könyv megírása 2023 márciusában ér véget, abban az évben, amikor is a Latin-Amerikát beárnyékoló „vörös foltnak” zsugorodnia kellene, miután a Sao Paulo Fórum jelöltjei előreláthatóan sorban veszíteni fognak, hacsak nem sikerül csalást elkövetniük. A választási naptár közeli állomásai a következők:

- április 30.: általános választások Paraguayban;
- június 25.: általános választások Guatemalában;
- október 22.: általános választások Argentínában;
- október 29.: regionális választások Kolumbiában;
- december 17.: népszavazás az új Alkotmány tervezetéről Chilében.

2024-ben választásokat tartanak El Salvadorban, Panamában, Mexikóban, a Dominikai Köztársaságban, Uruguayban és Venezuelában, bár ez utóbbi eset aligha nevezhető választásnak. Égetően fontos, hogy szembenézzünk a XXI. Század Legnagyobb Csalásával a már beütemezett választásokon.

Egy nemzetközi választási megfigyelőközpont felállításához szükség van egyrészt politikai megegyezésre a különböző latin-amerikai demokratikus körök között, másrészt különféle szakterületeken jártas szakemberek

szerződtesére, harmadrészt pedig a megfigyelőközpont működését garantáló minimális források biztosítására.

Ez egy összetett és hatalmas erőfeszítést igénylő, de egyúttal elengedhetetlen feladat, mert a tét a demokratikus rendszerek megóvása és a nemzeteink jövője.

Végül pedig szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy ugyan igaz, hogy ezeket a sorokat a latin-amerikai tapasztalatok elemzésére szántuk, azonban a többi régióhoz tartozó országok, amelyekre a Sao Paulo Fórum kiterjesztette a csápjait, szintén választási csalás áldozatává válhatnak. Kétségtelen, hogy amint azt e könyv elején is bemutattuk, a chávez-i rezsim által kifejlesztett csalás könnyen exportálható árucikk.

20. fejezet

ZÁRÓ KÖVETKEZTETÉSEK: A DEMOKRÁCIA ÚJRAGONDOLÁSA

Venezuela történelmi jelentőségű vezetője, Enrique Aristeguieta Gramcko, az 1958-ban a Marcos Pérez Jiménez tábornok hatalmát megdöntő híres Hazafias Junta egyetlen túlélője, leszögezte, hogy a demokrácia újragondolására van szükség, mert az sebezhetővé, sőt védtelenné vált az ellenségei támadásaival szemben.

Aristeguieta Gramcko mellett, hogy kiváló jogász és történész, jelentős tisztségeket töltött be Venezuelában, hiszen sok éven keresztül dolgozott vezető beosztásban az egykori Legfelsőbb Választási Tanácsnál. Sokat tud a választásokról és a választási csalásokról.

Egyéb intézkedések mellett Aristeguieta azt javasolja, hogy a totalitárius pártokat – az általuk vallott ideológiától függetlenül – tiltsák el attól, hogy a demokratikus

pártok mellett mérettethessék meg magukat a választásokon, mert ezek a pártok a hatalom megszerzésére használják fel a demokratikus államok nyújtotta valamennyi garanciát, majd „szétverik” annak intézményeit.

Enrique Aristeguieta megerősíti: „A demokrácia nem lehet ostoba – ahogy Rómulo Betancourt mondaná –, hogy a saját demokratikus intézményeit egyesek a hatalom megszerzésére használják fel, majd arra, hogy véget vessen ezeknek az intézményeknek, a szabadságnak és az országnak.” Az alábbiakban idézem a La Gaceta de la Iberosfera Aristeguieta Gramckóval e témában készített interjút:

„Amennyiben Hugo Chávez bevallotta és meggyőződése szerint puccsista volt, hogyan fogadhattuk el az indulását az államelnöki mandátumért?” – teszi fel a kérdést. Ugyanezt állítja Nicolás Maduróról is, „a férfíró, akiről mind a mai napig senki sem tudja, hogy hol született, hiszen eddig még nem mutat be a születési anyakönyvi kivonatát”. Ha Bolíviára gondolunk, hogyan engedélyezték Evo Morales visszatérését mindennemű ítélet nélkül, miután tetten érték egy választási csalás elkövetésén, emellett pedig szexuális erőszakkal vádolják?

A venezuelai vezető személyiség továbbá fel szólalt a perui választási rendszer ellen is, amely szabad utat adott Pedro Castillónak, aki „bevallotta totalitárius, marxista és leninista elveket vall, és számtalanszor kije-

lentette, hogy leszámol a demokráciával az országban”.

Ami a már hatalmon lévő egyéneket illeti, mint Daniel Ortégát és Miguel Díaz Canelt, Gramcko azt bírálja, hogy „az Amerika-közi rendszer képtelen az általuk elkövetett túlkapások visszatartására, ideértve azokat is, amelyeket fényes nappal követnek el, mint például az ellenzéki jelöltek bebörtönzését és a fegyvertelen nemzettel szembeni kegyetlen elnyomást”.

Ezen anomáliák miatti aggodalmában Aristeguieta Gramcko kijelenti, hogy újra kell gondolni a demokráciát. „A régió demokratikus kormányainak cselekedniük kell és a szabadságjogok védelmére egy sor reformot kell bevezetniük.”¹⁵⁶

Kétségtelen, hogy a Sao Paulo Fórum tagjait nem lehet a demokrácia mellett elkötelezett egyénekként kezelni, mert nem tekinthetők annak, és kormányzati hatalmat sem lehet adni a kezükbe, mert azt a demokratikus rendszer széttöltésére és bűnhálózatuk kiszélesítésére fogják felhasználni.

156 Nitu Pérez Osuna (2021. augusztus). „Aristeguieta Gramcko igazságügyi reformokat sürget a kábítószérdiktatúrával szembeni leszámolásra: »Újra kell gondolnunk a demokráciát«”. La Gaceta de la Iberosfera, <https://bit.ly/3iQPKgc>

Ha a legcsekélyebb hivatali pozícióhoz is szükséges az alkalmasságot alátámasztó önéletrajz és erkölcsi bizonyítvány bemutatása, akkor egy nemzet kormányzásához ennél sokkal szigorúbb követelményeknek kellene eleget tenni.

Másrészt, a demokratikus rendszert úgy alakították ki, hogy az etikai alapelveken álló szisztéma szerint működjön, azonban a marxista kulturális háború megbontotta a társadalmi értékeket (vagy legalábbis törekszik azok megbontására), és támogatja a relativizmust, a hedonizmust, a szabályok fellazítását, az azonnaliságot és az egyéb értékek lezüllesztését. Egy ennyire korrupt környezetben a demokrácia védelmi mechanizmusai felhagynak működésükkel, amint azt Aristeguieta Gramcko is jelzi.

Remélem, hogy e könyv hozzájárul ahhoz, hogy egy eredményes vita indulhasson el a XXI. Század Legnagyobb Csalásáról és a demokrácia védelmének szükségességéről az új fenyegetésekkel szemben, amelyeket a Sao Paulói Fórum dolgozott ki.

ALAPJOGOKÉRT KÖZPONT

A Központ kiemelt célkitűzései közé tartozik az olyan, konzervatív szellemiségben íródott művek „felderítése”, amelyek korábban méltatlanul kevés figyelmet kaptak, vagy amelyek kiadása éppen bátor, szókimondó jellegük miatt ütközik nehézségekbe. Legyen szó akár külföldi, akár hazai gondolkodók őszinte igényességgel megírt munkáinak támogatásáról, legfontosabb számunkra, hogy a „józan ész” eszköztárát gyarapító művek közül minél többet eljuttassunk magyar olvasóinkhoz is.

Könyveinkhez jó olvasást kívánunk!

ALAPJOGOKÉRT
KÖZPONT

A KÖZPONT TOVÁBBI KÖNYVEI

Jean Raspail

SZENTEK TÁBORA

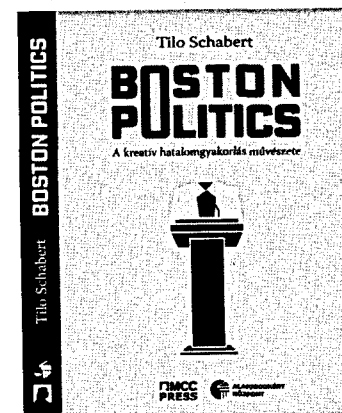

Jean Raspail francia író és világotutató 1973-as mesterműve azon kevés irodalmi remek egyike, amely az évek során önbeteljesítő jós-lattá vált. A Szentek tábora stílusa nem finomkodó, egy húsbavágó kérdésről kendőzetlen őszinteséggel ír. A modernkori népvándorlás hajnalán hirtelen felértékelődött mű a 2015-ös migrációs válság me-
chanizmusát, lefolyását – egyáltalán: bekövetkeztét – modellezte le tökéletesen, közel fél évszázaddal azelőtt, hogy mindez ténylegesen megtörtént volna. Az egyik alapélménye pontosan az lesz a könyvet kézbe kapó olvasónak, hogy „gyanút fog”, hitetlenkedve forgatja a la-pokat egymás után, hiszen a történet számos párhuzamot tartalmaz az elmúlt 7 év eseményeivel.

Tilo Schabert

BOSTON POLITICS

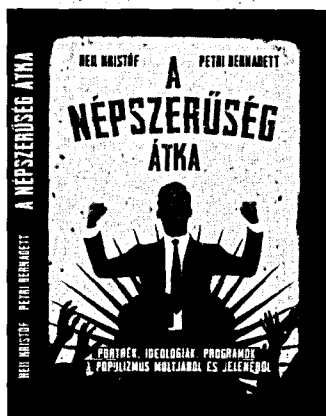
A KREATÍV HATALOMGYAKORLÁS MŰVÉSZETE

A kötet a címnek megfelelően a politikáról, és azzal együtt a kreatív hatalomgyakorlás stratégiájáról és gyakorlatáról szól, ami olyan in-tellektuális, intuitív teljesítményt és mentális-fizikai állóképességet igényel a jó hatalom gyakorlójától, amely alapján „a politikát” joggal nevezhetjük akár művészetnek is – a szó klasszikus, nemes értelmé-ben. A kötetben Schabert Boston város irányításának és politikai mű-ködésének radiográf felvételét adja, amelynek keretében rápillant-hatunk mindenre, ami a hatalomgyakorlás módjának megértéséhez fontos. A helyi politika egyetlen személy, a főszereplő Kevin H. White, Boston polgármestere körül forog. White a városi kormányzás min-den politikai szálának eredője, ő az, akihez minden visszacsatolódik, sőt, ő az egyetlen, aki a sok ágas-bogas fától látja az erdőt magát is. De a Boston Politics sokkal több egyszerű történeti leírásnál, a mo-dern politika egyik alapműve. Aki a nagy elméleteken túl meg akar-ja ismerni és érteni a hatékony hatalomgyakorlás módját, a politikai kormányzást, az a legjobb könyvet tartja a kezében.

Heil Kristóf és Petri Bernadett

A népszerűség átka

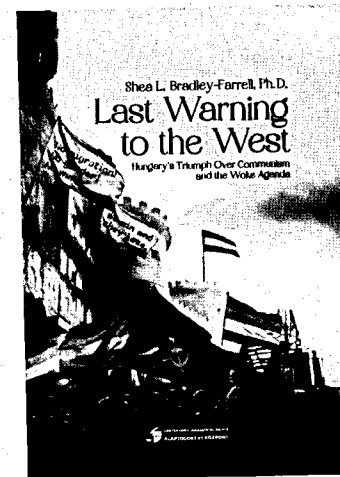

Ha a politikáról van szó a XXI. században, akkor közélet iránt érdeklődő ember lépten-nyomon belebotlik a baloldal és a liberálisok által pejoratív módon használt populista jelzőbe. A baloldali erők teljesen kisajátították a szót, ennek következtében pedig üres, parttalan lett a jelentése. Ők minden olyan politikai mozgalmat, amely ellentétes a világnézetükkel, teljes mértékben szalonképtelenné igyekeznek tenni. Kezdetben a populizmus eszköztára inkább baloldali volt, azonban mára a jobboldali, konzervatív és kereszténydemokrata erők felkarolták a szélesebb néprétegeket és elkezdték a nemzeti integráció folyamatát, az árkok és a törésvonalak átlépését a nemzetben. Míg a konzervatívok a széles népképviselő és a demokrácia elvét vallják, addig a baloldal a parlamentáris rendszeren túllépve egyéb intézményes struktúrákba delegálná az irányítást. Hatalmas konceptuális ellentét van a két oldal között, és emiatt igyekeznek a baloldaliak a populista jelzővel rossz színben feltüntetni a jobboldali, konzervatív erőket, akik mindenben a nép érdekeit tartják szem előtt, akik döntései leképezik a népakaratot. Mi is a populizmus és mi a valódi jelentése? Erre ad választ ez a kötet.

Shea L. Bradley-Farrell, Ph.D.

Last Warning to the West

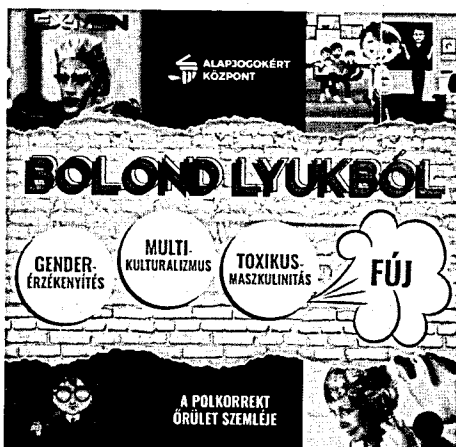
HUNGARY'S TRIUMPH OVER
COMMUNISM AND THE WOKE AGENDA

A könyv az egyik utolsó figyelmeztetés, amit Amerika demokratikus köztársaságának lassú összeomlásával kapcsolatban olvashatunk. A figyelmeztetés Dr. Shea L. Bradley-Farrell éleslátó történelmi és politikai elemzésén keresztül hangzik el ebben a lenyűgöző tanulmányban Magyarországról – az élénk, virágzó, konzervatív sikertörténetről Közép-Európa szívében. Magyarország 1000 éves keresztény történelme olyan perspektívát nyújt, amelyre a Nyugatnak ma égető szüksége van.

Kovács István – Szánthó Miklós – Törcsi Péter (szerk.)

BOLOND LYUKBÓL A POLKORREKT ŐRÜLET SZEMLÉJE

Ugyan a politikai korrektség sokak számára pusztán egy megmosolyogtató, önmaga paródiájába hajló jelenségnek tűnhet, de a helyzet az, hogy ez a folyamat már sokkal több annál, mint hogy a liberálisok ki akarnak törölni egy-egy nem kellőképpen „érzékeny” kifejezést közös szótárunkból. A „nyílt társadalom” sötét lovasainak a valódi célja az, hogy teljesen, szóról szóra átírják a nyelvünket, ezzel párhuzamosan pedig az emberi viszonyrendszereket. Azzal a nem is annyira titkolt szándékkal teszik mindezt, hogy csak és kizárólag a liberálisok által meghatározott formulák szerint tudjunk fogalmakat értelmezni vagy közéleti kérdésekről beszélgetni. Amiken mi Magyarországon – még – csak nevetünk vagy elborzadunk, az Nyugaton már a valóság. A könyv, amit az olvasó a kezében tart, az elmúlt évek legérdekesebb híreit rendezi egységbe, és mutatja be a politikai korrektség hol megmosolyogtató, hol végletekig elszomorító változásait.

Kovács István – Szánthó Miklós – Törcsi Péter (szerk.)

BOLOND LYUKBÓL II A POLKORREKT ŐRÜLET SZEMLÉJE

Kísértet járja be Európát – a kommunizmus újrafazonírozott változata: a woke. Alig gyógyult ki a nyugati civilizáció egyik fele a szocialisztikus ábrándokból, újra a kertek alatt lopózik a dühödt harc hevében mindent eltörölni kívánó erőszakos akarát. Csak míg a régi szocialisták az osztályokat, az osztálykülönbségeket és a tulajdont akarták felszámolni – és ezzel tízmilliók gyötrelmes kínhalálát okozták –, addig az újsütetű marxisták már az emberi attribútumok megsemmisítésének horrorisztikus álmát szövögetik a fejükben. A szellemi határvédelem fontosságáról szóló művet tart a kezében az olvasó. 2022-ben, amikor a Bolond Lyukból első kötete jelent meg, még azt gondoltuk, hogy a könyvben lévő abszurdítások soha nem válhatnak a főszór részévé. A 2023-as kötet kiadásakor már tudjuk, hogy minden, amit e lapokon olvashat, véresen komoly fenyegetés a normalitásra és a zsidó-keresztény hagyományokon, római jogon és görög filozófián alapuló nyugati civilizációra.

Michael J. Knowles

MIÉRT IS SZAVAZZUNK A LIBERNYÁKOKRA?

ÁTFOGÓ, KIMERÍTŐ SZAKMAI ÚTMUTATÓ

Michael J. Knowles az Amerikai Egyesült Államok egyik legismertebb konzervatív politikai kommentátora, a Michael Knowles Show házigazdája. Az író-színész Knowles hat évvel ezelőtt olyat tett, amit eddig kevesen mertek: a liberális mainstream politika rideg, de őszinte véleménykritikáját írta meg sajátos formában. A „Miért is szavazzunk a liberálisokra?” című könyve a szerző véleményét mutatja be a liberális politika szerinte követendő értékeiről. A könyv 245 oldalból áll, azonban csak a fejezetcímeket ismerteti részletesebben a szerző, a könyv főképp üres lapokból áll. Ennek oka, hogy Knowles szerint a liberálisok tevékenysége igencsak szegényes. A szerző ezzel az alkotással állít emléket a liberalizmus, mint kiüresedett ideológia előtt, ami szerinte pusztán hatalmi mechanizmussá vált.

Alejandro Peña Esclusa venezuelai mérnök, író, elemző és politikai tanácsadó. A Sao Paulo Fórum szakértője, amelyről négy könyvet írt. Biztonság – és védelempolitikából szerzett mesterszakos diplomát, valamint felsőfokú tanulmányokat folytatott pénzügy és számvitelből. Egykori elnökjelölt (1998). Az UnoAmerica alapítója, amely a Sao Paulo Fórum ellensúlyozására tett első kezdeményezés volt 2009-ben. A venezuelai rezsim elleni tüntetések úttörője, amiért egy évre bebörtönözték az „El Helicoide”-ban (2010), a politikai foglyok nemzetközileg ismert foglytáborában, majd száműzetésbe kényszerült. Széleskörű ismeretekkel rendelkezik a latin-amerikai politika mindennapjairól, és a Sao Paulo Fórum terjeszkedési fenyegetésével szemben a demokráciák megszilárdítását támogatja. Jelenleg a Kereszténydemokrata Intézet vezető szakértője és az Alapjogokért Központ szenior kutatója.

A latin-amerikai demokrácia ma ismert formájában hamarosan meg fog szűnni, mert a Sao Paulo Fórum és a Puebla Csoport körül gyülekező puccsisták, egykori ellenállók, kábítószerekeskedők és megvesztegetettek egy csoportja egy olyan kifinomult módszert dolgozott ki, amelyre támaszkodva csalások elkövetésével hatalomra juthat.

Alejandro Peña Esclusa tanulmánya részletekbe menően ismerteti, hogy melyek ezek a mechanizmusok és hogyan működnek. Olyan elemzést tár elénk, amelyet eddig még egyetlen kutató sem végzett el, mert lerántja a leplet a politikai baloldal által nem csupán egy-egy országban, hanem az egész régióban elkövetett csalások összefüggéseiről.

Barátom, Peña Esclusa úgy ismeri a Sao Paulo Fórumot, mint azt csak kevesen, mivel már 28 éve mélyreható kutatásokat folytat a témában. Mindezért nagy árat fizetett, üldöztetés, börtön és száműzetés lett az osztályrésze.

Előző könyve, „A Sao Paulo Fórum kulturális háborúja” több alkalommal megjelent már spanyolul, valamint lefordították angol, portugál, olasz, magyar és szlovén nyelvre is. Remélem, hogy új könyve hasonló népszerűségnek örvend majd.

Andrés Pastrana Arango

Kolumbia korábbi elnöke

ALAPJOGOKÉRT
KÖZPONT

